

BULUŞMA

SAYI 18 | YAZ'14

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SAC

SEV AMERİKAN KOLEJİ

EĞİTİME BAŞLIYOR

BMW EfficientDynamics
Daha az tüketim. Daha fazla sürüş keyfi.

Yeni BMW X3

www.bmw.com.tr

Sheer
Driving Pleasure

MÜKEMMELLİK AİLEDEN.

YENİ BMW X3. 1.6 LİTRE TWINPOWER TURBO.

Sportif tasarımı, zenginleştirilmiş standart donanımı ve 170 beygir gücünde 1.6 litre TwinPower Turbo motor seçeneği ile BMW X3 şimdi çok daha cazip. 8 ileri otomatik şanzımanı ile sürüş keyfini yükselten BMW X3, yüksek performans ve düşük yakıt tüketimini de aynı anda sunuyor. Hayalinizdeki bu otomobil, Borusan Otomotiv Yetkili Satıcıları'nda sizi bekliyor.

Borusan Otomotiv yıl

Önce sadece fikir vardı...

*Yüz yılı aşkın düşü
gerçek yapma fikri.
Yani, SEV Vakfı'nın
yeni bir okula
kavuşması... Bu işin
nasıl olacağını kimse
bilmiyordu.*

Sonra yavaş yavaş proje haline geldi. Herkes elindekini verdi. Proje, ete, kemiğe büründü. SEV Amerikan Koleji adını aldı.

Temelleri çok sağlam atılmıştı.

Her birinin içinde yüzlerce yılın birikimi vardı.

Bu birikimin üzerine inşa edilecek yeni okulumuz, çok dilli bir Babil Kulesi gibi evrensel, bilginin özenle saklandığı bir İskenderiye Kütüphanesi kadar renkli olmalıydı.

Bu hedefi gerçekleştirmek için yola çıkmıştı. Çok farklı ekipler çalıştı.

Özellikle, Mütevelli Heyeti Başkanımız Sayın Prof. Dr. İlter Turan'a, SEV Yönetim Kurulu eski Başkanı Erhan Dumanlı'ya (TAC'67), Mütevelli Heyeti üyemiz Tamer Şahinbaş'a (TAC'58), inşaatın denetimini üstlenen Semih Bilgin'e (TAC'68), Ziya Köseoğlu'na ve inşaatın müteahhitliğini yapan Haluk Sert'e teşekkür ediyoruz. Okulumuz sonunda Eylül ayında kapılarını açıyor.

Hepimiz şimdiden meraklanmaya başladık. Acaba kapıların arkasında nasıl bir dünya var?

İsterseniz, birlikte okulun içinde bir gezintiye çıkalım.

İlk girişte bizi gün ışığı karşılıyor. Mimarımız Mehpere Evrenol, dünyaca ünlü, pek çok uluslararası ödülü olan bir mimarlık bürosunun sahibi. Okuldaşım, basketbol takım arkadaşım, ACI'72 mezunu Evrenol, yeni okula mimarlık bilgilerinin yanı sıra duygularını, gönlünü katıyor. Bir ipucu verelim: Çocukların kapıdan koridora değil, doğrudan bahçeye çıkacağı bir kompleks tasarlanmış durumda.

Derken, dört kuşaktır kurumlarımıza hizmet eden ailenin üyesi, "Efsane Müdür" Mr. Shepard'a, bu okulun diğerlerinden farkını anlatmasını rica ediyoruz.

Mr. Shepard, "Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV), bir buçuk asra yakın geçmişine sahip olan okullarından kazandığı birikim ve uzmanlığı, 21. yüzyılın gereksinimleri doğrultusunda, öncü ve yenilikçi bakış açısıyla harmanlayarak SEV Amerikan Koleji'ni kurmuştur. Üç liseden gelen birikim ve tecrübe, yeni lisenin temel taşlarındandır," diyerek tanıtıyor yeni okulunu.

Mr. Shepard, "Çok sağlam temeller üzerine kurulmuş bu eğitim kurumunu, öğrencilerimiz, katılımcı rolleriyle şekillendirip daha da ileriye taşıyacaklar," sözleriyle devam ediyor: "Bilimin, teknolojinin hızla geliştiği, toplumsal değişimin sürekli yaşandığı dünyamızda, öğrencilerimizin birçok alanda donanımlı, kendine güvenen, yaratıcı ve analitik düşünme yeteneğini kazanmış bireyler olarak yetişmesi için onlarla birlikte çalışacağız." Öğrencilerin önerileri ve katılımıyla birçok şeyin şekilleneceğini vurgulayan Mr. Shepard, "Tarihi bir olayın oyuncuları

olacağız ve bunun heyecanını taşıyoruz," diyerek de duygularını ifade ediyor.

Bu arada Stevens Institute of Technology profesörlerinden Dilhan Kalyon da (TAC'71), İstanbul'da yaptığımız sohbette yeni okulumuza vereceği desteği paylaştı: "Türkiye'de ilk kez bir lisede, nanoteknoloji, doku mühendisliği, 3D modelleme ve yeni medya laboratuvarı gibi altyapıları çocuklarımızın kullanımına açmayı planlıyoruz."

Yeni okulumuzun açılmasına haftalar kaldığı şu dönemde heyecanla sona yaklaşırken Soma'dan gelen, içimizi yakan haberlerle sarsıldık. Kötü günlerde ailemizin fertlerinin kenetlendiğine bir kez daha şahit olduk. Kalıcı yardımlar için başlattığımız çalışmalara tüm okullarımızın mezunlarından destek önerileri aldık.

Vakit geçirmeden bizi temsilen İzmir SEV İlköğretim Okul Müdürü Nilhan Çetinyamaç Çubuk, Ege Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı, mezunumuz Berrin Ertürk (ACI'73) ve gönüllü mezunumuz Canan Öner (ACI'72) Soma'yı ziyaret ettiler.

Bölgede yerel yöneticilerle görüşerek, mevcut projelerin tamamlanarak hayata geçirilmesi ve yeni projelerin oluşturulması konusunda, özellikle eğitim alanında önerilerin bulunduğu bir rapor hazırladılar. Bu konuda çalışıyoruz, onlar için yapabileceğimizin azamisini yapacağız.

Geleceğin bize neler göstereceğini bilmek mümkün değil.

Ama biz, her ortamda nasıl süratle bir araya gelebileceğimizi biliyoruz.

Madencilerimize Tanrı'dan rahmet, acılı ailelerine sabır diliyorum.

içindekiler

yaz 2014

şimdi

Yüzyıllık Ziyaret	6
TAC'nin İlk Kadın Müdürü	8
Evlerine Döndüler	9
ACİ'da Yeni Müdür	10
2014 ECIS Konferansı	12
Muhtar Kent'ten Gençlere Hayat Dersleri	13
Soma İçin Bir Araya Geldik	14

söyleşi

Bedel Türker ÜAA'14	16
Prof. Dr. Mustafa Karahan TAC'79	18
Nüket Franko Filiba ÜAA'95	22
Metin Hara ÜAA'00	24

kapak

SEV Amerikan Koleji (SAC) Açılıyor	28
--	----

gündem

Her Kivılcım Bir Ateşin Parçası	42
Pizza Başka Bir Dünya, Başka Bir Kafa	46
General'i'nin Tek Kadın CEO'su	48
Bizim Gazetede Kimse Kimsenin Üstü Değil	50
Bir Ömür Boyu Süren Türkiye Sevgisi	52

teneffüs

Haydi Osmaniye	58
İrem Yıldırım ACİ'06	56
Şeli De Eskinazis ÜAA'03	60
Defne Ongun Müminoğlu TAC'89	62
Banu Savaş ÜAA'01	64
Her Yaşa Uygun Bir Yaz Kampı	66
Yeni Mezunlar Hoş Geldiniz!	70

forum

Taşeron Yasası Tasarısı	78
Üniversiteyi Çinde Okumak. Neden Olmasın?	79
Kitaplık	82

KÜNYE

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Ceyda Aydede. **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir.

Yayın Kurulu: Binnur Karademir, Tülay Güngen, Ebru Şenol, Nazlı Toprak, Aydın Demirer, Resul Buksur, Sevin Oran, Ali Cerrahoğlu, Dilek Gürdal Ölçer, Funda Cüceloğlu, Pelin Çağlayan, Nilhan Çubuk, Arzu Özçetin.

Yayına Hazırlayanlar: Aydın Demirer, Resul Buksur. **Redaksiyon:** Ayhan Kurt. **Reklam Sorumlusu:** Çağla Şengil.

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** bkarademir@sev.org.tr **Reklam:** csengil@sev.org.tr

Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi Birlik Cad. No: 20 Haramidere 34524, Beylikdüzü, İstanbul

Tel: +90 (212) 4227600 **F:** +90 (212) 4224600

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafları yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

ÜAA Bahçesinden...

**SOMA'DA HAYATINI KAYBEDEN
MADENCİLERİMİZE TANRI'DAN RAHMET,
ACILI AİLELERİNE SABIR DİLERİZ.**

LYNDA GODSELL BLAKE 1907'DE, BİR YAŞINDAYKEN ABD'DEN AİLESİYLE OSMANLI TOPRAKLARINA GELDİ. MERZİFON'DA GÖREV ALDI. İKİ ÇOCUĞU BURADA DOĞDU. OKUL KAPANINCA İZMİR'E ATANDI. 1948'DEN 1971 YILINA KADAR UZUN BİR SÜRE ACI'IN MÜDÜRLÜĞÜNÜ YAPARAK EFSANELEŞTİ. BLAKE, OKULUN TÜRK MÜDÜRÜ MEZİYET CUYLAN İLE BİRLİKTE GÖRÜLÜYOR.

PAUL CLAYTON | Amerikan Board üyesi olarak uzun yıllar ABD'de görev yapan Paul Clayton, Türkiye'deki okulları ve vakfı yakından tanıyor.

Nisan ayında SEV merkez ofisinin çok özel ziyaretçileri vardı. 1960 yılında Üsküdar Amerikan Lisesi'nde öğretmenlik yapan Jacklyn Blake Clayton ve eşi Paul Clayton, Türkiye ziyaretleri sırasında ÜAA'yı unutmadılar. Anne babası Merzifon'da öğretmen iken doğan Jacklyn B. Clayton, daha sonra hayatının ilk yıllarını annesi Lynda Blake'in müdürü olduğu İzmir Amerikan Koleji'nde geçirdi. 1954 yılında üniversite eğitimi için ABD'ye dönen Jacklyn Blake Clayton, eğitiminin ardından, 1960'ta tekrar Türkiye'ye dönüp annesi gibi öğretmenlik yapmaya başladı. İki

JACKLYN BLAKE CLAYTON

MERZİFON'DA, ANNESİNİN GÖREV YAPTIĞI OKULDA DOĞDU. TÜM ÇOCUKLUK VE GENÇLİĞİNİ TÜRKİYE'DE VE İSTANBUL'DA GEÇİRDİ. BOĞAZ'I YÜZEREK GEÇTİ.

İKİ KÜLTÜRLÜLÜK

1962'DE ABD'YE DÖNEN MRS. CLAYTON, ÖĞRETMENLİĞE DEVAM EDERKEN ÇOKKÜLTÜRLÜ EĞİTİM SİSTEMLERİ ÜZERİNE AKADEMİK ÇALIŞMALAR YÜRÜTTÜ.

MELİKA YAYLALI | Redhouse ve SEV'deki görevlerinden emekli olan Yaylali, ÜAA'da öğretmen olan Mrs. Clayton ve eşini yalnız bırakmadı.

yıl kadar Üsküdar Amerikan'da İngilizce öğretmeni olarak görev aldı. Eşi Paul ile tanıştıktan ve çocukları olduktan sonra, onların eğitimini de düşünerek ABD'ye dönmeye karar verdiler. Ama ikili Türkiye'den hiç kopmadı. Mr. Clayton ise uzun yıllardır ABD'de, Board Merkezi'nde çalışmış ve Türkiye'yi yakından tanıyor. 1960'lardan sora, ilk defa 1970'de turist olarak gelirler ve tam bir ay ailece tüm Anadolu'yu dolaşırlar. Mavi yolculukla tüm sahilleri gezerler. 1978, 1992, 1996 ve 2000 yıllarında yine kalabalık aile ve arkadaş gruplarıyla gezmeye gelirler. Son olarak, 2008 yılında ACI'nın 130'uncu kuruluş yıldönümüne davet edilirler. Kendisini iki kültürlü olarak gören Mrs. Clayton, ABD'de öğretmenliğe devam eder. Çokkültürlü eğitim alanında önce yüksek lisans ve doktora yapar. Bu konuda yazılmış, *One Classroom, Many World* ve *Your Land, My Land: Children in the Process of Acculturation* adında iki kitabı bulunuyor. Çocukluğu Türkiye'de geçen Mrs. Clayton, 12 yaşında Avrupa-Asya kıtasını Boğaz'dan yüzerek geçtiğini hatırlıyor.

En son 2009 yılında Türkiye'nin doğusunu gezmişler. Doğanın çeşitliliği ve insanların imkânlarının azlığına rağmen mutlu olmalarından etkilenmişler. Hayatı boyunca insanlara İngilizce öğretirken aynı zamanda kültürel farklılıkları ve bunun güzelliğini öğretmeye çalıştığını söyleyen Mrs. Clayton, halen Boston Üniversitesi'nde yardımcı profesör olarak bu fikirlerini yeni nesil öğretmenlere aktarıyor.

Fotoğraf: Çoşkun Çeler

DİYABET MERKEZİ GAZİANTEP SEV AMERİKAN HASTANESİ'NİN YENİLENEN DİYABET KLİNİĞİ, UZMAN DİYETİSYEN DİLARA KOÇAK'IN KATILDIĞI BİR TÖRENLE 17 NİSAN 2014 PERŞEMBE GÜNÜ AÇILDI.

GÜNSELİ YÜKSEL **TAC'87**

TAC'nin İlk Kadın Müdürü

Günseli Yüksel, uzun yıllarını Tarsus Amerikan'a vermiş bir isim. Kısa bir süre çalışırım diye geldiği okuldan, aradan 20 yıl geçmiş olmasına rağmen hâlâ kopabilmiş değil. Hatta yola, müdürlük gibi yeni ve önemli bir sorumluluk olarak devam ediyor. Yüksel ile yeni görevi, hedefleri, IB, burslar, kampüs, yatılılık ve öğrenciler üzerine konuştuk.

Okula gelişinizi ve kendinizi kısaca anlatır mısınız?

TAC'ye kız öğrenci almaya, daha bir yıl önce başlamışlardı. Okulda böyle bir değişiklik olması ile doğan bu fırsat ve okulun köklü geçmişi annemi ve babamı çok heyecanlandırmıştı. Okula kayıt için geldiğimiz günü dün gibi hatırlıyorum. Kapıdan girdiğim an büyüledim... TAC'deki öğrencilik yıllarım hayatımın en özel dönemlerinden biri oldu. Öğrenirken aynı zamanda çok eğlendiğimizi, okula severek geldiğimizi çok iyi hatırlıyorum. Ben, okuldan 1987 yılında mezun oldum. Öğretmen olarak TAC'ye dönüşüm ise, 1994 yılının son aylarıydı. Mersin'de bir devlet lisesinde öğretmenlik yapıyordum. Çok sevgili edebiyat hocamız Mustafa Nacar'ın bana telefon edip, "Neyi düşünüyorsun? Bu okulun sana ihtiyacı var; gelecek hafta gelip görme başlayacaksın," demesi hayatımda dönüm noktası oldu. Çok da iyi olmuş. TAC'de 20 yıldır hep çok keyif alarak çalıştım.

Yeni göreviniz neleri kapsıyor?

Öğrencilerimizin hem sosyal hem de akademik performanslarına katkıda bulunmak; birer dünya vatandaşı olarak yetişmeleri için ihtiyaç duyacakları altyapıyı hazırlamak ve kariyer planmalarına destek olmak. Öğrencilerin farklı öğrenme ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak, okuldaki tüm faaliyetleri, öğrencilerin öğrenmeleri doğrultusunda planlamak.

Tabii ki tüm bu hedeflere ulaşabilmek için okulumuzdaki tüm paydaşların aynı hedefler doğrultusunda karşılıklı güven ve şeffaflık ilkeleri ile kenetlenerek, birlik, beraberlik ve dayanışma içinde olması gerekiyor.

Yeni öğretim yılında neler yapmayı planlıyorsunuz?

Tüm öğrencilerimizin akademik çalışmalarını yanı sıra, hem sportif aktivitelere hem de toplum hizmetleri çalışmalarına aktif olarak katıldıkları bir okul hedef-

Okulun en hoş yanlarından biri bu. Hem öğrencilikte hem mezuniyet sonrasında müthiş bir bağlılık var.

liyorum. Bunun yanı sıra, Uluslararası Bakalorya programını öğrenci ve velilerimize daha iyi anlatabilmeyi, programdan daha çok öğrencimizin faydalanması için çalışmalar yapmayı planlıyorum.

Yeni yapılan kampüse nasıl bir yatırım yapıldı?

Tarsus'ta yatılılığın canlandırılmasına yönelik olarak yapılan yeni kampüs, 11 bin metrekarelik bir alana yayılmış durumda. Toplam olarak 30 milyon lira harcandı.

Okulda bir 'abi - abla' kültürü var.

Mezunlar arasında da olağanüstü bir dayanışma olduğu söyleniyor...

Evet. Okulun en hoş yanlarından biri bu. Hem öğrencilikte hem mezuniyet sonrasında müthiş bir bağlılık var. Büyük sınıflarda abiler, ablalar, küçük sınıfların sorunlarıyla yakından ilgileniyorlar, onlara her konuda yardım ediyorlar. Okuldan sonra tüm mezunlar bir ağin parçası haline geliyor. Sürekli olarak birbirleriyle haberleşiyorlar, ortak faaliyetlerde bulunuyorlar. Tabii ki bu ağlarla toplumda ciddi birer lobi haline geliyorlar, güç kazanıyorlar.

TAC'nin başarısının sırrı nedir? Nasıl oluyor da 125 yıldır Stickler merdivenlerini çıkıp okula giren hemen hemen her öğrenci hayatta başarılı oluyor?

Öğrencilik yılları süresince, aramızdaki güçlü bağ ve aidiyet duygusu bizim kendine güvenen bireyler olarak yetişmemizi sağlıyor. TAC öğrencisi mezun olduğunda güçlü bağları olan bir network'ün parçası olduğunu bilir. Kendine güvenli olmasının yanı sıra, içinde yer aldığı aktivitelerden dolayı, içinde bulunduğu toplumun ihtiyaçlarının bilincindedir ve liderlik özellikleri kazanır. Her şeyden önemlisi, adil olmayı ve hakkını aramasını bilir. TAC mezunu, okuldaki kültürel zenginlik ve aktivitelerin çeşitliliği sayesinde dengeli ve donanımlı bir birey olarak yetişir. Aslında okulun eğitim felsefesini tek cümleyle özetleyebiliriz: "Türkiye İçin Liderler, Dünya İçin Liderlik."

Sizin eğitim felsefeniz nedir?

Yaşadığımız bilgi çağında bilgiye ulaşabilen herkesin iyi bir öğrenim görebileceğine, dolayısıyla öğrenmeyi öğrenmenin esas olduğuna inanıyorum. Bilgiye her yerde ulaşılabilir, ama eğitim emek ister. Eğitim, bence kendine güven duyan, çevresindekilerle iletişim kurabilen, topluma hizmet eden, kendine inanan, kendiyle barışık olan ve daha da önemlisi, öğrenmekten haz duyabilen, mutlu bireyler yetiştirmektir.

Evlerine döndüler

Tarsus Amerikan Koleji mezunları, her yıl olduğu gibi, 19 Mayıs'a en yakın cumartesi olan 17 Mayıs 2014 günü geleneksel Homecoming etkinlikleri için 'evlerine' döndüler.

En büyüğü 72 yıl önce 1942 yılında mezun olan 92 yaşındaki Ali Kemal Yazıcıoğlu abimiz ve en genci de geçen yıl mezun olan 2013 mezunları olmak üzere bine yakın mezun ve eşleri okul bahçesinde düzenlenen etkinliklere katılarak okullarıyla ve arkadaşlarıyla hasret giderdiler.

40. ve 50. yıl mezunları efsane edebiyat öğretmenimiz Haydar Göfer Hocamızın

elinden plaketlerini aldılar. Beşinci yıldan başlayarak mezuniyetlerinin belli yıllarını kutlayanlara da günün anısına sertifikalar verildi. Bir grup mezunun sahneye koyduğu *Mezun Kumpanyası Hababam Sınıfı* oyunu kahkahalarla izlendi. Okulumuzun 95 yaşındaki efsane edebiyat öğretmeni Haydar Göfer Hocamız bizimle birlikteydi. Aynı gün finalini yaptığımız Geleneksel Güner Baykal Basketbol Turnuvası'na ülkemizin önemli kulüpleri katıldılar. Homecoming gününde TAC Müzesi'nin de açılışını yaptık. 125 yıllık tarihimizin değerli hatıralarını izledik.

HASTANE KORİDOR KİTAPLIĞI KÜTÜPHANE HAFTASI'NDA SONLANDIRDIĞIMIZ BAĞIŞ KAMPANYASI BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ. KAMPANYADAN ELDE EDİLEN KİTAPLAR, HAYDARPAŞA NUMUNE HASTANESİ ÇOCUK POLİKLİNİĞİ'NDE OLUŞTURDUĞUMUZ

DİDEM ERPULAT ACR87

Bir gün gazetede ACI'nın tarih öğretmenini aradığını okudum...

Didem Erpulat, ACI'nın yeni okul müdürü... Yıllarını bu okula vermiş. Tam da Boğaziçi Üniversitesi'nde akademik kariyere hazırlanırken, gazetede ACI'nın tarih öğretmenini aradığını okumuş. Bercis Hanım ve Alparslan Bey, kendisini okula gelmeye ikna etmişler. Erpulat'ın daha sonra yaptıklarına bakınca insan, 'çok da iyi etmişler' diye düşünüyor.

Buluşma olarak, Erpulat'a okulda neler yaptığını ve yeni görevinin neleri içerdiğini soruyoruz

Biraz özgeçmişinizi anlatır mısınız? Özellikle ACI ile ilgili... Kaç yıldır okuldasınız, hangi görevlerde bulundunuz?

1987 yılında ACI'dan mezun olduktan sonra, 1991 yılında Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nü bitirdim. Üniversiteye dönüp akademik kariyer yapmayı planlarken gazetede ACI'nın tarih öğretmenini aradığına ilişkin ilanını gördüm. ACI'daki tarih öğretmenim sevgili Yaşar Hanım emekli olmuştu ve yerine öğretmen arıyorlardı. İçimden gelen bir dürtü ve kafamda sorularla görüşmeye gittim. Okula geldiğimde efsane Lise Müdürümüz Bercis Hanım'ın sıcak karşılaması ve Okul Müdürümüz Alparslan Özbay'ın yüreklendirici sözleri ile öğretmenliğe başvurdum. Öğretmen sertifikam bile olmadığı için o yaz 9 Eylül Üniversitesi'nden pedagojik formasyon aldım ve 1993 yılında ACI'da tarih öğretmenliği-

ne başladım. O günden beridir büyük bir aşkla bu mesleği yapıyorum.

ACI'da tarih konusunda ne tür çalışmalar yaptınız?

Üniversitede aldığım tarih formasyonunu, lise tarih eğitimine entegre etme konusunda çok çalıştım. Klasik metodolojilerden uzak, yaratıcı projelerle desteklenen, öğrenci merkezli ve çok canlı bir tarih eğitimi yaratmaya çalıştım. 90'lı yıllarda bunlar ülkemizde hiç gündemde değildi. Ülkemizin lise düzeyindeki ilk Uygurlık Tarihi seçmeli dersini ve Aile Tarihi projesini başlattım. Bu çalışmalarım Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı'nın dikkatini çekti ve pek çok ulusal ve uluslararası tarih eğitimi konferansına ve çalışma grubuna konuşmacı olarak davet edildim. Bu ko-

nuda bazı makalelerim yayınlandı. Ayrıca, Türkiye'deki tarih öğretmenlerine eğitim verdim. Bütün bunları yaparken ACI gibi özgür ve aydın bir okulda çalışıyor olmam bana büyük avantaj sağladı. Okulum, öğrencilerim ve veliler tarafından hep desteklendim.

Bugüne kadar ne tür idari görevler üstlendiniz?

Sanırım ACI mezunu ilk tarih öğretmenini olduğum için mesleki anlamda okulda ilerlemem de çok hızlı oldu. 1997'de Sosyal Bilimler Bölüm Başkanı, 2000 yılında da Lise Müdür Yardımcısı oldum. 14 yıldır da bu görevi çok severek yapıyorum. İdarecilik, tarih öğretmenliğini biraz geri plana atsa da, öğretmenlik hâlâ işimin en anlamlı bölümü. Yoğun idari tempodan kaçıp sınıfa girdiğimde

KORİDOR KÜTÜPHANESİNE YERLEŞTİRİLDİ. DÖRT TEMSİLCİ ÖĞRENCİMİZ VE ÜSKÜDAR SEV İLKÖĞRETİM OKUL MÜDÜRÜ ARZU ÖZÇETİN'İN KATILIMIYLA KÜTÜPHANE HAZIR HALE GETİRİLDİ VE İLK KÜÇÜK HASTAYA KİTAP VERİLDİ.

dünyanın en mutlu insanıyım.

Öğretmenliğim ve idari görevimin yanı sıra, öğrenci aktiviteleri içinde de aktif olarak yer aldım. 1995 yılında okulumuzun en köklü ve ilk uluslararası kulüplerinden Model Birleşmiş Milletler Kulübü'nü kurdum ve o yıldan beri aralıksız olarak sponsorluğunu yapıyorum.

Öğrencilerimizle 50'nin üzerinde uluslararası konferansa katıldık. Her yıl Hollanda'nın Lahey kentinde düzenlenen dünyanın ilk ve en büyük MUN konferansı olan THIMUN'un Danışma Kurulu'ndaki tek Türk üyeyim.

Son olarak da Öğrenci Birliği'nden söz etmem gerek. 14 yıldır Öğrenci Birliği'nin sponsor öğretmeniyim ve hem ACI'nın tüm geleneklerini devam ettirmek hem de çeşitli yenilikler yaratmak adına onlarla çok severek çalışıyorum. Seçim süreçlerinden başlayarak, o gençlerin mükemmel birer lider olarak yetişmelerine tanıklık etmek bana büyük mutluluk veriyor. Onlarla gezilere gitmek, aktiviteler hazırlamak, birlikte eğlenmek ve okul ruhunu canlı tutmak işimin en zevkli parçası.

Yeni göreviniz neleri kapsıyor?

Okul müdürlüğü okulun tamamına her açıdan hâkim olmak demek. Sadece öğrencilerle değil, öğretmenler, veliler, mezunlarla da yakın iletişim kurmam gerekiyor. Milli Eğitim Bakanlığı açısından da okulun en büyük sorumluluğu sizde. Sağlık ve Eğitim Vakfı ile de çok yakından çalışmalı ve okulun yönetsel kararlarını işbirliği içinde almalısınız. Pek çok resmi ve bürokratik konuya vâkıf olunmalı, kanunlar, yönetmelikler bilinmeli, takip edilmeli. Okulun dışarıya açılan en önemli yüzüsünüz. Bütün bunlar büyük sorumluluklar getiriyor. Ancak ACI'da başka pek az kurumda görülebilecek bir takım çalışması anlayışı var. Genel Müdürümüz, diğer idareci arkadaşlarımız, öğretmenlerimiz, okul ve ofis personelimizle her sorumluluğun altından kalkacağımıza inanıyorum.

Prof. Dr. Dilhan Kalyon ile birlikteydik

Haziran ayında SEV yöneticileriyle katıldığımız bir toplantıda Prof. Dr. Dilhan Kalyon ile birlikteydik. Dilhan Hoca (TAC'71), ABD'deki ünlü Stevens Institute of Technology okulunun profesörlerinden.

Vakıf ve Dilhan Hoca çok önemli bir eğitim projesini hayata geçirmek için bir araya geliyorlar. ABD'de üstün yetenekli çocuklara yönelik kurulan laboratuvarları, Türkiye'deki okullarımızda da uygulayabileceklerini belirten Dilhan Hoca, "Türkiye'de bir lisede nanoteknoloji veya doku laboratuvarı, 3D modelleme ve üretim laboratuvarı, yeni

medya laboratuvarı gibi altyapılar neden olmasın," diyor. Kalyon, kendi okulu Stevens'dan MIT'ye kadar birçok ABD üniversitesine uzanacak yardımlarla, bu laboratuvarlardaki öğretmenlerin eğitiminden, çocukların yurtdışındaki laboratuvarlarda yaz stajları yapmasına kadar birçok konuda destek sözü verdi.

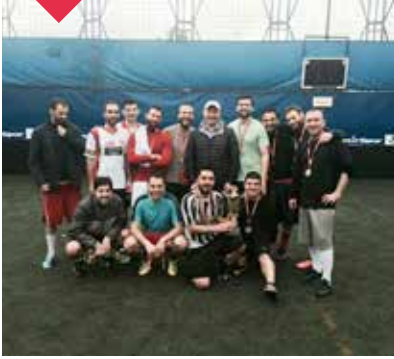
SAVE THE DATE

Kasım'ın ikinci haftası,
tüm mezunlar New York'ta
buluşuyoruz!

Detaylar çok yakında... Ajandanıza
not etmeyi unutmayın!

SEV'DE YENİ DÖNEM SEV VAKFI'NDA, ARALIK AYINDAN BU YANA GENEL KOORDİNATÖR YARDIMCISI OLARAK GÖREV YAPAN BİNNUR KARADEMİR, HAZİRAN BAŞINDA SEV GENEL KOORDİNATÖRLÜĞÜNE ATANDI. KENDİSİYLE YAPILMIŞ ÖZEL BİR SÖYLEŞİYİ ÖNÜMÜZDEKİ SAYIDA OKUYABİLİRSİNİZ.

Minyatür futbolda zafer 2003'lerin

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi'nin her yıl düzenlediği Minyatür Kale Futbol Turnuvası'nda zafer, 2003 mezun takımının oldu. Bu yıl Rase Tekstil sponsorluğunda yapılan turnuvada final maçı 10 Mayıs Cumartesi günü Vezirspor tesislerinden oynandı. 2000 mezunlar takımıyla karşılaşan 2003'ler maçı, 45 alarak şampiyonluğa ulaştılar. Aynı takımdan oyuncu olan Doruk Doruk ise gol kralı oldu.

Efe Çakarel kapak oldu

Türkiye'de üç ayda bir yayınlanacak olan teknoloji girişimcilik dergisi *Startup* ilk sayısında Mubi.com'u kuran Efe Çakarel'i (ACI'94) kapak yaptı. Kısa bir sürede dünyanın en büyük bağımsız sinema yayın platform haline gelen Mubi.com, halen 177 ülkede, 7 milyonun üzerinde üyesine ayda 300 bine yakın filmi online izletiyor. MUBI'nin kurucusu Efe Çakarel, MIT Bilgisayar Mühendisliği mezunu ve Stanford'ta MBA yapmış, Goldman Sachs'ta çalışmış ve Avrupa Parlamentosu'nda görev almıştı.

2014 ECIS Konferansı

Dilek YAKAR
SEV İlköğretim Okulları
Eğitim Koordinatörü

Okullarımızın üye olduğu European Council of International Schools (ECIS) dünyadaki en iyi eğitim örneklerinin paylaşılmasına olanak sağlayan küresel bir ağı. Düzenledikleri konferanslar da, uluslararası eğitim platformunda gerçekleşen en ideal ve güncel yaklaşımları desteklemek, yaygınlaştırmak amacı ile eğitim liderlerini bir araya getiren harika bir öğrenme ortamı. Tüm dünyada tanınan, alanlarında uzman eğitimcilerin sunumları ve paylaşımları tüm bilgilerin tazelenmesine fırsat veriyor. Gerçekleşen atölye çalışmalarında, dünyanın farklı yerlerinden gelen eğitim liderlerinin deneyimlerini paylaştıkları ortamlar ise, mesleki gelişime büyük katkı sağlıyor. Her yıl nisan ayında geleneksel olarak yapılan Okul Yöneticileri Konferansı, bu yıl İspanya'nın Sevil şehrinde gerçekleşti. Çeşitli ülkelere 500 civarında delegenin katıldığı konferansta, eğitim ve öğretim adına gerçekleştirilen yenilikler konuşuldu, okullarda yapılan çalışmaların paylaşıldığı paneller ve atölye çalışmaları düzenlendi. Bu yılın teması olan "Liderlik" ile ilgili ko-

nularının yoğun olarak işlendiği konferansın konuk konuşmacıları, Kakenya Ntaiya, Ben Walden, Peter Dalglish ve Toby Greany idi. Özellikle Afganistan ve Kenya'da olumsuz koşullarda yaşamalarını sürdüren çocuklara eğitim olanağı sağlamak amacı ile yaptıkları özveri çalışmaları anlatan Peter John Dalglish ve Kakenya Ntaiya, inanılmaz yaşam öyküleri ile dinleyicilere ilham verdiler. Konferansın öne çıkan diğer temaları eğitimde teknoloji kullanımı, stratejik plan oluşturma aşamaları ve etkin liderlik becerileri idi. Teknoloji kullanımında iPad'in eğitimde kullanımına yönelik araştırmalar dikkat çekiyordu. Sınıfta iPad kullanımının sınıf etkinliklerinin çeşitlendirilmesini sağlayarak öğrenme üzerinde olumlu etki yarattığı belirtildi.

Sevil'in tarihi ve otantik dokusu, yapılan çalışmaların daha da güzel bir ortamda gerçekleşmesini sağladı. Konferansa katılan SEV eğitim liderlerimiz okullarına yeni ve güncel bilgiler ile dönerek, öğretmen ve idarecilerle paylaşımlarda bulundular.

CIS akreditasyonuna sahip olan okullarımız, ECIS konferanslarını ve benzeri uluslararası çalışmalarını takip ederek, güncel öğretim yaklaşımlarını ve yenilikleri okul yaşamına yansıtmak üzere çalışmalarına devam etmektedir.

Muhtar Kent'ten gençlere hayat dersleri

Hürriyet gazetesi yazarlarından Nuran Çakmakçı, geçtiğimiz günlerde, Coca-Cola'nın CEO'su Muhtar Kent'in (TAC'71) Tarsus Amerikan Koleji mezuniyet törenindeki konuşmasını kaleme alan bir yazı yazdı.

Yazının bir bölümünü yayınlıyoruz.

Söz Çakmakçı'da:

"Kent'in yaptığı konuşmada liselilere önerilerinden bazıları şunlar:

Eğitimin dönüştürücü bir güç olduğunu ve beraberinde de bazı sorumluluklar getirdiğini hiçbir zaman unutmayın. Birbirinize olan sorumluluklar, içinde bulunduğunuz toplumlara olan ve tabii ki ülkenize olan sorumluluklar.

Zaman içinde tabii üniversiteden mezun olacaksınız, iş hayatına atılacaksınız. Yapacağınız işe hep temelden başlayın, tutkularınızın peşinde koşun.

Asla yalnız yemek yemeyin. Ben hep ona dikkat ederim; ofiste, nerede olursa olsun, özel hayatımda, çalışma hayatımda, çok yoğun günler geçirirken bile mutlaka bir veya iki arkadaşımı benimle birlikte yemesi için ikna ederim, davet ederim. İlişkiler çok önemlidir, bilhassa yemek yerken ve karşınızda oturan herkesten kim olursa olsun yeni bir şeyler öğrenebilirsiniz. Bunu unut-

mayın.

Alçakgönüllü olun. Kibir kötü bir şeydir ve okulumuzun mezunlarına ve öğrencilerine hiçbir zaman yakışmaz. Ve her zaman size fayda getirir alçakgönüllü olmak.

Neleri yapmayacağınıza karar verin. Eğer hayatta önünüzdeki yola odaklanmayı başarırsanız, başarıya giden yolun kısalacağını göreceksiniz. Her şeyi başarmak, her şeyi bilmek zorunda değilsiniz. Önemli olan, her ne yapıyorsanız, o konunun uzmanı olmayı başarmanızdır.

Kendinize lütfen ama lütfen vakit ayırın arkadaşlar. Yapmayı seçtiğiniz iş, kariyeriniz tabii ki önemli. Ancak hem kendinize hem de ailenize mutlaka zaman ayırmalısınız. Sadece işe odaklı monoton bir hayattan beslenmeniz mümkün değildir. Yakıtınızın erken bitmesini de hiçbirimiz istemeyiz.

Dünyanın her zaman yapıcı olarak halinden memnun olmayanlara ait olduğunu unutmayın. Yani hep daha ileriye hedeflemek, biri başardığınızda ikiyi de gerçekleştirmek için gayret etmek önemlidir. Yani her şey iyi bile gitse, bir parça halinizden memnun olmamayı her zaman aklınızdan esirgemeyin.

Hem almayı, ama onun kadar da vermeyi bilin ki hayatınızda çok iyi bir şekilde bunlar dengelensin. Yani hem almak hem vermek. Her zaman yardım edecek birilerini bulmalısınız. Bir genç, sizden mentörlük bekleyen, yardım bekleyen, eğitim bekleyen bir genç veya bir yaşlı akrabanız, tanıdığınız, hep yardımcı olmaya çalışın hayatta, her zaman hayattan o şekilde daha memnun olacağınızı göreceksiniz."

Türkiye asıl üye olmalı

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kurucularından ve mütevelli heyeti üyesi Doç. Dr. Engin Ünsal, (TAC'55) 15-17 Mayıs tarihleri arasında İtalya'nın Verona kentinden yapılan, AB'ye üye ülkelerin barolarının oluşturulduğu Avrupa Barolar Assamblesi (CCBE) toplantısına, Türkiye Barolar Birliği'nin (TBB) temsilcisi olarak katıldı. Türkiye, AB üyesi olmadığı için bu toplantılarda oy verme hakkı bulunmuyor. Ancak söz söyleme hakkını kullanabiliyor. Ünsal, bu toplantıda, Türkiye Barolar Birliği'nin, Avrupa Barolar Assamblesi asıl üye olması önerisini dile getirdi. Engin Ünsal şunları söyledi: "Hukuksuzluğu yaratan iktidara karşı, hukuku ve adaleti savunmak, uluslararası dayanışmayla güçlü biçimde yapılabilir. Bu nedenle, TBB'nin CCBE'nin asil üyesi olması, Türkiye'deki avukatlık mesleği ve hukuk adına çok önemli olacaktır."

BEDEL TÜRKER ÜAA'14

İki seçeneğim vardı: Biri *Harvard*, diğeri *Oxford*...

Abdullah Bedel Türker, kısa bir süre önce hayata ilişkin çok ciddi kararlar verdi. Peki dünyaca ünlü iki üniversite arasında tercih yaparken nelere dikkat etti?

Bedel, başarılı bir öğrenci. Ama hepsi bu kadar değil. Üsküdar Amerika'nı kazanınca, doğduğu ve eğitimini gördüğü Elazığ'dan, İstanbul'a gelmiş. Okulu bitirince dünyanın parmakla gösterilen iki okulu Harvard

ve Oxford'dan kabul almış. Sonunda Harvard'ı seçmiş.

Peki, bunu nasıl başarmış? Anlatalım...

Bedel, Elazığlı, iyi eğitim görmüş bir ailenin çocuğu. Anne noter. Baba avukat. İlk önce özel bir okula gidiyor, sonra da devlet okuluna geçiyor. Kentin favori okulu

Elazığ Fen Lisesi. Burası, Türkiye çapında güçlü bir okul. Çoğu kez okulun, ülke çapında ilk 10'a girdiğini söylüyor Bedel.

Sonra sınavı kazanıp Üsküdar Amerikan'a geliyor ve hazırlık sınıfına başlıyor. İlk zamanlar İngilizceyle biraz uğraşıyor ama sonradan hızla öğreniyor. "İngilizceyle bayağı uğraştım," diyor. "Ama burada iyi bir İngilizce eğitim alınıyor. Bir de kitap okumaya başlayınca, baktım İngilizcem çok hızlı geliyor. İnce kitaplarla başladım. Sonra romanlara geçtim. İlk önce, bilmediğim kelime sayısı çok olduğu için bir sayfayı 10 dakikada okuyabiliyordum. Şimdi bir sayfayı bir dakikada okuyabiliyorum."

Bedel'in okula başlar başlamaz hayli aktif bir yaşamı olmuş. Öğrenci Birliği Başkanlığı yapmış, tarih kulübü kurmuş, perküsyon çalmış. Hazır-

lıklara mentorluk yapmış.

Bu faal yaşamı, okulun dışında arkadaş çevresi olmamasına bağlıyor: "Okula bağlanmam şöyle oldu: Okul dışında bir arkadaş çevrem yoktu. Böyle olunca, her türlü aktivitenizi okulda yapıyorsunuz. Bu bana, okulda çok sayıda kişiye yakınlaşmamı sağladı. Benim alt dönemlerle aramın bu kadar iyi olması da bu nedenleydi... Başkan seçilmemin nedeni, iyi bir uyum sağlamamdan çok, okulla ilgili çok şey yapmış olmamdı."

Peki, Elazığ'daki arkadaşlar? Bedel, onlarla ilişkisini de kopartmamış. "Elazığlı bir arkadaşımı halen kendime daha yakın hisediyorum. Çünkü onlarla 15 yıl yaşadım. Buradaki arkadaşlarımlaysa birkaç yıl."

HARVARD KİMLERİ KABUL EDER?

Geliyoruz Harvard'a kabul edilmesine... Bedel anlatıyor: "Yabancılar seçim yaparlarken bir sürü şeye bakıyorlar. Okul notların, öğretmenlerden alınan tavsiye mektupları... Nasıl bir karakterin var? Bunları öğrenmek istiyorlar. Scholastic Aptitude Test (SAT) ile okula uyumunu tartıyorlar. İngilizce dil bilgisi yeteneklerini ölçüyorlar. Akademik bilgilerini görmek istiyorlar. Okulda gittiğin kulüplere bakıyorlar. Bir makale yazmanı istiyorlar. Konu olarak, 'Senin ergenlikten yetişkinliğe geçtiğini gösteren bir olay olsun' demişlerdi. Sonuç olarak seni anlamaya çalışıyorlar. Birçok şey yolluyorsun. Ben mesela Kapalıçarşı'da iki yıl çalıştım. Biblo, tabak filan satan bir yer vardı, yazları oradaydım. Bu şekilde hem İngilizcemi geliştiriyoordum hem de çok değişik insanlarla tanışıyordum. Nasıl satış yapıldığını öğreniyordum. Sonuçta, bunların hepsini

dosya yapıp gönderiyorsun. Bunlara bir de CV'ni ekliyorsun.

Acaba bunu rakamlara dökersek, karşımıza nasıl bir tablo çıkıyor? Harvard, bu yıl, 34 bin civarında başvuru almış. Bunların yaklaşık 4 bini erken başvuruda gelmiş. Yani okul, yüzde 20'sini erken başvuruda alıyor. Bu da 900 kişi kadar ediyor... Toplam 2 bin 100 kişiye kabul göndermişler. Bunların arasından 1600-1700 kişi okula kayıt yaptırmış.

Peki Bedel, iki büyük okuldan Harvard'ı, Oxford'a niye tercih etti?

Öncelikle, "Harvard'ta girişte bölüm seçimi yoktur," diyor. "İki sene sonra seçiyorsun. Bu benim için çok iyiydi. Oxford'da ise ilk iki yıl felsefe, politika, ekonomi okunuyordu. Ben, gerçi, hem politika hem ekonomi öğrenmek istiyordum. İngiltere'nin kötü yanı, değişik konuların kabul edilmemesi. Bir sanat tarihi dersi alamıyorsunuz örneğin. ABD'de ise, bir disiplin içinde, "yaparım," diyorsanız, dersi alabiliyorsunuz. "Matematik okuyorum ama sosyolojiye de meraklıyım," demek mümkün.

Öte yandan, Harvard'ta mezunlar arasında iyi bir dayanışma var. Oxford, üç sene sürdüğü için daha ucuza geliyor. Ama İngiltere, Amerika'ya göre pahalı. Bir de, okulu bitirdikten sonra iki hafta içinde işe girmeniz veya dönmeniz gerekiyor. Kısacası, İngiltere, 'iyi bir işe giremezsen, burada kalamazsınız' diyor.

Bedel'in ideali, sosyal kuruluşlarda ve araştırma kurumlarında çalışmak. "Genellikle politika ekonomi okuyanlar bankaya filan giriyorlar. Ama ben banka düşünmüyorum," diyor: "Sosyal bir şeyler yapmak istiyorum. Sosyal kuruluşlarda çalışabilirim. Greenpeace gibi. Think tank kuruluşları da olabilir."

SEV SANAL MÜZE'DE NOSTALJİK BİR YOLCULUĞA HAZIR MISINIZ?

SEV
SANAL MÜZE

PORTRELER

FOTOĞRAFLAR

RÖPORTAJLAR

OBJELER

BELGELEH

1800'LÜ YILLARDAN GÜNÜMÜZE DOĞRU
UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKIYORUZ.

www.sevsanalmuze.com

www.facebook.com/sevsanalmuze

SAGLIK VE
EĞİTİM
YAKI SEV 1980

REDHOUSE

1980 ASIAN
AMERICAN
GAMES

AMERICAN
HATFIELD

AMERICAN
COLLEGE
INDIAN

TARSUS
AMERICAN

SEV
1980

SEV
1980

SEV
1980

Soma için Bir araya Geldik

Vakfımız ve EÇEV yöneticileri Soma'yı ziyaret ederek yerel yöneticilerle görüştüler. Hedefimiz, Soma'nın gelişmesine, burada yaşayan işçilere ve ailelerine katkıda bulunabilecek projeler hakkında bilgi almaktı. Konuyla ilgili raporu Nilhan Çetinyamaç Çubuk (ACI'83) kaleme aldı.

3 0 Mayıs Cuma günü, EÇEV Yönetim Kurulu Başkanı Berrin Ertürk (ACI'73), EÇEV Yönetim Kurulu Üyesi Yasemin Reşitoğlu, gönüllü Canan Öner (ACI'72) ve SEV Vakfı'nı temsilen Nilhan Çetinyamaç Çubuk'un katılımı ile Soma'ya bir ziyaret gerçekleştirdik.

Bu ziyaretin amacı, yetkili mercileri ziyaret ederek kaza sonrası genel durum hakkında bilgi edinmek, Soma'nın gelişmesine ve Somada yaşayan işçilere ve ailelerine katkıda bulunabilecek projeler hakkında bilgi almaktı.

Sırası ile aşağıda adı geçen mercileri ziyaret ettik:

- Manisa Millî Eğitim Müdürü Vekili Fevzi Yüksel,

BU ZİYARETİN AMACI, YETKİLİ MERCİLERLE GÖRÜŞEREK KAZA SONRASI GENEL DURUM HAKKINDA BİLGİ EDİNMEK, SOMA'NIN GELİŞMESİNE VE SOMA'DA YAŞAYAN İŞÇİLERE VE AİLELERİNE KATKIDA BULUNABİLECEK PROJELER HAKKINDA BİLGİ ALMAKTI.

Nilhan Çetinyamaç Çubuk

- Manisa İl Sağlık Müdürlüğü, Kamu Hastaneleri Genel Sekreteri Murat Türkyılmaz,
- Soma Milli Eğitim Müdürlüğü İl Milli Eğitim Müdürü Mustafa Dikici,
- EÇEV Yurdu başışısı Dr. Engin Tonguç,
- Soma Kaymakamı Mehmet Bahattin Atçı,
- Soma Belediye Başkan Yrd. Ali Tulup.

Yapılan ziyaret sırasında, planlama ve koordinasyon konusunda yetkili makam olan Kaymakam Mehmet Bahattin Atçı'nın işbirliğine açık olduğunu ve ihtiyaçları bildiğini gözlemledik. Kaymakam ve İl Sağlık Müdürlüğü yetkilerinin ele alınabilecek projeler konusundaki önerileri şu yönde olmuştur:

- Birinci tercih olarak bir 'İşçi Sağlığı Merkezi' kurulması söz konusu edilmiştir. Bu merkezde, işçilerin rutin sağlık kontrollerinin ve hava ölçümlerinin yapılabilmesi ve içinde laboratuvarların olduğu bir merkez tanımlanmıştır. Bu merkezin aynı zamanda, işçilerin iş emniyeti, can güvenliği gibi konularda da eğitim verebilecek bir departmanın da olabileceği yönünde görüşler paylaşılmıştır. Kaymakam tarafından bu veya benzeri projeler için arsa tahsisatı yapılabilmesi bilgisi de verilmiştir.
- Kaymakam, Soma'da yapımına başlanmış ve yarım kalmış, özürü çocuklar için 'eğitim uygulama merkezi' projesi olduğunu, bu projenin de bitirilebileceğini söylemiştir. Bu projeyi tamamlama maliyetini, tahmini olarak 500 bin TL

olarak ifade etmiştir.

- Kaymakamın diğer önerisi, bir 'gençlik merkezi'nin kurulması olmuştur. Şu an Gazi Üniversitesi, Altınordu futbol takımı gibi kuruluşların çocuk ve gençleri eğitmek ve yetiştirmek için gönüllü olduğunu, ancak bu çalışmalarını gerçekleştirecek bir mekân olmadığını ifade etmiştir. Bu projenin de maliyetinin 650 bin TL civarında olabileceğini söylenmiştir.

- Cenk Yeri isimli yerleşim alanında çoğunlukta madencilerin yaşadığı, ancak bu bölgede okul bulunmadığını bildirmiştir.

- Belediye Başkan Yardımcısı Ali Tulup, bölgede 4 bin 500 öğrenci kapasiteli bir meslek okulu olduğunu, ancak öğrencilerin barınma sorunu olduğunu söylemiş, bir 'öğrenci yurdu' yapılmasını önermiştir.

- Manisa İl Sağlık Müdürlüğü'nde görevli Murat Türkyılmaz, hasta yakınlarının kalabileceği 20 yataklı 'hasta bekleme evi' yapılabilmesini ifade etmiştir.

- Murat Türkyılmaz, diğer bir öneri olarak da, ağır durumda ve son evrelerde olan hastaların düzgün bir şekilde bakıldıkları, beslendikleri ve hobi odaları ile oyalandıkları bir merkez olabileceğini de ifade etmiştir.

Kaymakam Bey, seçilen projenin tamamı karşılanamayacak bile olsa, üstünü tamamlayacak kişilerin organize edilmesi konusunda yardımcı olabileceğini ifade etmiştir.

EÇEV Vakfı'nın Beklentisi:

EÇEV Yönetim Kurulu Başkanı Berrin Ertürk ile birlikte EÇEV tarafından işletilen Müstesna Tonguç Kız Yurdu'nu ziyaret ettik. Bakımlı, Soma koşulları için oldukça güzel bir yurttu. 64 yatak kapasiteli yurdun 33 yatağının dolu olduğu yönünde bilgi aldık. Soma'da cemaat yurtlarının çok cüzi ücretler ile kız öğrencileri bünyesinde topladığını öğrendik. EÇEV tarafından beklentiler şu şekilde ifade edilmiştir:

- Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın, EÇEV'in Soma'daki kız yurdu için barınma ve eğitim bursu vermesini ve kapasitenin doldurulmasına destek vermesini beklemektedirler.

Yıllık öğrenci maliyeti 4.000 TL olup, burs verilecek her öğrenci için 4.000x4 yıl=16.000 TL bir fonun garantilenmesini istemektedirler.

- Burs verilecek öğrencilerin başarılı çocuklar arasından, kendileri tarafından seçilebileceğini ifade etmişlerdir.

- Ceyda Aydede'nin önerdiği; başarılı öğrencileri bulup onların dersane paralarını karşılayarak lise ve üniversite sınavlarına giriş hazırlıklarına destek olunmasına, daha sonra başarılı çocukların bir kısmının İzmir Amerikan ve Tarsus Amerikan liselerinde veya Boğaziçi Üniversitesi'nde burslu öğrenci olarak okutulmasına, SEV Okulları'nda öğretmen yetiştirme projelerinin desteklenmesine hazır olduklarını ifade etmişlerdir.

- SEV Vakfı'nın üstleneceği bir proje de gönüllü başışılar ile destek olabileceklerini de söylemişlerdir.

Prof. Dr. Mustafa Karahan, Avrupa Diz Cerrahisi Derneği Yönetim Kurulu'na seçildi. Kendisiyle spor hekimliğini, TAC'deki spor ortamını ve özgür düşünce kültürünün temellerini konuşuyoruz. Kendisinden TAC'li olmanın formülünü öğreniyoruz.

Tarsus Amerikanlı kimdir? Nasıl yetişmiştir? Hangi aşamalardan geçip farklı olmayı becermiştir? Prof. Dr. Mustafa Karahan'la konuşmaya klasik sorularımızı sorarak başlıyoruz. Analitik düşünen bir doktor titizliğiyle, Tar-

PROF. DR. MUSTAFA KARAHAN TAC'79

Başarının altında *Tarsuslu* azmi yatıyor

sus'u Tarsus yapan değerlerin nasıl oluştuğunu teker teker anlatmaya başlıyor.

Merakla dinliyoruz:

“Mesela bir amfi vardı futbol sahasının yanında. Yaklaşık 30 kişilikti. Akşamüstü oraya oturur, herhangi bir konuyu konuşurduk. Her kafadan bir

ses çıkar, ama konu akar giderdi. 30 kişi bir konu üzerine güler, konuşur, ortaya laf atardı. Bu bir grup psikolojisiydi. Birbirini baskılayan değil, ilerleten bir gruptu.”

Dr. Mustafa Karahan bunu anlatırken insanın aklına, Antik Yunan'daki Sokrates'in, Aristoteles'in öğrencile-

riyle yaptığı, herkesin söyleyecek bir lafı olduğu, tartışmalı toplantılar geliyor.

Peki, öğrencilerin, o küçük amfide, her türlü konuyu serbestçe tartışabilmelerini sağlayan zemin nasıl oluşmuştu?

Dr. Mustafa Karahan, ilginç bir sentezden bahsediyor: “O birliktelik, o ruh, planlı, entelektüel ve üretime yönelik değildi. Güneyin havası, Amerikalıların getirdiği kültürle birleşmiş, rahat, özgürlükçü bir ortam oluşmuştu.”

Tabii ki böyle bir ortamın en önemli kurumu ‘Öğrenci Konseyi’ olmuş. Mustafa Karahan, “Öğrenci Konseyi’nin hayır dediği bir karar, kesinlikle kabul edilmezdi,” diyor.

Bir de, bu yapının getirdiği adalet anlayışı vardı. Söz, yine Karahan’da: “Öğrencilerden biri, kötü bir şey yapmış. Dayanamamış başka birinin Converse ayakkabısını gizlice almış. O zaman Converse ayakkabılar ateş pahası. Ayakkabıyı aldığı anlaşılmasın diye başka renge boyamış ve okula getirmiş. İş anlaşıldı ve bütün okul kendisiyle konuşmadı.”

Ve tabii ki öğretmenler... Dr. Karahan devam ediyor: “Şu ya da bu şekilde kendisini bir şeye vakfetmiş insanlar vardı. Misyoner olmaları tartışılıyor. Ama onlardan bir kez bile din, Allah lafını duymadık.”

Ve ilginç bir anekdot daha: “Okulda musluklar tersti. İlk önce, ‘bunları yanlış koymuşlar’ diye düşündüm. Sonra anladım. Öğretmenler, çamurlu ya da toz toprak içindeki ellerle, klasik musluklardan su içmemizi sakıncalı bulmuşlardı. Herhalde birkaç hoca oturdu, ‘Biz bu işi nasıl çözeriz?’ diye düşündü ve bunda karar kıldı. Şartlar bunu gerektiriyordu. İşte o özgünlük bize de yansıyor.”

Dr. Karahan devam ediyor: “Tar-

şimdi

Dr. Karahan eşi ile birlikte.

FUTBOLCULAR KOLEZYUMDAKI GLADYATÖRLER GİBİ

Ayda 30-40 civarı ameliyat yapıyor. Ortopedide ameliyatlar genel olarak 1,5-2 saat sürüyor.

En çok sakatlanmaya yol açan spor Amerikan futbolu. Karate sert gibi görünüyor ama çok sakatlık olmuyor. Amerikan futbolundan sonra futbol geliyor.

Peki, sakatlamalar daha çok başka bir oyuncunun müdahalesiyle mi oluyor ya da koşarken veya ters bir hareket yaptığında mı oluyor?

Dr. Karahan, "Yüzde 70'i müdahaleyle oluyor," diyor.

Bu biraz vicdansızlık değil mi diye soruyoruz, sakatlanınca adamın spor hayatı bitiyor.

Dr. Karahan'ın cevabı ilginç: "Evet ama futbol, Roma'da, Koleyum'daki olayının devamı. Modern gladyatörler savaşıyor. Mentalite aynı."

sus'ta, ne sorduysanız hoca ona cevap verirdi. Bizde ise, 14 yaşındaki çocuk soru sorduğunda, öğretmen bu çocuğun susması gerektiğini düşünür ve ona göre cevap verir.

Lise 2. Sınıf öğrencisiydik. Yeni bir müdür geldi. Öğrenci Konseyi'ni topladı ve 'Etrafınıza yararlı ne yapabilirsiniz?' diye sordu. Hepimiz bir şeyler söyledik. Adana-Mersin yolu, o yıllarda çok kötüydü. Çok fazla kişi hayatını kaybediyor, 'Bunu azaltmak için bir şey yapacağız' dedi.

Sıralama çok doğrudu. Önce sorunun tespit edildi. Ona uygun fikir üretildi. Ardından gücümüz tartıldı ve mobilizasyon sağlandı. Gidin bakın dünyaya. Her şey böyle planlanıyor. Bu bir, 'etrafa katma değer yaratma' olayı ve hareket halinde büyüyor."

SPOR CENNETİ

Geliyoruz doktorluğa...

Özellikle spor doktorluğunu niye tercih ettiğini soruyoruz. Cevap Tarsus ile ilgili: "Tarsus bir spor bahçesi-

di. Notlarım da iyiydi. Ders çalışmak yerine hep spor yapardım. Vakit de bol. İçinde spor olmadığı bir dünya düşünemiyordum. Tıp fakültesinde ortopediye yöneldim. Ortopedi de, spor aşkıyla birleşti."

Peki, acaba takımlarla çalıştı mı? Dr. Karahan, "Benim yaşımda artık takımlarla çalışılmıyor. Daha çok danışmanlık gibi oluyor," diyor ve ekliyor: "Önceden 10-15 sene yaptım. Voleybol ve basketbol ağırlıklıydı. Sonra danışma kurullarında yer aldım. Marmara Spor Akademisi'nde öğretim üyesiyim. 20 yıldır ders veriyorum."

Tarsus'un aşladıkları bugüne kadar hiç değişmemiş. Bunlardan biri de özgüven. Söz yine Dr. Karahan'da: "Bir gün, asistanlardan birine anlatıyorum, hem biraz fırça çekiyorum, hem de ders vermeye çalışıyorum. 'Nasıl yapamazsın, yapacaksın. Kendine güveneceksin, sen hayatta başka kime güvenebilirsin ki...' Çocuk bir an durdu. 'Yahu hocam, bu da biraz fazla olmadı mı?' dedi."

SPOR CERRAHİSİ NE YAPAR?

Dr. Karahan'ın alanına giren başlıca konular şunlar: Eklem, menisküs yaranlanması, ön çapraz bağ kopması, omuz çıkığı, aşil tendonu yaranlanması, kas yırtığı, kıkırdak hasarları... Bunlarla uğraşanlara da spor cerrahisi deniyor.

Karahan'ın yukarıda değindiğimiz çok önemli bir başarısı var. Geçtiğimiz aylarda Avrupa Diz Cerrahisi Derneği Yönetim Kurulu'na seçildi. Dr. Karahan, "İşte onun kökeni de Tarsus. Daha doğrusu, Tarsus'un kazandırdığı azım," diyor. "Süreç, 6-7 yıl sürdü. Bu süre boyunca, karar verilen projelerin üstünde sebatla ilerledim." Dr. Karahan bu şekilde, dört yıl boyunca, artroskopik cerrahi eğitiminden sorumlu olacak.

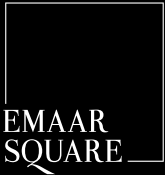

Benzersiz bir hayatın izleri, İstanbul'un çizgileri... Şimdi Emaar Square'de.

Paris'ten New York'a uzanan en özel dünya markalarına ev sahipliği yapan, özlediğimiz kentli yaşamı yeniden tanımlayan ve her detayında sofistike bir hayatın izlerini taşıyan Emaar Square, İstanbul'dan aldığı ilhamla İstanbul'un merkezinde yükseliyor. Sınırsız olasılıklarla dolu ayrıcalıklı bir hayat, bu benzersiz projede sizi bekliyor.

REZİDANS / ALIŞVERİŞ / EĞLENCE / OTEL / OFİS

Emaar Square İstanbul Satış Ofisi: Ayazma Cad. No: 78 Çamlıca, Üsküdar Tel: 0216 547 17 17 emaarsquare.com.tr | emaar.com.tr

0 kokular 120 yıldır bizi *baştan* çıkartıyor

NÜKET FRANKO FİLİBA ÜAA'95

On yıl önce ortağı olduğu yüz yıllık markalardan Rebul'u şimdi başta Rusya olmak üzere dünyaya açıyor.

Bir arkadaşım anlattı. Tatillerde Yunanistan'a, Türkiye'den göç etmiş bir ailenin yanına gidermiş. Giderken de, 'Türkiye'den bir şey ister misiniz?' diye sormuş. Her seferinde aynı cevabı almış: "Evet! Rebul'un lavanta kolonyası."

Başka bir arkadaşım anlattı. 25 yıldır gittiği berber, son bir yıldır Rebul'un lavantasını keşfetmiş. Hep onu kullanır olmuş.

İstanbul'da yaşayıp, kokuya meraklı olup da Rebul'u bilmemek herhalde pek mümkün değil.

Rebul'un ortaklarından Nüket Filiba ile görüşüyoruz. ÜAA'lı. 1995 mezunu. Daha karma eğitime geçilmediği ve geleneksel ev işleri derslerinin okutulduğu son sınıftan kendisi. "Son kızlar sınıfı"ndan yani. Filiba, "Yemek dersimiz vardı, pizza yapmayı bile öğrenmiştik. Dikiş dersi de vardı... Başka bir dünyaydı ve biz bunun sonuna yetiştik," diyor.

Okula biraz da annesinin zoruyla girmiş. Avusturya Lisesi'ne zaten puanı tutuyormuş. Onun için, Üsküdar Amerikan diye iddiacı olmamış. Ama annesinin akli hep Üsküdar Amerikan'daymış. Kızını kaydetmek için her gün okula gidip gelmeye başlamış. Sonunda

yedeklerde yer açılınca Nüket Hanım'ı okula sokmayı başarmış.

Nüket Filiba, grip başlayınca okulu çok sevmiş. O yıllarda kendisinin hırslı bir öğrenci olduğunu söylüyor. Liseden sonra Boğaziçi Üniversitesi İşletme'yi kazanmış. Üniversite sonrasında da hemen L'Oreal için çalışmaya başlamış. Şirkete ilişkin izlenimleri çok olumlu. Şunları söylüyor: "L'Oreal'in için 'Üsküdar'dan sonra ikinci okulum' diyebilirim. Okulun verdiği ruhun bir benzerini, burada şirket oluşturmuş. Burada ürün müdürü olarak dört sene çalıştım."

Nüket Hanım, daha sonra, tesadüfler sonucunda, asırlık Rebul şirketinin üçüncü kuşak temsilcisi Kerim Müderrisoğlu ile tanışır. Müderrisoğlu abisinin arkadaşıdır. Aile dostları Korel Bingöl de işin içine dahil olur. 2004 yılında yeni Rebul için ortaklık kurulur. Nüket Franko Filiba, "Çok ciddi emek verdik. Özel hayatımızdan feragat ettik," diyor ve ekliyor: "Geçenlerde, markanın gittiği yön ve hızı hakkında, dışarıdan çok net görünüyör dediler, çok hoşuma gitti."

PIRILTILI BİR ÇEKİM ALANI

Alınan mesafe küçümsenecek gibi değil. Nüket Hanım, "Geçmişte yararlanarak bugünü kuruyoruz," diyor ve yaptıklarını anlatıyor: "Rebul Kozmetik A.Ş. diye yeni bir şirket kurarak kozmetik piyasasındaki en önemli oyuncuların biri haline geldik. Şimdi perakende sektörüne girdik. Ciddi bir mağazalaşma süreci içindeyiz. Altıncı mağazayı Cevahir'de açıyoruz. İyi lokasyonlar çok önemli. Çok detaylı araştırıyoruz. En iyi AVM'lerde olmaya çalışıyoruz. Rebul'un pırlıtlı bir çekim alanı var. Ben ona bir tutku markası diyorum." Peki, Nüket Franko Filiba ve ortakları, Rebul markasında neyi yakaladılar? Sözü yine Nüket Hanım'a bırakıyoruz: "Rebul Eczanesi 1895 yılında kuruluyor. Dolayısıyla marka kodlarında zaten eczacılık geleneği, yani farmakolojik uzmanlık, buna ek olarak da Fransız zerafeti var. Biz bütün oyunu, genlerimizinde olan bu marka kodlarının üzerine kurduk. Özellikle perakende sektöründe... Bu şekilde de geçmiş güncellemiş olduk. Biz sadece nostaljik bir marka olmak istemiyorduk. İstediklerimiz, günü yakalamış, geçmişten mirasını almış, güne doğru şekillenmiş bir markaydı."

Peki, acaba markanın yeniden konumlandırılması, rakamsal bir başarıyı da beraberinde getirdi mi? Nüket Hanım, ciro bazında her yıl büyüyen bir

firma olduklarını söylüyor. Son bir yılda, 2013 Mart ayından 2014 Mart ayına, yüzde 56'lık bir büyüme gerçekleştirmişler.

DÜNYA MARKASI MI? NEDEN OLMASIN?

Kendisine, şirketin hangi temeller üzerine yükseldiğini soruyoruz. Üç ayak söylüyor: iç pazar, ihracat ve private label. "Dünya markalarına özel markalı üretim yapıyoruz. Türkiye'deki bazı büyük markaların kozmetik ürünlerini de üretiyoruz," diyor.

Şirketin önümüzdeki yıl önemli bir hedefi var. Filiba, "2015 yurtdışı açılımı yapacağımız ilk yıl olacak," diyor. İlk hedefleri Rusya. Bağlantılar yapılmış. Kontroller hazırlanmış. Rusya'nın, kozmetiğe ilginin çok yoğun olduğu bir pazar olduğunu belirten Filiba, "ihracat yapıyoruz, ama ilk kez yurtdışında bir mağaza açacağız," diyor.

Acaba niye ilk tercih edilen ülke Rusya olmuş? "Rusya paranın olduğu bir pazar," diye söze başlıyor. "Burada bazı Fransız markaları hâkim. Yves Rocher gibi, L'Occitane gibi. Şu anda pazar çok dolu değil, ama doluyor."

Nüket Hanım ikinci hedef pazarın Almanya olacağını söylüyor: "Pazarları da oradaki partnerlerimize göre seçiyoruz. Rusya'ya da kendi başımıza gitmiyoruz. Orada iyi bir partnerle başlıyoruz. Her pazarın kendi özellikleri oluyor. Oradaki durumu tam olarak bilemediğimiz için doğru ortaklıklarla gidiyoruz."

Şirketin marka değerini soruyoruz. Malum, son yılların en çok üzerinde durulan verilerden biri.

Nüket Hanım, bu konuda ellerinde kesin bir rakam olmadığını söylüyor. "Ama 2008 yılından bu yana sekiz kat artmış olacağını tahmin ediyoruz," diyor.

Gelelim şirketin yönetimine...

Söz yine Nüket Filiba'da: "Biz üç ortak olarak birbirimizi çok iyi tamamladık. Bir puzzle'nin parçası gibiyiz. Herkesin ilgi alanı ve konsantrasyonu farklı yerde. Bir ortağımız, tamamen üretime bakıyor. Diğeri satış odaklı... Ben tamamen pazarlamaya ve yeni ürün geliştirmeye bakıyorum. Kimse birbirinin alanına girmiyor. Yönetim kurulu toplantılarında, icra kurulu toplantılarında ciddi iletişim halindeyiz. Herkes kendi alanında hedefe doğru koşuyor."

Rebul, Türkiye'de, İstanbul dışındaki ilk mağazasını Bursa'da açmış. Bu sene sonuna kadar 10 yeni mağaza açma hedefi var. Üç sene sonrada 35 mağazaya ulaşmayı hedefliyor. İzmir, Ankara, Adana, hedefleri arasında. Nüket Franko Filiba, Rebul'un kokusunu tüm dünyaya taşımakta kararlı...

METİN HARA ÜAA'00

Mucize Değil... Herkes Yapabilir... Yeter ki...

Bir tesadüf sonucu ÜAA'dan bir arkadaşının annesi tarafından keşfediliyor. Ezoterik bilgiler konusunda eğitimler alıyor. Ardından tıp eğitimi görüyor. Sonra da ilgi duyduğu her şeyi okuyor. Doğu felsefesi, sufizm, Chi enerjisi... Bir süre Aborjinlerle yaşıyor. Keops piramidine gidiyor. Sonunda, bütün bunları sentezlendiği bir bilgi ve eğitim sistemini hayata geçiriyor. Hara ile gizemli bir yolculuğa çıkmaya hazır mısınız?

Metin Hara ile görüşmeye gitmeden, kendisiyle yapılmış pek çok söyleyişi okuyorum. Etkilenmemek elde değil. Verdiği eğitimin temelleri Üsküdar'da atılmış. Her mezunun bugün geldiği yerde ÜAA'nın önemli bir yeri var. Ama Metin Hara'nınki öyle değil. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: ÜAA'ya gitmeseydi bugünkü Metin Hara olmayabilirdi.

Çünkü okul olmasaydı, kendisine ezoterik içsel bilgiler veren kişiyle tanışmamış olacaktı. Babasının geçirdiği son derece ağır trafik kazasından sonra, attığı her adımda arkasında okulun koruyucu kanatlarını hissetmeseydi, her şey farklı olabilirdi.

Hara ile ÜAA'dan konuşmaya başlıyoruz. "Benim için çok önemli bir okul," diyor. İlkokuldan mezun olduktan sonra karşımda birçok farklı okul seçeneği var. Ama buraya gelip aşık oldum."

Bu aşka rağmen ilk günler zor geçiyor. Okula başladığının ilk haftasında "detention" aldığı için annesine giderek 'Beni Alman Lisesi'ne aldırın' diye ağlamaya başlıyor.

"Annem de çok güzel bir cevap veriyor," diyor: "Biz sana hepsini sunduk. Burayı sen seçtin ve sen okuyacaksın."

Hara, tabii ki okulda kalıyor. Mezun olana kadar da parlak bir öğrenci olmuyor. Ama bu sevilmeyen bir öğrenci olduğu anlamına gelmiyor. Tam tersine, Metin Hara, arkadaşları ve öğretmenleri tarafından fazlasıyla sevilir. O günleri anlatması için sözü kendisine veriyoruz: "Üsküdar Amerikan'ın bence en önemli farkı şu: Ben not ortalaması en düşük olan 10 kişiden biriydim. Ama annem her geldiğinde, oldukça kötü notlarım olmasına rağmen bütün hocalar ciddi anlamda bana destek verirdi. Ve anne-me şunu söylerlerdi: 'Evet çalışmıyor. Ama çok iyi bir çocuk. İnsani değerleri çok yüksek. Okuldaki notların o kadar

önemli yok."

Metin Hara, "herkes lisede okulundan biraz tiksindir ya... Benim en büyük idealim günün birinde çocuklarımın burada okuması," diyor: "İnsani değerlere önem veren, çocukları notların üzerinde tutan bir anlayış. Kesinlikle bir dünya vatandaşı yarattı bizlerden. Biz felsefe de okuduk, edebiyatta inanılmaz yazarları tanıdık. O zaman bize saçma geliyordu. Ama büyük değerler sunduğunu ve bizi erdemli yetiştirdiğini gördük."

DÖNÜM NOKTASI: KAZA

Hara'nın babası 2000 yılında büyük bir trafik kazası geçirir ve bir sene yatalak halde kalır. Aile mal varlığını kaybederken okul, çok büyük jest yaparak taksitleri siler. Metin Hara, "Ben bütün senemi babamın başında geçirdim," diyor: "Orada fizik tedaviler babamı ayağı kaldırdıkları için ben fizik tedavi okumaya karar veriyorum. O süreç bana büyük bir devinim kazandırıyor."

Derken Çapa Tıp Fakültesi yılları geliyor. "Orada da çok parlak bir öğrenci değildim," diyor. "Hatta oradaki doktorlar, staj yapana kadar benim buraya layık olmadığımı ve mezun olmamam gerektiğini söylüyorlardı. Ta ki stajda hastalarla nasıl mucizeler gerçekleştirdiğimi görünceye kadar. Okuldan kıl payı mezun oluyorum yine. 2.03 ile..."

Yine Üsküdar'a dönüyoruz. Söz yeniden Hara'da: "Bilgiler çok önemli ama ÜAA'nın bana verdiği matematik bilgisini ya da İngilizceyi, kasarsın ama başka yerde de öğrenebilirsin. Buradaki erdem, neyin değerli olduğunu öğrenemezsiniz. Türkiye'deki pek çok ünlü okuldan mezun olmuş ama sadece matematik öğrenen insanlar var. Ama insanlara nasıl davranacağını öğrenememiş, bu devirde bunları öğretebilirseniz en büyük değer. Seanslarda babaları ağlattığım oluyor. 'Para harcayacağına vakit harca. Bunun dışında iyi bir baba değilsin, üzgünüm' diyorum."

Geliyoruz ezoterik içsel bilgilere.

Hara anlatmayı sürdürüyor: "12 yaşındayken bazı şeyleri düşünmeye ve sorgulamaya başladım. Hayatla ilgili birkaç tokat yediğim zamanlar... Bazı stresleri ilk kez tanıdığım, hayatla ilgili daha derinlikleri merak ettiğim zamanlar. Birçok şeyi okumaya başlıyorum. 15 yaşından itibaren biri tarafından keşfediliyorum. ÜAA'dan arkadaşımın annesi... Ve bu ezoterik içsel bilgiler konusunda eğitilmeye başlıyorum."

Ardından o kötü trafik kazası geliyor. Hara, 18 yaşında, özellikle babasının kazasıyla bir noktada, olayın içine girmek durumunda kaldığını söylüyor. Her şeyi sorgulamaya başlıyor: Ne oluyor? Neden böyle bir şey oldu? İyileşme nasıl tetiklenebilir?

Dahası, babasının kazasındaki süreçte, dünyanın dört bir yanından, binden fazla alternatif teknik inceliyor. Avustralya'ya gidip Aborjinlerle birlikte kalıyor. Mısır'a gidip Keops piramidine giriyor. Fasa, Çek Cumhuriyeti'ne gidiyor. Sufizm eğitimi alıyor. Ezoterik, Batini öğretilere dalyor.

Peki, bu sentez nasıl bir noktaya doğru evriliyor?

Hara anlatıyor:

"Bu, renksiz, kokusuz, tatsız, herhangi bir kitleye yakınlaşmayan, herhangi bir inanç sisteminin diğerinden üstün görmeyen, ama evrensel bir bakış açısı yaratıyor."

Hara, buradan, içsel yolculuğunu anlatmaya geçiyor. "Ana yol, babamın kazasıyla uyandığım süreç ve tamamlayıcı

**Tiptan felsefeye,
fizyolojiden
vücut duruşuna
kadar birçok
bilgiyi
birleştiriyor...**

olan Çapa'daki öğrenimim oluyor. Yani ikisi de tabii çok değerli. İnsan bedeni hakkında bu kadar bilmeden bunları anlatsam çoğu insan dinlemez. Önce doğu tıbbından başlayıp sonra Batı tıbbına kayan bir sıra izledim. Şimdi daha bütüncül bir yapı var. Bu da tabii hastaların iyileşmesinde dışarıdan mucizevi gibi görünen cevaplar almamızı sağlıyor."

Peki hastaları iyileştirmesi tanrısal bir yetenek mi? Herkes aynısını yapabilir mi?

Söz yine Hara'da: "Ben insanlara şunu diyorum. Ben bir şeyler yaptığım zaman anlatmaya başlayınca ve insanlardaki değişikliği görünce, orada bir ışınlanma var sanıyorlar. Odaya giriyor, çıkıyor. Altı hafta sonra görüyor, MS'li bir hastanın yürürmesi daha iyi olmuş. İnsanlar 'bu bir mucize' diyor. Çünkü aradaki süreci hiç bilmiyor. Halbuki hasta, bunun mucize olmadığını biliyor. Çünkü o zaman o kadar, nasıl emek verildiğini, nelerin değiştiğini görüyor."

Metin Hara'nın bir eğitim sistemi var. Eğitimin önemli amaçlarından biri, insanlara Hara'da doğaüstü bir güç olmadığını göstermek.

Sözü kendisine bırakıyoruz: "Eğitimin amacı şu: Bende doğaüstü bir şey yok. Dediklerimi yapan, beyin dalgasını düşüren herkes, bunları yapabilir. Ödevleri yapıp, beni takip edip, hayatı değişmeyen olursa ücretini iade ediyorum. Derken insanlar eğitime geldi. Aralarında, 'Hiç umurum değil' diye oturan da vardı. 'Valla bi bakıcam ona göre' diyen de... Binlerce eğitime katıldım, bugüne kadar bir tane bile iade eden olmadı."

Hara başarıya giden formülü de veriyor mezun arkadaşlarına: "Burada bilim ile ruhsallık öyle bir emekle birleştirildi, o içsel dönüşüm, psikolojik dönüşüm, bilimle o kadar desteklendi ki, bir şeyler garantili şekilde değişiyor."

Eğitimin en önemli yerlerinden biri, hiçbir kimyasal uyarıcının bulunmama-

si... Metin Hara devam ediyor:

"Burada en önemli özellik şu: Tedavilerde ya da eğitimde en ilginç özellik kimyasal uyarıcıların olmaması. Şunu al, şu otu kaynat gibi şeyler yok. Hiçbir makine yok. Pozitif olumlama, kutsal, kolye, taş, hiçbir şey yok. Sistem tamamen katılımcının kendi üzerine yapacağı ödevlerden ibaret."

EĞİTİMİN İNCELİKLERİ

Hara, "Bu tamamen özgün bir eğitim," diyor: "Bir yerden alınmış değil. İlk dersin ikinci yarısında beyin dalgalarını anlatıyorum. Bu tıpla alakalı bir durum. Amacım insanları tıbbi anlatmak

değil. Algılarını nasıl değiştireceklerini ve Pollyannacılık oynamadan, bunun nasıl yapılabileceğini anlatıyorum.

Birinci derste düşünce güçleriyle mucizevi bir şeye tanıklık ettiriyorum. Herkes kendisi yapıyor. Beyin dalgalarını düşürdükten sonra bir düşünce gücü testi yapıyoruz. Zaten orada bariyerler yıkılıyor. Diyorlar ki, 'Acayip bir şey yaşadık'. Burada ölçülebilir, kameralara kayıt ettirilebilir bir şeyden bahsediyorum. Sonrasında, 'tak' diye çok ağır ruhsal bir ders var. Bayağı Uzakdoğu dövüş sporlarından, Chi enerjisini yönlendirmeye, bazı formları yapmaya başlıyoruz.

Bazı nefesler için içine giriyor. Enerjiye odaklamayı öğretiyorum. Üçüncü ve dördüncü derste, bunu kullandırmak için değişik eğitimler var. İyileşme nasıl tetiklenir? Hangi enerji merkezlerine ne yapılır? Beşinci derste bazı dengeler var. Hayatımızda direnç unsuru olan dört dengesizliği anlatıyorum. Var olan bütün sıkıntıların bu dengesizlikten kaynaklandığını ve bunun nasıl çözüleceğini söylüyorum. Beşinci derste, şimdiyi daha rahat yaşayabilmeniz için geçmişti temizlemek var.

Altıncı derste bir Kabala tekniği geliyor. Çok eski mistik bir teknikle biraz hastalıkları hissetmeye, bir parça olsun -toprağın altında tohum nerede var, bu ne zaman çatlayacak?- bunları bilmeye çalışıyoruz. Bir anda 'kansere karşı karşıya kaldım' dememeniz için, önleyici tıbbi kendi kendine yapabilmemiz için, beden farkındalığını artırıyoruz.

Yedincide Uzakdoğu tekniklerinden esinlenmiş bir ders var. Hastalıkların psikolojik etmenlerini anlatmaya başlıyoruz. Bununla da insanlara neredeyse bugünkü tıp kadar bilimsel ilerleyen bir harita çıkarıyoruz. Sekizinci ders, düşünce gücüyle maddeyi etkilemek. Bu da bilimsel bir çalışma ve veda dersi..."

Hara, "Eğitimiz bu," diyor: "Tıptan felsefeye, fizyolojiden vücut duruşuna, postürden psikolojiye kadar çok farklı şeyleri yelpaze içine alıyor. Zaten güzelliği de orada. Burada eğitimde bir yelpaze olması çok önemli. Çıktıklarında, geçmişle ilgili bir problem olduğunda, bir alet edevat var. Stresle ilgili bir problem olduğunda da alet edevat var. Yani tamamen yaşam içerisinde benden hiçbir hizmet almasına gerek duymadan, tam bir özgürleşmeden bahsediyoruz. Her eğitim iki saat, toplam olarak 16 saat."

Hara, tüm bu tekniklerini dört yıldır üzerinde çalıştığı üç kitaplık *Aşkım İstilas* serisinde kaleme aldı. Serinin ilk kitabı olan *Yol* ise yola çoktan çıktı.

Güler Legacy

**2014 MEZUNLARINA
BAŞARILAR DİLERİZ**

SAC

SEV AMERİKAN KOLEJİ

EĞİTİME BAŞLIYOR

SAC, yani SEV Amerikan Koleji, Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın yeni kurumu olan okul, Eylül 2014'te eğitime başlıyor. Herkes yeni okulda öğrencileri nasıl bir eğitimin beklediğini merak ediyor. Okulun Kurucu Genel Müdürü Whitman Shepard, Okul Müdürü Elvan Tongal ve İngilizce Bölüm Başkanı Michael Constantini, *Buluşma* dergisine SAC'nin kodlarını anlatıyor...

Olü Ozanlar Derneği filmi izlemişsinizdir. Skolastik eğitim modern eğitimin çarpışmasını anlatan, daha iyi bir film yapılmamış, senaryo yazılmamıştır herhalde.

İnsanı fena halde çarpan pek çok sahnesi vardır. Bunlardan birini anlatalım. Filmde, öğretmeni oynayan Robin Williams, okula yeni öğretim yılı için gelen çocukları bir araya toplar, "Size ilginç bir şey göstereceğim, benimle gelin," der. Çocukları geniş bir duvarın önünde durdurur. Duvara asılı duran, siyah beyaz çekilmiş hayli eski bir fotoğraf ya da fotoğraflardır.

Fotoğrafta ya da fotoğraflarda yer alanlar da, bir dönemin çoktan mezun olmuş kolej öğrencileri...

Öğretmen, yeni öğrencilere, "Bakın," der, "Onlar da, sizinle aynı yaşlardı. Koleje, aynı sizler gibi gelmişlerdi. Kendilerine olan güvenleri tamdı. Hayata ve geleceğe umutla bakıyorlardı. Ama şu anda hepsinin sadece kemikleri kalmış durumda."

Ve onlara filmin esas mesajını verir: 'Günü Yakala' ya da çok bilinen ve söylenen Latinceyle, 'Carpe Diem'. 'Günü yakalamak' sözünün gerçekten ne kadar çok şeyi kapsadığını öğrenciler o gün kavrarlar. Onlarla birlikte biz seyirciler de...

Günü yakalamak, 'edebiyatla uğraş' anlamına geliyordu. Ya da 'spor yap'. Veya 'tiyatro'... Ya da canın ne istiyorsa onu... Bunlarla da yetinme, tartışmalara katıl, görüşünü serbestçe ifade et, kimsenin karşısında boyun eğme, kendi ayaklarının üzerinde dur...

Sonuç olarak, hayatını boşa geçirmel! Onu anlamlı kıl.

Üsküdar Amerikan, İzmir Amerikan, Tarsus Amerikan'daki yüzyıllar içinde oluşan eğitim anlayışı da böyle.

SEV de kurum olarak, 'bu eğitim ruhu kaybolmadan yaşasın, yüzyılı aşan birikimleri ve değerleri heba olup

gitmesin' diye kuruldu.

Yıllarca bu okulların en büyük destekçisi olan SEV, şimdi tarihi bir adım atıyor. Yüz yılı aşkın birikimiyle devasa bir projeyi hayata geçirecek.

Yeni bir okul... SEV American College (SAC)... Eylül 2014'te ilk öğrencilerini alarak eğitime başlayacak.

Bugünlerde yöneticilerin, öğretmenlerin, öğrencilerin kafasında benzer bir soru var:

SAC'nin kapıları açıldığında, içeride bizleri neler bekliyor olacak? Eğitim müfredatından öğretmenlerine, mimarisinden sınıflarına, kütüphanesinden spor solanlarına, laboratuvarlarından koridorlarına kadar merak edilenleri masaya yatırdık.

Kısaca söyleyelim.

Öncelikle son derece titizlikle oluşturulmuş bir ekip, iş başında... Eğitim alanında kendilerini ispatlamış, heyecanlı yöneticiler ve öğretmenler...

Arkasından, güneşin ve aydınlığın bol olduğu, sınıflardan karanlık koridorlara değil bahçeye çıkıldığı, bazı yerlerin Ege'nin antik kentlerinden ilham alınarak düzenlendiği, farklı bir mimari anlayış...

Ve okulda atılacak her adımda katkıları olacak öğrenciler. Kısacası, okulda, nelerin nasıl yapılacağını, kısacası ruhunu, öğretmenlerle öğrenciler ortaklaşa kararlarla inşa edecekler.

Okulun Genel Müdürü Whitman Shepard, Türkiye'deki Amerikan okullarında öğretmen ve yönetici olarak görev yapmış, oldukça deneyimli bir isim. Kuşaklardır burada yaşayan ABD'li bir aileden geliyor ve Türkiye eğitim sistemini yakından tanıyan bir eğitimci.

Okulun kapısından ilk girecek herkes için, bunu büyük bir avantaj olarak görüyor. Niye mi? Ortada, geleneklerin ve birikimlerin oluşturduğu sağlam temeli olan bir yapı var. Eğitimci ve öğrenciler bu birikimin üzerine gelecek ve yeni okulun felsefesini, bu hazinenin üzerine istedikleri gibi inşa edecekler.

Shepard, hedefledikleri katılımcı öğrenci profilini şöyle anlatıyor: "Öğrenciler, araştıran, sorgulayan, eleştiren, alternatif arayan, çözüme ve sonuca odaklı bireyler olarak yetişecek."

SAC'nin İngilizce Bölüm Başkanı olan Michael Constantini de, Whitman Shepard'ın bahsettiği katılımcı öğrenci profilini yetiştirmek, hatta dünya ile derdi olan bireyler konusunda oldukça hassas: "SAC'de öğrencilerimden, gelecekte öğretmen olmalarını isteyeceğim. Buradan mezun olduklarında bu mesleği seçmeleri hedeflerimden biri. Nedenini açıklayayım. Bence, bugün insanlığın, yeni iş adamlarından, yeni avukatlardan ve doktorlardan çok, yeni bir düşünce biçimine, bunu oluşturacak bir nesile ihtiyacı var. Öyle çocuklara ihtiyacımız var ki, öğretmen olsunlar, insanlara teknolojiyi kullanmayı, yaratıcılıklarını geliştirmeyi anlatsınlar. Gelecekte bize ilham veren öğretmenlerimiz olacak ve bu öğretmenlerin SAC'den mezunlar arasından çıkacağına inanıyorum."

SAC Okul Müdürlüğü görevini yürütecek Elvan Tongal ise, geleceğe ilişkin şöyle bir tespit yapıyor: "Bizim öğrencilerimiz dokuzuncu sınıfa başladıklarında, var olan mesleklerden bazıları mezuniyetlerinde belki olmayacak bile. Onlar mezun olduklarında, şu anda tanımlayamadığımız yepyeni meslekler ortaya çıkacak. Dünya artık böyle bir yer. Dolayısıyla, hızla değişen dünyada, mutlu olacakları işi ve yaşam tarzını kendi başlarına kurabilen donanım ve becerilere sahip bireyler yetiştiren bir okul olmayı hayal ediyoruz."

Evet! SAC Eylül 2014'te eğitime başlıyor.

Nefesler tutuldu...

Köklü eğitim birikiminden yeni öğretmenlerine, modern eğitim felsefesinden okul mimarisine kadar, her yanıyla dört dörtlük bir eğitim kurumu olarak tasarlanan SAC, geleceği birlikte kuracak çocuklarını bekliyor.

Geçmişin Gücüyle Geleceğe, Birlikte!

Bir buçuk asrın ardından İstanbul'da yeni bir Amerikan Koleji açılıyor... SEV Amerikan Koleji (SAC)... Kurucu Genel Müdür Whitman Shepard anlatıyor.

Dört kuşaktır Türkiye'de yaşayan Amerikalı bir ailenin üyesi olan Whitman Shepard, Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın (SEV) Eylül 2014'te açılacak olan SEV Amerikan Koleji'nin Genel Müdürlüğü görevini üstlendi. Robert Kolej ve Üsküdar Amerikan Lisesi gibi köklü okulları uzun yıllar yönetmiş olan Mr. Shepard, SEV Amerikan Koleji'ni ve eğitim felsefesini anlatıyor.

Eylül ayında eğitime başlayacak olan SEV Amerikan Koleji, Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın (SEV) kaçınıcı okulu olacak?

SEV'e bağlı üç lise ve üç ilköğretim okulu var. SEV Amerikan Koleji, vakfa bağlı olan Üsküdar Amerikan Lisesi (1876), İzmir Amerikan Koleji (1878) ve Tarsus Amerikan Koleji (1888) gibi geçmişi yüz yılı aşan lise-

lerimizin dördüncüsü olacak.

Niçin SEV Amerikan Koleji'ne ihtiyaç duyuldu?

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın, bir buçuk asra yakın geçmişi olan okullarından kazandığı birikim ve uzmanlığı var. Velilerden uzun zamandır gelen talebi göz ardı edemedik.

Bu birikim ve deneyimin modern çağın yenilikçi bakış açısıyla harmanlanmasından SEV Amerikan Koleji doğdu. Şimdi de, 2014-15 öğretim yılında, yeni okulumuzu öğrencilerimizle buluşturacak olmanın heyecanı içindeyiz.

Bir okulu okul yapan, okulun temel yapı taşlarından biri de öğrencileridir, değil mi?

Kesinlikle. Yeni okulumuzu kurarken, "Geçmişin Gücüyle Geleceğe, Birlikte!" felsefesiyle çalıştık. Sağlam temeller üzerine kurulmuş SEV Ame-

rikan Koleji'ni ileriye taşıyacak olanlar öğrencilerimiz olacak. Okullarını katılımcı rolleriyle şekillendirip, geliştirip daha da ileriye götürecekler. Onlara bu ortamı sağlayacağız. Kendilerini, geleceklerini ilgilendiren konularda söz sahibi olmalarını, karar vermelerini, seçmelerini teşvik edeceğiz. Öğrencilerimizin, okullarının ve aynı zamanda kendi geleceklerinin mimarları olmaları için çalışacağız.

Öğrencilerin katılımcı rolünün önemini vurguladınız. Peki, bu katılımcı rol, bir öğrenciye ne kazandırıyor?

Böyle bir ortamda yetişmiş olanlar, araştıran, sorgulayan, eleştiren, alternatifler arayan, çözüme ve sonuca odaklanan bireyler olarak yetişiyor. Bilimin ve teknolojinin hızla geliştiği, toplumsal değişimin sürekli yaşandığı dünyamızda, birçok

alandan daha donanımlı, kendine güvenen, yaratıcı ve analitik düşünme yeteneğini kazanmış insanlar oluyorlar.

Bahsettiklerinizden yola çıkarak SEV Amerikan Koleji'nin misyonunu nasıl özetlersiniz?

SEV Amerikan Koleji'nin misyonu, öğrencilerimizin bireysel, sosyal ve çevreye yönelik sorumluluk bilincinin ve özgüvenlerinin gelişimine katkıda bulunmaktır. SEV Amerikan Koleji'nde bizler, öğrencilerimizi İngilizceye anadili kadar hakim,

iyi eğitilmiş, yaşam boyu öğrenme alışkanlığını edinmiş, etkili iletişim kurabilen, her yönüyle nitelikli bir yaşam süren, ülkesine ve insanlığa hizmet için gereken beceri, tutum ve sorumluluğu kazanmış bireyler olarak yetiştirmeyi amaçlamaktayız.

Yeni okuldaki eğitimden de bahsedebilir misiniz ?

SEV Amerikan Koleji, öğrencilerimize bir yılı hazırlık olmak üzere beş yıllık bir lise eğitimi verecek. Hazırlık senesinde yoğun İngilizce dil programı ve yine İngilizce ma-

tematik ve İngilizce fen dersleri olacak. Öğrencilerimiz, Türkçe ve İngilizceden oluşan akademik müfredatı izlerken, aynı zamanda Türk ve yabancı uyruklu öğretmenlerle çift dil-çift kültür ortamında eğitim göreceklər. İkinci yabancı dil de yine hazırlık sınıfında başlayacak.

Hazırlık sınıfı şart mı?

Kesinlikle. SEV Amerikan Koleji yönetimi olarak hazırlık senesini çok önemsiyoruz. Hazırlık sınıfı, sadece öğrencilerimiz için İngilizcelerini geliştirecekleri bir yıl olmakla kal-

WHITMAN SHEPARD SAC Genel Müdürü

Üniversite eğitimi ABD'de Middlebury Koleji'nde Matematik ve Psikoloji dallarında tamamladı. Harvard Üniversitesi'nde Uluslararası Eğitim alanında yüksek lisans yaptı. Ardından, 1981 yılında Türkiye'ye gelerek, Tarsus Amerikan Koleji'nde matematik öğretmenliğine başladı. Tarsus'tan sonra, 18 yıl boyunca Robert Koleji'de matematik öğretmeni, Matematik Bölüm Başkanı, Spor Kulübü Başkanı ve

Lise Müdürü olarak görev yaptı. Son olarak, Üsküdar Amerikan Lisesi'nde dokuz yıl müdürlük yapan Shepard, son üç yıl boyunca Sağlık ve Eğitim Vakfı'nda Liseler Eğitim Koordinatörlüğü görevini sürdürdü. Ayrıca, Uluslararası Okullar Konseyi'nin akreditasyon ekibinin başkan yardımcılığı ve başkanlığı görevlerinde bulundu. Özel Okullar Birliği'nin Yürütme Kurulu ve Sınav Kurulu'nda görev yaptı.

mayacak, aynı zamanda gelecek dört yıl için hazırlanma dönemi de olacak. Daha sonraki sınıflarda daha da geliştirecekleri analitik ve eleştirel düşünme eğitimini almaya başlayacaklar.

Hazırlık sonrası sınıflarda eğitim nasıl olacak?

Hazırlık sonrası sınıflarda, matematik ve fen bilimleri İngilizce, sosyal bilimler, Türk dili ve edebiyatı da Türkçe olacak ve öğrenciler her iki dili de doğru dil bilgisi ve zengin kelime dağarcığı ile kullanmayı öğrenecekler. Ana branşlardaki derslerin yanı sıra öğrencilerimiz, sanattan müziğe, dramadan spora kadar, farklı yelpazedeki seçmeli ders olanakları ile kişisel donanımlarını da artıracaklar.

İkinci yabancı dil Hazırlık'ta başlayacak dediniz. Hangi dili ikinci dil olarak öğrenebilecekler?

SEV Amerikan Koleji'nde öğrencilerimiz Fransızca, Almanca veya İspanyolca dillerinden birini ikinci yabancı dil olarak seçebilecekler.

Öğretmen kadronuzdan da bahsederseniz? Yabancı öğretmenler de olacak mı?

Öğretmen kadrosu Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılan titiz araştırma ve görüşmeler sonucunda oluşturuldu. Zira, öğrenciler için oluşturmak istenilen, katılımcı, sorgulayan, öğrenmeyi öğrenecekleri

ve sevecekleri eğitim ortamını ancak onlarla birlikte oluşturabiliriz. Kısaca bilgi vermek gerekirse, İngilizce Bölümü eğitim kadromuzun yüzde 90'ı anadili İngilizce olan öğretmenlerden oluşuyor ve toplam öğretmen kadromuzun yüzde 45'i de yabancı uyruklu. Aynı zamanda, SEV Amerikan Koleji öğretmen ve yönetim kadrosu olarak, eğitimde teknolojinin akıllı kullanımı konusunda dünyadaki trendleri yakından takip ederek öğrencilerimizle paylaşmayı ve birlikte uygulamayı amaç edineceğiz.

SEV Amerikan Koleji'nde, Uluslararası Bakalorya (IB) Programı olacak mı?

Okulu açar açmaz, IB için başvuracağız. Akreditasyon takibi yapacağız. Fakat bu konu uzun vadeli bir çalışma gerektiriyor. Öncelikle bir sınıfımızı mezun etmeniz lazım, ondan sonra bunu resmen yapabilirsiniz. Benim daha önceki okullardan bu konuyla ilgili tecrübem var. Öğrencilerimiz, dünyanın herhangi bir yerinde, herhangi bir ülkenin vatandaşıyla rahatlıkla diyalog kurabilsin istiyoruz. Kendi fikirlerini anlatabilsin, savunabilsin, karşındakini ikna edebilsin... Bizim, eğitimin uluslararası boyutundan anladığımız felsefe budur. Ayrıca, öğrencilerimiz Uluslararası Bakalorya (IB) sistemiyle, hem yurtdışı hem de yurtiçinde birçok prestijli üniversiteye başvuru, kabul ve burslu okuma hakkından yararlanma sürecinde bir adım önde olacaklar.

Peki, SEV Amerikan Koleji'nin kampüsü nasıl olacak? Binalar, sınıflar...

Kampüsümüzü İstanbul'un Anadolu Yakası'nda, Çekmeköy'de, 14.500 metrekaresel bir tepe alana inşa ettik. Binamız mimarisiyle 2013'te Almanya'da ödül aldı. (Iconic Awards 2013 Concept Winner) Doğal gün ışığının binanın her noktasına girebileceği şekilde tasarlandı, yani ferah ve gün ışığının verdiği enerjiyle dolu bir ortam.

Modern teknoloji ile donatılmış sınıflar, laboratuvarlar, ders dışı aktiviteler için sınıf ve atölyeler, spor alanları... Öğrencilerimizin topluluklar karşısında hitap ve sunum becerilerini geliştirecekleri oditoryum, sanatsal faaliyetleri sergileyecekleri amfityatro... Severecekleri, öğrenmeyi sevecekleri bir ortamdan bahsediyoruz.

SEV Amerikan Koleji'nde, ders dışı etkinlikler için de öğrencilerin yararlanabileceği yaşam alanları olacak mı?

Tabii ki. Spor, sanat, teknoloji alanında ders dışı etkinlikleri gerçekleştirebilecekleri sınıflar, spor sahası, tiyatro salonlarımız olacak. Aynı şekilde, on binlerce kitap kapasitesine sahip olacak kütüphanemiz de öğrenci ve öğretmenlerimizin önerileriyle daha da zenginleşecek.

Bir veli size 'Neden SEV Amerikan Koleji'ni tercih edeyim?' derse, ona bir cümleyle nasıl cevap verirsiniz?

'Yüz yılı aşkın birikim ve uzmanlığın üstüne inşa edilmiş, yeni çağın gereksinimlerine cevap verecek, öncü ve yenilikçi eğitim olanaklarının hâkim olacağı bir öğrenim ortamından bahsediyoruz' derim.

Titizlikle sürdürülen inşaat çalışmaları açılışa haftalar kala artık sona yaklaşıyor.

SAC Genel Müdürü Whitman Shepard, Okul Müdürü Elvan Tongal, İngilizce Bölüm Başkanı Michael Constantini.

OKULU ÖĞRENCİLERLE KURACAĞIZ!

Elvan Tongal, "Müthiş bir şansımız var, biz bu okulu öğrencilerimizle birlikte kuracağız," diyor ve devam ediyor: "Öğrenciler ve öğretmenler, tarihi bir âna şahit olacaklar."

Yeninin, Farklının, Geleceğin Peşinde...

SAC Okul Müdürü Elvan Tongal, hayatı boyunca mevcut görevlerle yetinmemiş, hep farklı düşüncelerin, alternatif fikirlerin, değişik araştırmaların, yeninin, geleceğin peşinde koşan bir eğitimci. SAC'nin heyecan verici bir okul olacağını söylüyor.

Elvan Tongal, tarih öğretmenliği oldu­ğunda henüz 21 yaşındaymış. İlk durağı dersane öğretmenliği oluyor. Sonra bakıyor ki öğrenciler bir yıl sonra gidiyorlar, “öğrencilerin kalplerine ve karakterlerine daha uzun süre dokunmak için” dersaneyi bırakıp özel bir okula geçiyor.

Çok sevdiği, çağdaş bir eğitim yuvası olarak değerlendirdiği, şimdi kapanmış olan Moda Koleji’nde Uluslararası Bakalorya (IB) ile ilgili çalışmaları yaparken merak onu dürtüyor. Bir tarih öğretmeni olarak, dışarıda başka şeyler olduğunu görüyor. “Kendimi yetiştirmeliyim” diyor. Kendisi gibi düşünen IB öğretmenleriyle ve okullarla bağlantılar kuruyor. Sabancı Üniversitesi’nde Halil Berktaş ile birlikte bir grup oluşturuluyor ve eğitimlere başlanıyor.

Tongal, IB çalışmasını yaparken, İngilizce bilmenin ne kadar önemli olduğunu görüyor. Radikal bir kararlar, bir yıllığını İngiltere’ye giderek

İngilizcesini geliştiriyor. İngiltere’den dönüşte kendisini ENKA Okulları’nda görüyoruz. 12 yıl boyunca bu kurumda kalıyor. İlk üç yıldan sonra müdür yardımcısı olarak görev yapıyor. Sürekli kendini geliştiren Tongal, “Mademki yöneticilik yapıyorum, master’ını da yapayım,” diyor ve Bahçeşehir Üniversitesi’nde yüksek lisans yapıyor.

Yüksek lisansın ardından kendisini yine farklı bir görevde görüyoruz. “İçimde ukde kalmıştı, hiç devlette çalışmadım,” diyen Tongal’ın imdadına Öğretmenler Akademisi Vakfı yetişiyor. Orada öğretmenlerin bilgilerini tazelemek için geliştirilen bir projede, eğitici olarak görev alıyor. Milli Eğitim Bakanlığı ile birlikte yapılan bu projeye 100 bin öğretmene ulaşıyor. Öğretmen eğitimi sayesinde, Anadolu’yu adım adım gezme fırsatı da buluyor.

Gelelim SAC’ye gelişine...

Bir arkadaşının kendisini SAC yöneticilerine tavsiye etmesi hayatında bir dönüm noktası oluyor. Tavsiyeden

sonra tanışılıyor. Okula müdür arayışından bahsediliyor ve Tongal da, “Bana bir şey katacak, benim de bir şey katacağım bir pozisyon olursa, neden olmasın?” diyor.

Elvan Tongal’dan, SAC’nin kendisine cazip gelen yönlerini anlatmasını istiyoruz: “Tabii ki geleneği olan bir yere gelmek harika bir şey,” diyor. “Burası büyük bir aile. Bu ailenin üyesi olmayı, çok büyük bir şans olarak görüyorum. Çünkü bir yandan da şahane bir geçmiş var. Evet deme nedenlerimden biri, Mr. Shepard’ın bizzat kendisidir. Türkiye’nin en iyi okullarında yöneticilik yapmış ve Türkiye’yi, Türk eğitim sistemini çok iyi bilen birisi. Onunla çalışmayı kendim için bir öğrenme süreci olarak algılıyorum.”

Elvan Hanım’a göre, işin en güzel yönlerinden biri de, okulun öğrencileriyle birlikte sıfırdan kurulacak olması. Elvan Tongal, “Müthiş bir şansımız var, biz bu okulu öğrencilerimizle birlikte kuracağız,” diyor ve devam ediyor: “Öğrenciler ve öğretmenler, tarihi bir âna şahit olacaklar.”

ÖNEMLİ OLAN TUTKUDUR

"Kendi kendime, teknolojinin eğitimi nasıl değiştirdiğini anlamaya çalışıyorum? Teknolojiyi, öğretmenlerin yerine sınıflara koyamayız. Öğrencilere, öğrenmenin teknolojiden çok, kendileriyle ilgili bir şey olduğunu anlatabilmeyiz. Öğrencilere, nasıl doğru, düzgün araştırma yapabileceklerini, bilgiye ulaşabileceklerini öğretmeliyiz. Kendi bilgilerini inşa edebilecekleri kabiliyetleri sağlamalıyız. SAC'de bir araya gelen bu ekipten gerçekten çok etkilendim. Bir çalışmaya başladık mı, oldukça eğleneceğiz. Tutku çok önemli. SAC'deki en büyük hayalim, öğretmen olmak isteyen öğrenciler yetiştirmek. Bence bugün dünyanın yeni doktorlara, yeni iş insanlarına, yeni politikacılara, yeni avukatlara ihtiyacı yok. Onlardan yeterince var ve bugün yeni bir düşünme biçimine ihtiyacımız var. Gelecekte, ilham verecek öğretmenlere ihtiyacımız olacak. İşte bu öğretmenlerin SAC'den çıkacağına inanıyorum."

Öğretmen Olmak İçin Doğmuş...

SAC'nin anahtar konumdaki öğretmenlerinden biri Michael Constantini... Öğretmenlik mesleğine tutkun. Ama öyle böyle bir tutku değil. Dünyanın parasını kazandığı ilaç sektöründeki işini bırakıp, evindeki eşyaları sokaktan geçenlere dağıtıp öğretmenlik yapmak için yollara düşmüş. Kısacası, emsali az bulunur bir 'Ferrari'sini Satan Bilge' öyküsüyle karşı karşıyayız.

Constantini'nin ailesi bizimkilere benziyor. Baba ve anne öğretmen. Dolayısıyla çok zengin bir ortamda büyümüyor. Klasik olarak, bütün aileler gibi çocukları Michael'ın da, avukat, doktor gibi iyi para kazandıran bir mesleğe sahip olmasını istiyorlar.

Michael, okulu bitirince ailesi ve toplumun beklediği gibi çok para kazandıran bir iş buluyor. ABD'de New York'ta ilaç sektöründe bir şirkette satış ve pazarlamada çalışmaya başlıyor. Söylediğine göre, çok iyi para kazanıyor, devasa bir apartman dairesinde oturuyor, ama bir türlü huzuru bulamıyor.

O sıralarda birlikte yaşadığı arkadaş, çıkış yolunu gösteriyor: "Öğretmen ol," diyor. "Çünkü aramızdaki sohbetlerde sürekli olarak öğretmekten bahsediyorsun."

Bu yeni iş fikri, Constantini'nin kafasına çok yatıyor.

İnternette iş aramaya başlıyor. Özgeçmişini yazıp dünyadaki pekçok değişik ülkeye gönderiyor. "Hayatımdaki her şeyi değiştirmek istiyordum, her şeyi..." Ve yollara düşüyor. 10 yıl süren macera SEV Amerikan Koleji'nde devam ediyor.

Constantini, o günleri anarken, "Eski işimi bir günde bıraktım. Hayatımızın önemli bir bölümünde kendi yapmak istediklerimizi değil, diğer insanların bizden istediklerini yapıyoruz," diyor.

İlaç sektöründen anlattığı çok ilginç bir anekdot var. Bir doktora, bir akşam yemeğinde ilaç sunumu yaparken,

doktor kendisine şunları söylemiş: "Ben 30 yıllık doktorum. Bu ilaçla ilgili her şeyi biliyorum zaten. Bana kendini, kim olduğunu anlat!" İnsanları tanımanın ürün pazarlamaktan daha önemli olduğunu o gün kavramış.

Güney Kore'ye, Seul'e, İngilizce öğretmenliği yapmaya, işte bu gerekçeyle gitmiş. Öğretmenlik mesleğini ne kadar sevdiğini burada anlamış. Arkasından Mısır, Kahire'ye ve Türk eşiyile İstanbul'a uzanan uluslararası öğretmenlik yolculuğu böyle başlamış... Bu kentlerde yeni kültürleri tanımak, ikisine de çok iyi gelmiş. Son olarak, Mısır'daki politik olaylar nedeniyle eş vize alamayınca Türkiye'ye dönmüşler.

İstanbul'da öğretmenlik için seviz-dokuz okulla görüşmüş. Son olarak, özel bir okulda İngilizce öğretmeni olarak işe başlamış. Derken, geçen yıl bir gün kendisini, Whitman Shepard'ın karşısında buluvermiş. Devamını kendisinin ağzından dinliyoruz: "Bugüne kadar yaptığım iş görüşmelerinden oldukça farklı bir deneyim yaşadım. Karım 'görüşme nasıl geçti' diye sorduğunda, kendiliğinden 'muhteşem' dediğimi hatırlıyorum. Aramızda bir bağ kurulmuştu. Mr. Shepard'ın kurduğu ekipte olmak beni çok heyecanlandırdı. İki-üç görüşme daha yaptık. Burada olmak istediğimi ve yapmak istediklerimi anlattım. Burada çalışmak bugüne kadar verdiğim en iyi karardı ve çalıştığım en iyi kurum..."

SEV ile anlaşılan Constantini, bütün yılını üç kampüsü, yani Üsküdar, İzmir ve Tarsus Amerikan'ı gezerek ve inceleyerek geçiriyor: "Öğretmenlerle, öğ-

rencilerle görüştim. Neler konuşuyorlar, neler yapıyorlar, neler yapmıyorlar? Neden hoşlanıp neden hoşlanmıyorlar? Öğretmenler kendi planlarını ve hedeflerini biliyorlar, ama acaba çocuklarının ne kadar biliyorlar? Onları gerçekten tanıyorlar mı? Zihinsel olarak da tanıyorlar mı?"

Peki sonuç? Constantini şunları söylüyor: "Şunu anladım ki, bu yıl kazandığım bilgi ve becerilerle, sanki master yapmış kadar oldum. Bütün bu okulları gezdikten sonra şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Ben de bu okullarda öğrenci olmak isterdim. O kadar yetenekli İngilizce öğretmenleriyle karşılaştım ki... Bana ilham verdiler."

SAC'de de İngilizce Hazırlık eğitiminin çok önemli bir yer tutacağını ekleyen Michael Constantini, hangi okuldan gelirse gelsin herkesin Hazırlık okumasını zorunlu tuttuklarını belirtiyor. Hatta potansiyel velilerin bazılarının, çocukların hazırlık okumadan bir üst sınıfa devam etmeleri konusundaki ısrarına şöyle yanıt veriyor: "İngilizce konuşmak ile İngilizce düşünmek farklı şeyler. Günlük konuşmalarda, insanlar, ortalama 500 kelimeyle idare ediyorlar. Ama konu İngilizce düşünmek olunca bu rakamın çok düşük kalacağı ortada. Bu nedenle biz Hazırlık sınıfını çocukların İngilizce düşünmelerinin önünü açacak bir dönem olarak görüyoruz. Bunun için en önemli faktör de kelime bilgisi. SEV okullarında haftada 80-100 kelime öğretiliyor. Yani, yılda 38 hafta eğitim yapıldığı düşünüldüğünde, 3-4 bin kelime ediyor ki, bu çok çok iyi bir rakam."

_ SEV Amerikan Koleji projesi 2013 yılında German Iconic Awards'dan "En İyi Konsept Projesi" ödülünü.
_ Evrenol Architects, 2013 yılında ArkiParc Gayrimenkul Ödül Programı'ndan Akasya Acıbadem projesiyle "En iyi Konut Yerleşimi" ödülünü,
_ 2013 yılında, dünyanın en prestijli mimarlık organizasyonlarından biri olan MIPIM'de Akasya Acıbadem ve Bosphorus City projeleriyle "People's Choice" ve "Best Turkish Project" ödüllerini,
_ 2012 European Property Awards'ta Akasya Kent Etabı ile Türkiye ve Avrupa kategorilerinde "Best High Rise" ödüllerini,
_ Albarakatürk İç Mimari projesiyle Türkiye ve Avrupa kategorilerinde "Best Interior Design" ödüllerini almıştır.

Işık, Daha Fazla Işık...

SAC'nin okul binasının mimarı, ACI'72 mezunu Mehpare Evrenol ve şirketi Evrenol Architects. Yeni okulu birinci elden anlatması için Evrenol'u ofisinde ziyaret ediyoruz.

Amerikan Kolejlerinde okul binalarının çoğu zaman özel ve sembolik bir anlamı var. Eskiden çoğunluğu yatılı olan bu okullarda büyük oranda bir kampüs hayatı yaşıyordu. Bu nedenle, okul binaları mezunların hatıralarında geniş bir yer tutuyor. Örneğin, Tarsus Amerikan'daki Stickler binası buna güzel bir örnek gösterilebilir.

SEV Amerikan Koleji'nin okul binası projesini yaratan Evrenol Architects uluslararası ödüllere alışıncı bir şirket. Mehpare Evrenol, şirketini anlatırken, "Biz, 30 yılı aşkın tarihi olan bir mimari ofisiz," diye giriyor söze. İşe, yıllar önce kendisi gibi mimar olan eşiyile beraber başlamışlar. Eşini kaybedince, yalnız başına, genç ve dinamik ekibiyle yola devam etmiş. Evrenol Architects büyük yerleşim projelerinden butik projelere, genel merkezlerden iç mimari projelerine kadar çok farklı ölçekte işler üreten bir mimarlık ofisi. Mehpare Evrenol, mezun olduğu ACI'nın mottosu olan, "enter to learn, depart to serve" ilkesini sürdürdüğü, bu SEV projesiyle onur duyduğunu ve bu projenin kendisinin kıymetlisi olduğunu belirtiyor.

Peki, SEV Amerikan Koleji'nin inşasıyla ilgili nasıl bir süreç yaşandı? Evrenol, "Yaklaşık beş seneden bahsediyoruz," diyor ve ekliyor: "Karşımıza bürokratik engeller, değişen yönetmelikler gibi sorunlar çıktı, ama bu genel bir durumdur. Birçok proje sürecinde bu ve benzer durumlarla karşılaşabiliyoruz."

var," diyor. "Okul tasarımında iç ve dış mekân ilişkisini doğru kurgulamaya özen gösterdik. Açık alanlardan, sosyal faaliyetlerde ve boş zamanı değerlendirme açısından yüksek kalitede verim almayı hedefledik."

Projede binaların formu ve fonksiyonla olan ilişkileri, topoğrafyanın eğiminden faydalanılarak üç farklı kotta düzenlenmiş, birbirlerine rampalarla bağlanan bahçelerle zenginleştirilmiş. En üst kotta düzenlenen geniş platodaki tören alanı, orta kotta binanın kuzey cephesine dayalı geniş, ışıklı bahçeleri ve sınıfların da açıldığı geniş, üçgen iç avlular bulunuyor.

En alt kotta yemekhanenin ve konferans salonunun açıldığı ana bahçe alanı var. Tüm bunlar projenin mekânsal zenginliğini artıran mimari çözümler. Amaç, öğrencilerin daha ışıklı, daha havadar, daha sağlıklı, psikolojilerine, kişiliklerinin gelişmesine daha uygun mekânlarda öğrenim görmeleriydi."

İç mimari tasarım ise, projenin genel ele alış kararları doğrultusunda, öğrencilerin ve çalışanların sürekli mekânsal derinliği hissedeceği bir anlayışla geliştirilmiş. Her katında farklı bir rengin uygulandığı okulun iç mekânlarında dört farklı renk özel bir amaca hizmet ediyor: Doğanın ve huzurun rengi Yeşil, canlılık ve dinamizmin rengi Kırmızı, dışa dönüklüğün ve güvenin rengi Turuncu, neşe, zekâ ve pratikliğin rengi Sarı. Koridor ve sınıflarda uygulanan renk konsepti, renklerle geometrinin birleştiği her

alanda öğrenciler için özel deneyimler sunacak.

Mehpare Evrenol, 'aydınlık' ve 'açık alan' gibi öğrenciler için çok önemli olacak iki kavramdan bahsediyor: "Pek çok okulda olduğu gibi, karanlık koridorlardan iki tarafta kapıları olan klasik bir binaya dağılmıyordunuz. Burada koridorlar çok aydınlık. Sınıftan çıkıp, hemen en fazla iki sınıf ötede, açık bir alana çıkabiliyorsunuz. Sonra, teneffüs alanları açık ve havadar, ışıqla iç içe."

Bir başka özelliğinden bahseden Evrenol, "Çocukları koridorların içinden sınıflara dağılan bir konseptten çıkartmak istedik," diyor ve ekliyor: "Bu nedenle binamızda, üçgen şekilde tasarlanmış iç avlulu bir sistem oluşturduk. O iç avlu, zemin katında rahatlatma, toplanma fonksiyonlarına hizmet ediyor. Tepesinde açıklıklar var. Tüm balkon ve teras çatıları yeşillendiriyoruz."

PROJENİN İÇİNDE AMFİ VAR

Antik Yunan'daki eğitim sistemini düşünün. Ünlü filozofların ders verdiği amfileri... Mehpare Hanım, bir Egeli olarak, bunlardan da ilham almış: "Projemizin kalbinde benim kendi okulumdan sevgiyle andığım bir amfimiz vardır. Medeniyetin beşiği Ege'nin amfileri insanların toplanıp görüştüğü, konuştuğu, kültürel alışverişin olduğu yerdir ve ben kendi okulumda bunu buldum. Projemizde topoğrafyanın sunduğu olanaklardan faydalanarak açık bir amfi tasarlama şansımız oldu."

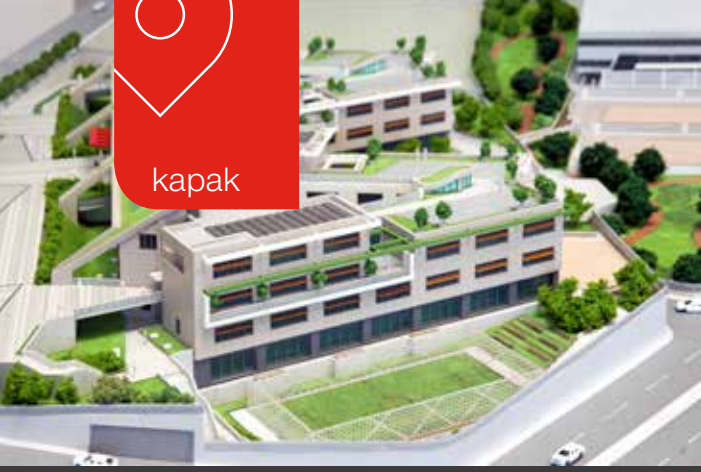
BİZ AÇIK ALANLARI SEVERİZ

Yeni okulun mimari felsefesini soruyoruz Mehpare Hanım'a... SAC'nin olmazsa olmazları neler olacak? "SAC'deki mimari projemizin çok önem verdiğimiz birkaç noktası

KENDİ ELEKTRİĞİNİ ÜRETECEK

Mehpare Evrenol: "Bir hayalimiz var. Çatı katlarında fotovoltaik elemanlar kullanarak, yeşil bina konseptiyle, binadaki enerji giderini optimize etmek istiyoruz. Elektrikimizi kısmen kendimiz üreteceğiz."

SAC'de En Merak Edilenler

Okulun adı nedir?

2014-2015 eğitim öğretim yılında Çekmeköy'de kapılarını açacak olan okulumuzun adı: SEV American College (SAC) - SEV Amerikan Koleji.

SAC, Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağlı bir okul mu olacak?

SAC, Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağlı eğitim kurumlarının yedincisi olacak. Aynı şekilde, vakfa bağlı Üsküdar Amerikan Lisesi (1876), İzmir Amerikan Koleji (1878) ve Tarsus Amerikan Koleji (1888) gibi yüz yılı aşan geçmişleri olan köklü liselerin de dördüncüsü olacak.

SEV Amerikan Koleji'nde Hazırlık ve öğrenim nasıl olacak?

Bir yılı Hazırlık olmak üzere beş yıllık bir lise eğitim ortamı sağlayan SEV Amerikan Koleji'nde, Hazırlık senesinde yoğun İngilizce dil programı ve yine İngilizce matematik ve İngilizce

fen dersleri olacak. Öğrenciler, Türkçe ve İngilizce'den oluşan akademik müfredatı izlerken, aynı zamanda Türk ve yabancı uyruklu öğretmenlerle çift dil-çift kültür ortamında eğitim görecekler. İkinci yabancı dil de Hazırlık'ta başlayacak.

Ana branş dersleri dışında ne gibi dersler olacak?

Ana branşlardaki derslerin yanı sıra öğrenciler, sanattan müziğe, dramadan spora kadar farklı yelpazedeki seçmeli ders olanakları ile kişisel donanımlarını artırebilecekler.

İkinci yabancı dil olacak mı?

Öğrencilerimiz İngilizce ve Türkçe'nin yanı sıra, Fransızca, İspanyolca ve Almanca dillerinden birini seçerek, çokdillilik yetkinliğine sahip olacaklar.

Uluslararası Bakalorya (IB) sistemi

bulunacak mı?

Uluslararası Bakalorya Diploma Programı seçeneği planlanıyor. Okul açılır açılmaz otorizasyon için başvurulacak.

Eğitim kadrosu nasıl oluşturuldu?

Eğitim kadrosu, SAC Kurucu Genel Müdürü Whitman Shepard ve tecrübeli öğretmenlerin liderliğindeki ekip tarafından, Türkiye ve ABD'de yapılan titiz araştırma ve görüşmeler sonucunda oluşturuldu. Öğretmen kadrosunun yüzde 45'i yabancı uyruklu. İngilizce Bölümü eğitim kadrosunun yüzde 90'ı ana dili İngilizce olan öğretmenlerden oluşuyor.

Kampüs nerede?

Kampüs, İstanbul'un Anadolu Yakası'nda, Çekmeköy'de, 14.500 metrekaarelik bir tepe alana inşa edildi.

SAC derslikleri ve altyapısı nasıl olacak?

Doğal aydınlatmaya sahip 40 derslik bulunuyor. Öğrencilerin tüm gereksinimleri düşünülerek tasarlanan kampüste, her biri dijital donanımlı, etkileşimli akıllı tahtaya ve projeksiyon sistemine sahip derslikler var. 590 kişilik bir konferans salonu ve 63 kişilik daha küçük bir tiyatro salonu öğrencilerin kullanımına sunulacak.

Kütüphane nasıl olacak?

On binlerce kitap kapasitesine sahip olması planlanan kütüphane, öğrenci ve öğretmenlerin önerileriyle daha da zenginleşecek.

Öğrenci kapasitesi ne kadar olacak?

Toplamda 600 öğrenci olmak üzere, 24 kişilik dersliklerde öğrenim görecekler.

2014-15 öğretim yılında hangi sınıf seviyeleri açılacak?

2014-15 eğitim yılı için, toplam 120 öğrenciyle 5 şube Hazırlık sınıfı ile

toplam 48 öğrencisiyle 2 şube, 9. Sınıf planlanıyor.

SEV Amerikan Koleji'ne kayıt-kabul şartları nasıl olacak?

I. Hazırlık Sınıfına Kayıt,
a) SEV İlköğretim Kurumlarının 8. sınıfından mezun olan öğrencilerden, Ortaokul bitirme puanı 75 ve üstü olanlar, en yüksek puandan başlayarak başarı sırasına göre sıralanıp, kontenjan dahilinde SAC Hazırlık sınıfına doğrudan kaydedilecek. Kayıtlar, okul tarafından ilan edilen 'Kayıt Dönemi'nde gerçekleştirilecek.
b) Diğer okulların mezunları, yapılacak sınav veya merkezi sınav sonucuna göre, ilan edilen taban puanı esas alınarak oluşturulacak sıralama listesinden, ilan edilen kontenjan kadar kayıt yaptırılabilir.

II. 9. Sınıfa Kayıt

Okul Yönetimince belirlenen usul-esaslara dayalı olarak; Türkçe, İngilizce (yazılı ve sözlü) ve İngilizce Matematik derslerinden yapılacak sınav sonucunda ilan edilen taban

puana göre oluşturulan sıralama listesinden, ilan edilen kontenjan kadar öğrenci, nakil yolu ile kesin kayıt yaptırabilecek.

Farklı dilde eğitim yapan bir lisede hazırlık okuyan bir öğrenci, liseye transfer yapabilecek mi?

Evet. Dokuzuncu sınıf transfer sınavına girebilmek için tek koşul, 2013-14 eğitim yılında, programında İngilizce'ye de yer veren bir lisenin Hazırlık sınıfında öğrenim görmek.

Yatılılık olacak mı?

Yakın zamanda yatılılık planlanmıyor.

Okul ücreti nasıl olacak?

Eğitim ücreti, vakfımızın İstanbul Okullarının seviyesinde olacak.

Burs imkânları olacak mı?

Sağlık ve Eğitim Vakfı, Amerikan Liseleri ve SEV İlköğretim Okulları'nda öğrenim gören öğrencilerine verdiği Başarı Bursu ve Mali Destek Bursu olanaklarını SAC öğrencileri için de sunacak.

Her kıvılcım bir ateşin parçası

SEMA BAŞOL (ARKAT) ÜAA'70

Sema Başol, Amerika'da çok başarılı bir iş hayatından sonra kendisini *Kıvılcımlar*'a adanmış. Çoğunlukla orta sınıf kökenli, üniversitede okuyan, çalışkan ama hayata girme konusunda gerekli becerilere ulaşamayan kızlara... Başol, üniversitelerde kız-erkek oranı neredeyse yarı yarıya iken, mezuniyetten sonra kızların zamanla ortadan çekilmesinden oldukça rahatsız olup kolları sıvamış.

Sema Başol, kariyerinin her adımında başarıyı tatmış. Pek çok yöneticinin hayal edemediği yerlere gelmiş. Emekli olduktan sonra da kendini, yukarıda kısaca değindiğimiz sosyal sorumluluk projesine adanmış.

'*Kıvılcımlar*'ın ilginç hikâyesini kısaca anlatalım.

Başol, doğma, büyüme İstanbullu. Üsküdar Amerikan'dan 1970 yılında mezun olmuş. Üniversiteyi Boğaziçi'nde okumuş. Sonra da, Türk Eğitim Vakfı'nın bursuyla Amerika'ya, MBA yapmaya gitmiş.

“Okuldan sonra dönme mecburiyeti vardı. Dönünce Koç Holding’e girdim ve çalışmaya başladım,” diyor. “Ancak Amerika’da tanıştığım eşimle evlenmeye karar verince, Amerika’ya geri döndük. O zamandan beridir, yani 40 yıla yakın bir süredir ABD’de yaşıyoruz.”

Sema Hanım, kısa bir süre sonra, iş hayatına atılmış. Evine yakın bir iş ararken, Barbie bebeklerini yapan ünlü oyuncak şirketi Mattel’e girmesi bir yana, burada en alt pozisyonundan başlayıp şirketin uluslararası pazarlama direktörlüğüne kadar yükselmiş olması ayrıca bir başarı öyküsü.

Mattel, oyuncak markasıyla çocuk ürünleri geliştirmeye karar verince, Başol’un hayatı da değişiyor. Örneğin, küçük kızlar için Barbie parfümü, tişörtü, kitabı, ayakkabısı gibi yeni ürünler oluşturulmuş. Sema Başol, “Onları sıfırdan yarattık ve bizim için çok eğlenceli oldu,” diyor.

Şaşıryoruz. Demek dünyada büyük satış rakamlarına ulaşan ünlü Barbie aksesuarlarının altındaki imzalardan biri de Sema Hanım’a ait.

NASA’LI UZAY KAMPI

Sema Başol, 19 yıl çalıştıktan sonra Mattel’den emekli olmuş. Los Angeles’ta Kaya Tuncer adında başarılı bir Türk işadamlıyla tanışmış. Tuncer’in, İzmir’deki Türkiye’nin en büyük ve ilk özel serbest bölgesinin kurucusu olduğunu söyleyelim. Toplum sorunlarına duyarlı olan Kaya Tuncer, ‘Çocukların eğitimine katkıda bulunacak ne yapabilirim’ diye düşünürken, yakın bir arkadaşının tavsiyesi ile, İzmir Serbest Bölgesi’nde (ESBAŞ) bir uzay kampı kurmaya karar vermiş.

Kamp gayet güzel yapılmış ama, ilk senelerinde biraz da Türkiye’deki krizden dolayı pek ilgi uyandıramamış. Tuncer, bir gün Sema Hanım’ı aramış. Devamını Başol’dan dinleyelim: “Kaya Bey, 2000 yılında ABD’den lisans alarak bu kampı açmış. Benim Mattel’de çalıştığımı biliyordu. ‘Sen çocuk dünyasını tanıyorsun, başka memleketlerden de çocukların gelip birbirleri ile dost olabilecekleri, Türkiye’yi tanıyacakları, sevecekleri bir kamp yapalım. Bunun için de bir vakıf kuralım. Bu vakfı kurup yönetir misin?’ dedi. Ben de böylelikle vakıf dünyasıyla tanışmış oldum. Hemen kolları sıvadım. Çok zevk alarak çalıştım.” Sema Başol, “Kamp öncelikle Türk çocukları için yapılmıştı. Programa İngilizceyle, sosyal ve kültürel faaliyetleri de ekleyerek uluslararası bir kamp haline getirdik. Birçok ülkede kampı tanıtmaya başladık. Kısa bir zamanda ABD, Yunanistan, İsrail, Kıbrıs, Filistin, Azerbaycan gibi ülkelerden gençler gelmeye başladı,” diyor.

Başol, kampın güvenilirliğini ve imajını güçlendir-

mek için NASA ve Amerika’daki okullarla çalışmaya başlamış. Böylelikle NASA’nın yardımıyla Türkiye’den ilk defa çocuklar bir uzay istasyonuna canlı yayın bağlanmışlar ve oradaki astronotlar ile konuşmuşlar.

SİLİKON VADİSİ’NDE HERKEŞ 20 YAŞINDA

Sema Hanım “Vakıfçılık, yani Türkiye ile ilgili bir şeyler yapmak, eğitim programları geliştirmek, bana çok zevk verdi,” diyor. Bu arada, Başollar, iş gereği Silikon Vadisi’ne taşınmışlar. Bu da hayatlarında önemli bir değişikliğe neden olmuş. Sözü yine kendisine bırakıyoruz:

“Eşim mühendis. Uzay Kampı projesi üzerinde çalışırken Los Angeles’ta yaşıyorduk. Sonradan Silikon Vadisi’ne taşındık. Bir baktım, burada sanki herkes 25 yaşında, ya Facebook’ta çalışıyor, ya Google’da ya da Twitter’da.

Beni aldı bir dert, ‘ben ne yapacağım’ diye. Bayağı bir araştırdım. İnsana çok değer veren bir bölge Silikon Vadisi. O kadar çok imkân ve kurs var ki, ben bunların içine attım kendimi.” Bu imkânlar ve kurslar, bir süre sonra sosyal sorumluluk projesine, *Kıvılcımlar Programı*’na yolu açmış. “Kadın ve kızları yetiştirme konusu beni çok ilgilendiriyordu. ‘Bir kızı nasıl yetiştirirsiniz?’ Silikon Vadisi’nde bu konuda çalışan birçok kuruluş vardı. Oralara gönüllü olarak girip çalıştım. ‘Bu işi nasıl yapıyorlar?’ diye inceledim. *Girls For a Change* adlı bir derneğin kullandığı model benim çok hoşuma gitti.”

HEDEF ORTA SINIFIN EĞİTİMLİ KIZLARI

Bu vesileyle çalışmalar başlamış. Sema Hanım, “Gittik geldik, Türkiye’ye ne yapabiliriz diye araştırdık,” diyor. “Bugün çok önemli ve güzel çalışmalar yürütülüyor kızlarımız için. Bu bizi çok sevindirdi. Ancak, bir alanda, bir boşluk hissettik,” diyor: “Hiç maddi imkânları olmayan kızlar için yaratılmış birçok imkânlar var. Ailevi durumu çok iyi olan kızlar, zaten bir şekilde yolunu buluyordu. Ama üniversitede okuyan, orta halli ailelerin akıllı ve çalışkan kızlarının kendilerini geliştirmeleri ve potansiyellerine erişmeleri için çok fazla imkân olmadığını gördük.”

Sema Başol, bu kızların büyük bir nüfusu oluşturduğunu söylüyor. Bugün üniversitelerde okuyan öğrencilerin yüzde 46’sının kız olduğunu da sözlerine ekliyor. “Ama devamı gelmiyor,” diyor: “Sonra bakıyorsunuz, bu kızlara ne oluyor okuldan sonra diye... Ortada yoklar... İş gücüne gelişmiş memleketler seviyesinde katılmıyorlar. Toplumda lider seviyesine erişmiyorlar. Bunun birçok sebebi var tabii. Ama genel olarak, üniversiteli kızlarımızın toplum hayatı için

hazır olmadıklarını, bunun için gerekli becerilerinin yeterli olmadığı gördük. Anne babaları, imkânları olmadığı için ya da eğitilmiş olmadıkları için onlara pek destek olamıyorlar. Zaten bu kızlar genellikle ailelerinde ilk üniversiteye giden kişiler. Okudukları okullar devlet okulu ve genellikle onların da imkânları kısıtlı.”

Sonuçta, söz konusu kesime yönelik bir program geliştirilmiş. Programın adı ‘Kıvılcımlar Programı’, Kızlara da ‘Kıvılcımlar’ denilmiş. Sema Hanım, bütün kızları, bu toplumda önemli değişiklikleri ateşleyecek birer kıvılcım olarak gördüklerini söylüyor.

SİSTEM NASIL ÇALIŞIYOR?

Burada söz konusu olan sekiz aylık bir program. Her yıl Ekimde başlıyor, mayısa kadar sürüyor. Her hafta, 5-10 kişilik gruplar halinde, ‘kolaylaştırıcı’ adı verilen genç bir kadınla buluşuyorlar. Sema Başol, “Biz, bu gruplardan, belirli bir zaman zarfında kendi çevrelerindeki bir sorunu çözecek sosyal değişim projesi gerçekleştirmelerini istiyoruz,” diyor ve devam ediyor: “O projeyi yaparken kendi eksiklerini görüyor ve bu sekiz ay süresince bu eksiklikleri gideriyorlar. Mesela diğer insanlara gidip kendilerini anlatmaktan çekinmiyorlar. Hiç tanımadıkları insanları arayıp randevu almakta zorlanmıyorlar. Topluluk önünde konuşma yapmayı öğreniyorlar. Vakitlerini etkili bir şekilde (time management) yönetmeyi öğreniyorlar. Takım çalışmasını tatbik ediyorlar. Toplantıları efektif bir şekilde idare etmek, gündem oluşturmak, notlarını yazmak gibi becerileri öğreniyorlar.”

Sema Hanım şöyle devam ediyor: “Biz, onlara, daha okuldayken, ‘git kendi mesleğini yapan kadınlarla tanış’ diyoruz. Belki memur olmak istersin, belki patron, belki kendi işini kuracaksın. Belki part-time çalışacaksın. Böylelikle Türkiye’de meslek ve toplum hayatında kadın olmak nasıl oluyor, bunu görebiliyorlar.” Bu faaliyetlere beş yıl önce başlanmış. “İlk önce bizim çalışmalarımıza inanan kişilerin olduğu şehirlerde başladık,” diyor Sema Başol. “Mesela Düzce Üniversitesi’nin rektörüyle ABD’de bir konferansta tanıştım. Türkiye’nin en genç kadın rektörü. Çok değerli bir insan. Bize gerekli kapıları açtı. Sonra bana tahsilim için Amerika’ya gitme imkânını veren Türk Eğitim Vakfı’na gidip, vakfın İzmir’de üniversiteli kızlar için açtığı yurtta kalan kızlar ile bu programı yapmaya başladık. Yurdun müdürü ve benim ÜAA’dan sınıf arkadaşım Jale Ergelen’in (ÜAA’70) sayesinde, İzmir’de de bu program hızla gelişiyor.”

Türkiye’deki bütün faaliyetleri 2011 yılında kurulan Değişim Liderleri Derneği yürütüyor. Derneğin genç ve dinamik Genel Müdürü de İzmir Amerikan mezunu Nazlı Ergenç Güneş (ACI’98). Yönetim hep gençlerden oluşuyor. Şimdiye kadar 152 kız ‘Kıvılcımlar Programı’nı bitirip mezun olmuş.

Sema Başol, bu çalışmalar sayesinde ilk kez kendini test etme imkânını bulduğunu söylüyor. “Ben Mattel’de Tüketici Ürünleri Bölümü’nü (Consumer Products Division) kurdum. Ama arkamda koskocaman bir şirket vardı. Vakıf kurdum, arkamda koskoca Kaya Bey vardı. ‘Kıvılcımlar’ benim yaptığım bir şey ve bana bir test oluyor. Hakiki testiniz bu aslında. Ne olduğunuzu o zaman anlıyorsunuz.”

Peki, çalışmalar nasıl finanse ediliyor? Sema Hanım, “Ben buna kendi imkânlarımla başladım,” diyor. “Bizim modeli bilhassa az maliyetli yaptık, sürdürülebilir olsun diye. Benim imkânlarımla buraya geldim. Şimdi, başka insanların da devreye girmesi lazım. Fon bulmak için epey araştırdık, şirketler mi olsun, şahıslar mı veya vakıflar mı diye.” Sonuçta, öncelikle şahıslar üzerinden destek istenmeye karar verilmiş. Başol şunları ekliyor: “Bizim insanlardan istediğimiz, yılda 100 lira ya da 200 lira vermeleri... Bütçemizi bu oluşturacak. Buna ‘giving circle’ dedik, yani ‘imece çemberi’. Bu Türkiye’de yeni başlayan bir konsept. Nasıl çalışıyor dersenez, iki hafta önce, ÜAA’dan sınıf arkadaşlarımız toplandık. Ben de burada olduğum için onlara katıldım ve yaptıklarımı anlattım. ‘Bana senede bir kere bağış verir misiniz?’ dedim. Eksik olmasınlar birçoğu kabul etti. İşte bu bir ‘giving circle’dir.”

Sema Hanım kararını vermiş bir kere. Şimdilik 152 ‘Kıvılcım’la yola çıkmış durumda. Bugüne kadar yaptıklarından belli ki arkası gelecek. Ve burada bizlere de destek anlamında sorumluluklar düşüyor.

Schüco

ile stilinizi
özgürce
yansıtın...

En ince ayrıntısına kadar düşünülerek üstün kaliteyle üretilmiş, fonksiyonel, fark yaratan tasarımı ile dikkat çeken Schüco pencere, kapı, kış bahçesi ve güneş kırıcı sistemleri; stilinizi yansıtan, birinci sınıf bir yaşam sürmenizi sağlayacak.

Detaylı bilgi için:
www.schueco.com.tr

IKSİ
14. VENEDİK
MİMARLIK BİENALİ
TÜRKİYE PAVYONU
EŞ SPONSORU

SCHÜCO

AYÇA MUTLUER BAYRAKTAR ÜAA'95

Pizza Başka Bir Dünya, Başka Bir Kafa

Pizza sektöründe işler, 'hamuru al, üstüne peynir ve malzeme dök' gibi yürümüyor. İyi tedarikçi, saate karşı yarış, pizza okulunda görülen dersler, taze ve değişik fikirler, Anadolu'daki değişik pizza restoranı algısı, titizlikle uyulması gereken standartlar... Domino's Pizza'nın Pazarlama ve Satış Müdürü Ayça Mutluer Bayraktar (ÜAA'95), bize işin görünmeyen kısmını anlattı.

Ayça Mutluer, Domino's Pizza'nın Pazarlama ve Satış Müdürü. Bir buçuk yıldır bu işte. Pizza ile ilgili, okul yıllarından çok ilginç bir anekdotu var. Ayça Hanım, Amerikan Kız Okulları'nın efsanevi 'ev ekonomisi' dersini son kez okuyan sınıfta yer alıyor. Ev ekonomisi dersinde öğrencilere klasik bir ev kadının bilmesi gerekenler öğretiliyor. Her ne kadar modern iş kadının hayatı ile örtüşmese de, o tarihe kadar bir gelenek olarak kabul edilip muhafaza edilmiş. Bu derslerden birinde kızlar, pizza yapmak üzere malzemeleri hazırlarlar, fırını yakarlar. Tam pizzalar pişmek üzereyken deprem olur, öğretmenler çocukları bahçede toplar, mis gibi pizzalar da kuşlara yem olur.

Ayça Mutluer'i okuldan sonra Unilever'de ve PepsiCo'da görüyoruz. İki şirkette 13 yılı geçiyor. Son bir buçuk yıl da Domino's Pizzada...

Pizza sektörü diğerlerinden farklı. Mutluer ilginç bir ayrıntıya dikkat çekiyor: "Buraya kadar çalıştığım yerlerde ürünler bir fabrikadan çıkıyordu. Oysa, şu anda 375 şubemiz var ama hiçbir ürünümüz fabrikadan çıkmıyor."

Pizza, hemen hemen herkesin lezzetli bulduğu,

genel kabul gören bir yiyecek. Peki işin arka planında neler var? Domino's gibi devasa bir pizza şirketinde, işler nasıl yürüyor?

Sözü Ayça Mutluer'e bırakıyoruz: "İnsanlar, bunu bilmiyor, ama biz önceden değil, siparişi aldığımızda hamuru açıyoruz. Malzemeleri koyduktan sonra fırına veriyoruz. Unumuz Kazakistan'dan geliyor. Peynirimiz yüzde 100 mozzarella. Türkiye'de üretiliyor. Sebzelerin dalından kopartıldıktan sonra, üç ila beş gün arasında tüketilmesi gerekiyor. Mutfak sürecimizde hiç bir donmuş madde yok. Mikroalga yok. Özel kızartma makinesi yok. Hızlı servis sektöründe görebileceğiniz en sağlıklı ürün."

NIŞANTAŞI'NDA BİR EĞİTİM KURUMU: PIZZA OKULU

İşin önemli kısımlarından biri, çalışanlara verilen eğitim. Ayça Mutluer, "Çalışanlara yoğun eğitimler veriyoruz," diyor ve ekliyor: "Bizim pizza okulumuz da var... Nişantaşı şubemizde. Ama zaman zaman başka şubelerde de eğitim aldığımız oluyor. Hamura dokunmak, ne yaptığımızı bilmek çok önemli."

Şirketin önemli uygulamalardan birini de 30 dakika taahhüdü oluşturuyor. Eğer sipariş ettiğiniz pizza 30 dakikada gelmiyorsa, şirket sizden para almıyor. Bu taahhüdü yerine getirmek de kolay değil.

Mutluer, normal olarak, ortalama 21-22 dakikada pizzayı müşteriye ulaştırdıklarını söylüyor. "Taahhüdümüz mutfaktaki hızımızdan geliyor," diyor: "Ürünümüzün 15 dakika içerisinde çıkması gerekiyor. Bu da mutfakta iyi bir ekip çalışmasını beraberinde getiriyor. Sipariş alınacak, hemen hamur açılacak, şu kadar dakikada fırına girecek. Bu kadar zamanda, yani sekiz dakikada oradan çıkacak. Bütün bunlar neredeyse askeri bir disiplinle gerçekleşiyor."

Çok şubeli, devasa bir pizza şirketi için önemli olan unsurlardan biri, bir pizzanın İstanbul'da ya da Anadolu'nun uzak bir yerinde, aynı lezzette, aynı standartta olması... Ayça Hanım, "Onun için eğitim çok önemli," diyor. "Şubele-

re denetimlerimiz oluyor. Malzemeler doğru koyuluyor mu? Gerekenler yapılıyor mu? Kendi kendimize puanlar, notlar veriyoruz."

Domino's Pizza, şu anda, Türkiye'de, 62 kentte ve 375 şubede faaliyet gösteriyor. Hedef, her yıl 80 yeni şube açmak. Şirket, 2014 sonu itibarıyla, planlarını dünyada ilk beş pazar arasına girmek üzerine yapıyor. Bunlar, pizzaya rağbetin çok olduğu, ABD, İngiltere, Avusturya ve Hindistan gibi yerler. Unutmadan söyleyelim, Domino's Pizza Türkiye, ciro büyümesinde geçtiğimiz yıl ikinci sırada yer aldı.

PİDE VE PIZZA... KARDEŞ YİYECEKLER

Ayça Hanım, Türkiye'de pizzanın bu kadar sevilmesinin nedenini, Anadolu yemek kültürüne bağlıyor. "Un, peynir, domates, üzerine koyduğumuz etler ve pide de Anadolu'da var."

Şirket, 2013 yılının Eylül ayında, yöresel lezzetler lansmanı yapmış. Adana'da malum Adana, Konyalı'da tandır, Kayserili'de pastırma var.

Mutluer, "Değişik pişirme teknikleri araştırdık," diyor: "Müşteriler ile farklı reçeteler oluşturduk, ürünleri test ettik. Bunları test ederken de, sonunda nihai reçeteye geldik. İlk başta pizza yapıyoruz, üzerinde de malzemeyi koyuyoruz gibi görünüyor. Ama arka plandaki inovasyon ekibinin yaptığı çalışma bizim için çok çok önemli."

Taze fikirler... Her şirketin en çok ihtiyaç duyduğu unsurlar.

Ayça Hanım, fikirler ve yaratıcılık süreci konusunda şunları söylüyor:

"Nasıl taze fikirler olabilir diye düşünüyoruz. Bunu araştırma ajanslarıyla ve müşteri gruplarıyla yapıyoruz. Onların fikirlerini alıyoruz. Bu fikirler bağlamında konseptler oluşturuyoruz. Sonra, konseptlere uygun, farklı reçeteler hazırlıyoruz. Bazı şubelerde operasyonel pilot testler yapıyoruz. Kampanyaya karar verdiğimizde, şubeye özel bir ürün de çıkartabiliyoruz. Bazı şubeler, daha değişik şeyleri de müşterilerine sunuyor. Onları arıyoruz. Nasıl geri dönüş aldıklarını soruyoruz. 'Bu kampanyayı ulusala koymalı mıyız?' diye de tartışıyoruz. Örnek mi? İşte yöresel, Adana, Kayserili lezzetler..."

Peki, dünya pizza pazarındaki yerimiz nasıl?

Söz, Ayça Mutluer'de: "Amerika'da ortalama olarak bir kişi iki haftada bir pizza yiyor. Yani yılda 26 kere. Türkiye'de ise bu rakam yılda üç kez. Mutluer, ilginç bir gözlemini de aktarıyor. Domino's, pek çok Anadolu kentinde, oranın lüks markası olarak kabul ediliyor. "İnsanlar ailece geliyorlar. 'Kapıya gelsin' istemiyorlar. Onların istediği, Domino's'ta oturup ailece yemek yemek. Tabakların, bardakların kâğıttan olması da olumsuz bir nokta değil."

Şirket, bu ilgiyi görünce, Anadolu'da 'Pizza Tiyatrosu' adlı bir uygulamaya geçmiş. Buna göre, meraklı müşterilere, pizzanın Adana Z'ye nasıl hazırlandığı gösteriliyor. Bu arada, geçenlerde, bir Anadolu kentinde, damatla gelin, nikahtan sonra akrabalarıyla birlikte Domino's şubesine gelmişler. Mutluer, "Oralardaki imajımız farklı. Bunlar çok güzel şeyler. Bizi de mutlu ediyor," diyor.

Gelelim okul yıllarına... Ayça Mutluer, "Beni ben yapan en önemli şey ÜAA ve orada aldığım eğitim," diyor. Pepsi'deki kurumsal hayatın da kendisini şekillendirdiğini söylüyor: "ÜAA, bana bir olaya farklı açılardan bakabilmeyi, değişik düşünceleri kabul etmeyi, bunlara açık fikirlilikle yaklaşabilmeyi, bunları dinleyebilmeyi öğretti. Okul zordu. Öğretmenler bizden çok fazla şey istiyorlardı. Ama iyi ki de istemişler. O eğitimin çok yararını görüyoruz bugün."

Generali'nin *tek kadın* CEO'su

MİNE AYHAN TAC'86

SEV Yönetim Kurulu'nda da yer alan Mine Ayhan, kısa bir süre önce dünyanın en saygın iş kadını kuruluşlarından Women Corporate Directors'a davet edildi. Generali Sigorta Türkiye CEO'su, "Tarsus Amerikan sayesinde buralara geldim," diyor.

Mine Ayhan, TAC'ye 1979'da girmiş, 86 mezunu. Tahmin edeceğiniz gibi, karma eğitime geçildiğinde okula giren ilk kızlardan... Ailesi, Adana, Mersin, Tarsus civarının yerlisi. Yakın akrabalar arasında çok olmasa da, uzak akrabalar arasında bayağı bir Tarsus Amerikalı var.

Mine Hanım'ın sınıfı okula girer girmez ciddi bir muhalefetle karşılaşmış. Büyük sınıflar, 'bu okulda kız istemiyoruz' diye ayaklanmışlar. Ciddi ciddi oylama da yapmışlar, kızlar okula girsin mi, girmesin mi diye... Ama sonra, daha küçük sınıftaki abiler, kızlara sahip çıkmışlar ve zamanla bir güven ilişkisi oluşmuş.

Tabii, dönemin koşullarında, bu tür bir güven ilişkisi kurmak hayli önemli. Türkiye'de sokakta her gün,

ortalama 30-40 kişinin öldürüldüğü yıllar... Bir kısım insanlarda Amerika'ya karşı büyük bir nefret var ve çocuklar bir Amerikan okulunda okuyorlar. Yollarda laf atılıyor, hatta öğrencilere silah gösterildiği bile oluyor. Ama sonuçta o yıllar kazasız belasız atlatılıyor.

Mine Ayhan'ın okul günlerine ait hatırladığı iki anekdot var.

Birincisi şöyle: Son sınıfta okuyan abiler konuşuyor. Mine Ayhan kulak misafiri. Aralarından biri, 'Hiçbir yere giremezsem, Boğaziçi İşletme'ye girerim' diyor. Öğrencilerin düzeyinin ne kadar yüksek olduğunu siz anlayın artık.

İkincisi... Futbolda milli takımımız İngiltere'ye 8-0 yenilmiş. Devamını Mine Ayhan anlatıyor: "Fizik öğretmenimiz İngiliz Mr. Smith o gün bize nispet yaparak bastonunu kaldıra kaldıra bütün okulu turladı. Mezuniyet töreninde de, bizim çocuklar hocayı yakalayıp, uzun bir çeşme vardı, oraya attılar. Adam sırsıklam oldu. Ama hoca da kahkahalarla gülüyor, bizimkiler de... Böyle bir hoşgörü vardı."

Bu arada, Mine Ayhan'ın okuldaki parlak spor kariyerine de değinmeden geçmeyelim. Atletizmde takım kaptanı, 100 metrede dereceleri var, basket takımında oynuyor ve hentbol takımın kalecisi...

MR. SHEPARD MATEMATİĞİ BİZE SEVDİRDİ

Okulun kendisine neler kattığını şöyle anlatıyor: "Yönetim Kurulu'na ilk girdiğimizde, bir basın toplantısı yaptık. Basından, 'Sizin okul neden pahalı? Üstünlüğünüz nereden geliyor' gibi sorulara muhatap olduk.

Ben söz aldım. Mr. Shepard da orada oturuyor. Dedim ki, bizim okullarımızın şöyle bir farkı vardır: Mesela benim durumum. Ben, matematikte başarılı bir öğrenci değildim. Matematik öğretmenimiz de Mr. Shepard idi. Orta üçte, ne yaptı etti bize matematigi sevdirdi. Biliyor musunuz ki, ben sonra Boğaziçi Matematik'ten mezun oldum. İşte farkımız bu. Bizde, 'bu çocuk başarısız' denip, bırakılmaz."

Peki, Mine Ayhan'ın sigortacılık sektörüyle tanışması nasıl oldu?

Mine Hanım, Boğaziçi Matematik'te okurken, aktüerya hocası İrini Dimitriyadis'in anlattıklarından etkilenmiş. "Aktüerya dersleri aldım. Oradan, sigortacılık kafama yattı," diyor: "Eniştem de Tarsus Amerikanlı. Benden tam 20 sene önce mezun olmuş. Staj için beni Halk Sigorta'ya tavsiye etmiş. Onlar da, 'gelsin bir bakalım' demişler. Halk Sigorta o zamanlar Çukurova Grubu'nundu. Zaten o zamanlar TAC'liler ya Çukurova'da çalışırlar ya da Sabancı'da... Neyse,

eniştem sadece staj için yardımcı oldu. 'Ben senin staj yapman için konuştum. Ondan sonrası sana ait. Benim prensibim bu, artık tek başınasın' dedi."

Bu arada hatırlatalım. Halk Sigorta'nın sonra ismi Yapı Kredi Sigorta oldu.

Her stajyerin aklına gelen ilk soru, yani, 'Bakayım acaba ben bu işi sevecek miyim?' sorusu, Mine Hanım'ın da işe başlarken kafasını kurcalamış. Ama çok kolay adapte olduğunu görmüş. Sonrası için, "Ben şirketi çok sevdim, onlar da beni," diyor. Değişik departmanlarda çalışmış. Üstelik 14 sene boyunca. Ayrıldığında genel müdür yardımcısıymış.

"Daha da ayrılmazdım ama ikinci bebek için zorunlu kaldım," diyor.

Bugün genel müdürlüğünü yaptığı Generali Mine Ayhan'ın çalıştığı dördüncü şirket... Sektörde 25 yıllık bir kariyere sahip olan Mine Hanım, beş yıldır Generali'de...

Mine Ayhan, şirkette, biraz TAC havası buluyor: "Burası da böyle bir yer," diyor. "Çok eski bir şirket. 64 ülkede faaliyet gösteriyor. İtalyan sermayeli ama şirketin kuruluşu Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nda gerçekleşmiş. Kuruluş tarihi 1831. 1863'te, İstanbul'a, Bankalar Caddesi'ne gelmiş. Mimarını ünlü Giulio Mongeri ilk kez Generali'nin binasını yapmak için Türkiye'ye gelmiş. Sonra, Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü, Osmanlı Bankası Genel Müdürlüğü, İş Bankası Genel Müdürlüğü, Taksim Anıtı, Sen Antuan Kilisesi, Maçka Palas'ın mimarlığını yapmış."

Mine Hanım'ın başka yerlerde de yönetim kurulu üyelikleri var.

Bunlardan biri, dünya çapında faaliyet gösteren üst düzey yönetici kadınların yer aldığı Women Corporate Directors...

Aynı zamanda, İtalyan Ticaret Odası'nda yönetim kurulu üyesi.

Sigorta Şirketleri Birliği'nde yönetimde yer alıyor. "Çok önemsiyorum. Çünkü sektörüm için çok önemli. Oradaki tek kadın yöneticiyim," diyor.

Ve SEV Yönetim Kurulu yedek üyesi...

Mine Ayhan, "Ben bugün CEO olduysam, bu TAC'nin sayesinde oldu," diyor: "Orada aldığım eğitim sayesinde. Bunun bir karşılığını vermem gerekli diye düşünüyorum."

Mine Hanım'ın Generali'de ulaştığı yer ise çok önemli. 64 ülkede faaliyet gösteren şirketin tek kadın CEO'su durumunda. Sözü kendisine veriyoruz: "Generali'de 85 bin kişi çalışıyor. 200 kişilik lider grubu var. 20'si kadın. Bu 20 kadın arasında da tek CEO olan benim."

KADINLAR NEDEN YÖNETİCİ OLMAK İSTEMİYORLAR?

Peki kadınlar, yönetimde niye erkekler kadar yer almıyorlar? Ayhan, “Kadınların yapısında da birşey var. Bu onlara şans verilmediğinden değil,” diyor. “Öyle çok kadınla tanıştım ben. Kendisine bir üst makam verseler de hayır diyeceklerini söylüyorlar. Niye mi? ‘O kadar uğraşamam’ diye cevap veriyorlar. Yine de Türkiye’de kadın CEO’ların oranı, Avrupa’dan daha yüksek. Bunun nedeni de bizde aile bağlarının halen güçlü oluşu. Anneler yardımcı oluyor. Bakıcı bulmamız, yabancılara göre daha kolay. Benim de çocuklarıma kimse bakamasaydı, ben de yükselemezdim.”

Mine Ayhan’ın rahat, stressiz, doğal bir ifadesi var.

Kendisine soruyoruz: Acaba çalışma hayatı stresini yenmiş olabilir mi?

Cevap veriyor: “Epeyce uğraştım stresi yönetebilmek için. Ama tam olarak o duruma daha gelmedim. Bu konuyla ilgili çok fazla gelişim kitapları ve biyografi okudum.

Bir de yaşlanınca insan, daha sakin oluyor. Daha bilgili, belki biraz daha ulvi... Kendimden büyük insanları hep dinlerim, onların deneyimlerinden yarar-

WCD NEDİR?

_Uluslararası üç bin şirketin CEO koltuğunda ve yönetim kurulunda görev yapan, dünyanın en güçlü kadın liderlerini bir araya getiriyor. WCD Platformu bir süredir faaliyetlerini Türkiye’de de sürdürüyor.

_WCD’nin hedefi, yönetim kurullarında ve kademelerinde daha fazla görev yapması için kadınları teşvik etmek.

_Platform, bu amaç doğrultusunda, dünya çapında araştırmalar yapıyor, konferanslar düzenliyor, kâr amacı gütmeyen kurum ve kuruluşlarla ortak projeler yürütüyor.

lanmaya çalışırım. Bir de şunu gördüm: Stresin insana faydası yok.”

Kendisine Women Corporate Directors’tan ne zaman davet geldiğini soruyoruz.

Yaklaşık bir ay önce davet geldiğini ve toplantılarına katıldığını söylüyor. Türkiye’de kendisinden başka önemli isimler de var. Örneğin POAŞ’ın Genel Müdürü Gülsüm Azeri... Sabancı Grubu’nun İnsan Kaynakları Departmanı Genel Müdürü Neriman Ülsever... Yönetim Kurulu, güçlü isimlerden oluşuyor. Kuruluşun hedefi, yönetim kurullarına tüm dünyada, daha çok kadın girmesi.

Mine Ayhan, “Gülsüm ve Neriman Hanımlar 60’lı yaşları geçmişler,” diyor: “Ortada, müthiş bir birikim ve tecrübe var. Onların enerjisi beni motive etti. Gençler bana, ‘Sizin yerinizde olsak biz Bodrum’a yerleşiriz’ diyorlar. Onlara şöyle sesleniyorum: Çocuklar ben çalışacağım daha...”

Bizim gazetede kimse kimsenin üstü değil

Ali Cem, iki yıldır Kanada McGill'de siyaset okuyor. Amacı, bu dalda akademik kariyer yapmak. Bir yandan da okulun gazetesinde çalışıyor. Kendisiyle Kanada'da üniversitede gazeteci olmak üzerine konuştuk.

Okul gazetesi ne zaman faaliyete geçti?

1911 yılından bu yana yayınlanan bir gazete. Adı *The McGill Daily*. Önce günlükmüş. Şimdi haftalık. Ama internet ortamında yine günlük olarak da yayınlanıyor. Bir de rakip gazete var. Onun formatı ayrı, bizim formatımız ayrı.

Sizin gazetenin farkı nedir?

Bizim gazetenin ilkelerinin yazıldığı bir bildirgesi var. Buna göre, misyonumuz, ırk, din, cinsiyet konularında ayrımcılık yapmamak ve ayrımcılık yapanlara karşı savaşmak...

McGill'de gazetecilik bölümü var mı?

Hayır, yok. Hatta, okul yönetimi, öğrencilere, 'Bizde gazetecilik bölümü yok ama, size bir gazetecilik deneyimi veriyoruz' diyor.

Esas bölümün siyasal. Bu dalda mı kariyer yapmak istiyorsun?

Evet. Siyaset felsefesi, siyaset teorisi çok hoşuma gidiyor. Bu dalda akademisyen olmayı düşünebilirim.

Gazeteci olarak neler yapıyorsun?

Önce şunları söyleyeyim: Bizim gazetenin okulla, isim haricinde hiçbir bağlantısı yok. Bizim yönetimin gazetenin işleyişinde hiç bir hakkı yok. Bizim öğrenci birliklerinin de gazetenin işleyişinde bir hakkı yok. Biz kendimiz bir kurumuz.

Bağımsız bir gazete nasıl finanse ediliyor?

Öğrenci Birliği tarafından dört yılda bir referanduma gidiliyor. Birlik, herkesten 1,5 dolar gibi bir aidat alıyor. Eğer Öğrenci Birliği'ne üye iseniz, bu aidatı ödemek durumundasınız. Yalnız, 'Vermeye devam etmek istiyor musunuz, istemiyor musunuz?' diye soruluyor. Bugüne kadar hiç kimse hayır demedi.

Yönetim nasıl yapılanmış durumda?

Tamamen yatay bir örgütlenme var. Kimse kimsenin üstü değil. Yalnızca editörlere para ödeniyor. Çünkü işleri çok. Çok fazla çalışıyorlar. Haberler geliyor. Onların edit

edilmesi lazım. Cuma sabahına kadar 'production night' var. Yazılar diziliyor, resimler bulunuyor, sayfaya konuluyor. Toplam 10-15 civarında editör bulunuyor. Gazetenin bölümleri var. Spor, haber, sanat, bilim teknik gibi. Bunların hepsinin bir ya da iki editörü mevcut. Sadece haberin dört editörü var.

Nasıl editör olunuyor?

Bizde editörler seçimle iş başına geliyor. Basbayağı kapalı seçimle... Aday olan kişi odadan çıkıyor. O anki editör (o kişiyle çok çalışmış olması gerekiyor) aday hakkında diğerlerine bilgi veriyor. Sonra adaylara beş tane soru soruluyor. Ondan sonra oy veriliyor, girebiliyorsun ya da giremiyorsun... Ben iki kere editör olmaya oynadım. Altı kişiydik. Dördü editör olarak seçildi. Onların seçilmesine de çok memnunum. Çünkü iyi adaylardı. Önümüzdeki sene tekrar deneyeceğim.

Haber yazarken nerelere dikkat ediyorsunuz?

Ana akım medyada varsa, biz bu haberi yapmak istemiyoruz. Aktivist bir yayın olarak düşünün. Yapılmayan haberleri yapmak, konuşulmayan adamlarla konuşmak istiyoruz. Diyelim ki başbakan Montreal'e geldi. Yapacağımız şey onunla konuşmak değil. Çünkü onunla herkes konuşuyor. Ama bir Kızılderili'nin başbakan ile bir sorunu varsa, o Kızılderili'yi bulup konuşuyoruz.

Haberler coğrafi alanlara göre nasıl dağılıyor?

Haber sıralamamız, önce okul, sonra Montreal, sonra Quebec, sonra Kanada ve dünyadır. Uluslararası bir şey yazacaksak mantığı şöyle: Türkiye'den bir haber yazılacaksa, bunun McGill öğrencilerini nasıl etkilediği yazarız.

Gazeteciliğin geleceğini nasıl görüyorsun?

Kâğıda basılı gazete için durum tehlikeli olabilir. Ama ben de, arkadaşlarım da, gazeteleri hep web'den okuyoruz. Bilginin gelecekte daha ne kadar değerli olacağı ortada. Gazetecilik de hep değerli olacaktır.

Bir ömür boyu süren *Türkiye sevgisi...*

Kızları Roxanne Scott Barry'nin kaleminden, 37 yıl Türkiye'de öğretmenlik yapan John ve Gwen Scott.

20 yıldır FABSIT Derneği'nin yönetim kurulunda bulunan ve bu sene emekli olan, okullarımızda müdürlük ve öğretmenlik yapmış olan Gwen ve John Scott'ın kızı Roxanne Scott Barry, ailesini ve okul günlerini anlatıyor:

Babam John W. Scott, Carleton Koleji'nden (Northfield, Minnesota) mezun genç bir öğretmen olarak 1937-1940 yılları arasında Tarsus'ta öğretmenlik yaptı. Tarsus Amerikan Koleji'nde İngilizce, matematik ve fen öğretmeni olarak çalıştığı yıllarda, öğrencileriyle birlikte, Stickler binasının üst katında kaldı, öğrencilerini çok seviyordu. Kimine babalık, kimine de ağabeylik

yaptı. O yıllarda yaşı oldukça genç olduğundan, okul müdürü William Sage Woolworth bazı lise öğrencilerinden daha büyük görünmesi için sakal bırakmasını bile önermiş.

John Scott İngiliz edebiyatı ve fen dersi öğretmeyi, öğrencilerine ödevlerinde yardım etmeyi ve günlük gelişmeleri onlarla birlikte izlemeyi seviyordu. John Scott aynı zamanda iyi bir fotoğrafçıydı ve Tarsus'ta geçirdiği günlerde birçok fotoğraf çekmişti. Tarihi de seviyordu ve Türkiye'nin dünyadaki rolünü yakından takip ediyor ve ilgileniyordu.

Dünyada barış, ülkeler arasında anlaşma olması gerektiğini düşünüyordu. Genç bir ulus olan Türkiye'nin de, bir gün, barışın gerçekleşmesinde büyük

etkisi olacağına inanıyordu. Bir keresinde öğrencileriyle birlikte Türkiye'nin vizyon sahibi lideri Atatürk'ü görme imkânları olmuştu ve çok heyecanlanmıştı. Atatürk bir öğleden sonra trenle Tarsus'a ziyarete gelecekti ve tüm okul öğrencileri en yeni formalarını giyerek tren istasyonuna kadar marşlar söyleyerek Atatürk'ü karşılamaya gitmişlerdi. Öğretmenler de öğrencileri gibi oldukça heyecanlıydılar. Atatürk için özel bir hediye hazırlamışlardı. Atatürk istasyona vardığında okul marşı ile kendisini karşıladılar ve Atatürk'e Tarsus'ta ilk yetişen greyturttan bir kasa hediye ettiler.

Tarsus'ta üç yıl öğretmenlik yaptı. İsteddiği kadınla evlenmek için Amerika'ya döndü. Üç yıl boyunca birbirle-

rini görmemelerine ve telefonla bile konuşmalarına rağmen annem Gwen Stinger'ın babamın Türkiye'deki hayatı hakkında, her hafta yazdığı detaylı mektuplar sayesinde bilgisi vardı. Birçok kez dünyanın iki farklı yerinde aynı dolunayı seyreden bu iki insan için birbirlerini evlenmeye ikna etmek zor olmadı. 1946 yılında birlikte Türkiye'ye döndüler ve 34 yıl boyunca evleri olarak benimsedikleri bu ülkede kızlarını Roxanne ve Deborah'ı büyüttüler.

Bu kez Bay ve Bayan Scott olarak Kayseri yakınlarındaki Talas Amerikan Ortaokulu'nda işe başladılar. Kayseri şehrine yukarıdan bakan karlı Erciyes Dağı manzaralı bir tepe üzerinde bulunan hem ev, hem de işyerleri olan bu okulda 14 yılları geçti. 128 erkek çocuğunu barındıran okulda John Scott müdürlük yaparken eşi Gwen Scott da onun en büyük yardımcısı ve okulda İngilizce öğretmeniydi. Öğrencileri onların kendi çocukları gibiydi. Çocuk yaşta, henüz 12'li yaşlarında Talas Ortaokulu'na gelen öğrencileri, aileleri Amerikalı öğretmenlerle okula bıraktıklarında, Scott'lara, "Eti senin kemiği benim" sözünü söylerlerdi. Öğrenciler okuldan 4-5 yıl sonra sorumluluk sahibi, İngilizce eğitim görebilecek nitelikte ve liderlik vasıflarına sahip gençler olarak ayrılırlardı.

MR. SCOTT, TÜRKİYE'YE GELDİĞİNDE OLDUKÇA GENÇTİ. HATTA BİR GÜN TAC MÜDÜRÜ WOOLWORTH ONA, BÜYÜK GÖSTERMEK İÇİN SAKAL BIRAKMASINI ÖNERMİŞTİ.

Birçoğu Tarsus'taki Amerikan Koleji'ne, İstanbul'daki Robert Koleje gittiler ve birçoğu iş dünyasında tıp, eğitim, hukuk, sanat, medya alanlarında hem Türkiye'de hem de dünyada tanınan liderler oldular.

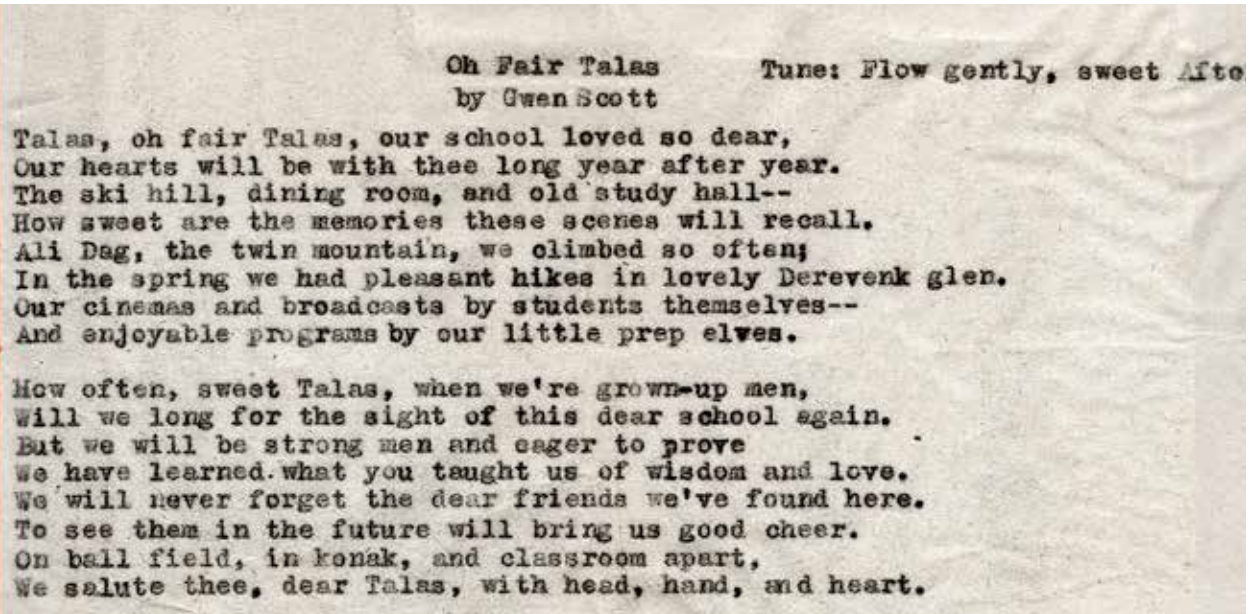
Senede 24 saat 366 gün bir okul yönetmeninin yanında Mr. ve Mrs. Scott öğrencilerini ders dışında örnek oluşturmaya çalıştılar. Daha sonra bu aktiviteler '4H' olan Talas'ın mottosunu oluşturdu (Head, Hand, Heart and Health / Baş, El, Kalp ve Sağlık). Okulda okuyan öğrenciler yatılı oldukları için hafta sonlarında, spor aktiviteleri, tarihi bölgelere geziler, örneğin Kapadokya ve Başkent Ankara'ya ziyaretler, yürüyüş, piknik, çevredeki tepelere ağaç dikme çalışmaları yapıyorlardı. Ben de bu yürüyüşlerden birine katıldığım'da 'Abi'lerden birinin omzunda geri döndüğümü hatırlıyorum. Konak binasının alt katındaki yatakhane cumartesi akşamları oynanan piyesler her zaman

eğlenceli olurdu.

Piyeslerde aynı zamanda İngilizce pratik yapılır ve tüm roller, kız öğrenci olmadığından erkek öğrenciler tarafından oynanırdı.

Oynayan erkek öğrencilerden birine makyaj ve kız kıyafetlerinin ne kadar yakıştığını hatırlıyorum. Daha sonra bu öğrenci Türkiye'de uluslararası bir star oldu. Müzik, izcilik, marangozluk, tiyatro, karlı tepelerde kayak yapmak hafta sonları öğrencilerin öğretmenlerinden İngilizcenin yanı sıra öğrendikleri ekstra aktivelerdi. Talas Ortaokulu büyük bir aile gibiydi. Kardeşimle birlikte anne ve babamıza bizim bir erkek kardeşimiz olacak mı diye sorduğumuzda aldığımız cevap 128 tane olduğuydu.

Kız kardeşim Debby ile birlikte ilkokula gitme yaşımız geldiğinde ailemiz bizi aşağı Talas'taki devlet okuluna gönderdiler. Bu verdikleri en iyi karardı, çünkü kardeşim ve ben en yakın arkadaşlarımızla birlikte olmaktan çok mut-

luyduk ve çok iyi Türkçe öğrendik. Her sabah arkadaşlarımızla birlikte, “Türküm, Doğruyum, Çalışkanım” nakaratını söyledik.

1960 yılında Üsküdar Amerikan Lisesi’nin ortaokuluna başlayacağım zaman ailem de İstanbul’a, çocuklarının öğrenim göreceği yere taşınmaya karar verdi. 20 yıl Üsküdar Amerikan Lisesi’nde öğretmenlik yaptılar. Fen dersi ve İngilizce öğretmenliği yaparken uluslararası anlayış, sosyal yardım, çok çalışma, öğrenme tutkusunu, terbiye ve yaşam sevgisi aşılamaya çalıştılar.

Mr. Scott, Üsküdar Amerikan Lisesi’nde gezici kitaplık, yetimhane ziyaretleri, işçi çocuklarına İngilizce öğretme, yakın civardaki köylerde kamp çalışmaları, Atatürk Korusu’na ağaç dikme gibi birçok aktivitenin başındaki öğretmendi. Yaz aylarının çoğunu Scott ailesi Türkiye’nin çeşitli bölgelerindeki kamplarda yurtdışından gelen üniversite öğrencilerinin köylere okul, yol ve su getirme gibi çalıştıkları projelerde yöneticilik yaparak geçirdiler. Bu aktivitelerin uluslararası anlayışı destekleyeceğine, gençler arasında barış ve dayanışma sağlayacağına, genç nesillere

çok çalışma ve demokrasinin anlamını öğreteceğine inanıyorlardı.

Öğrencilerini çok sevdiler, Türkiye’de birlikte çalışarak, nerede yaşarsak yaşayalım, dünya barışında fark yaratacağımıza inandılar. Öğrencileri ve birlikte çalıştıkları arkadaşları tarafından çok sevidiler.

Mr. Scott, 60 yaşında Üsküdar’da çalıştığı yıllarda kalp krizinden vefat etti. Mrs. Scott eşinin naaşının yakılarak küllerinin uzun yıllarını geçirdiği Türkiye’de kalmasına karar verdi. Mrs. Scott 65 yaşında emekli olup Amerika’ya, çocuklarının yanına yerleşene kadar Üsküdar’da, sevgili öğrencilerine öğretmenlik yapmaya devam etti. Fakat artık o da sevgili eşi ile birlikte yan yana, İstanbul’da yuva olarak benimsedikleri Türkiye’de yatıyor. 30 yıl Türkiye’den uzak yaşamış olmasına rağmen 6 Haziran 2009 tarihindeki cenaze törenine öğrenci ve arkadaşlarından 100 kişi katıldı. Bunların çoğu 50’li, 60’lı, 70’li yaşlarındaydı ve ona veda etmek, Mr. ve Mrs. Scott’ı onurlandırmak, onların ömür boyu süren Türkiye sevgisini kanıtlamak için katılmışlardı.

SCOTT’LARA KISA BİR BAKIŞ

Bilmeyenler için hemen söyleyeyim, Roxanne Scott Barry ve kız kardeşi Debby, bizim zamanımızda Talas’taki Okul Müdürümüz John Scott ve Gwen Scott’un kızlarıdır.

Kardeşi Debby ile birlikte Talas’taki devlet ilkokulunu bitirdikten sonra Roxanne, 1966’da Üsküdar Amerikan Koleji’nden mezun olmuştur. Roxanne daha sonra sırasıyla eşi Don Barry ile birlikte, 1973-1976 yılları arasında TAC’de; 1976-1980 yılları arasında Robert Kolej’de ve 1980-2014 yılları arasında da şimdi emekli olmayı düşündükleri Minneapolis’teki Philips Academy’de öğretmenlik yapmışlardır. Philips Academy, 200 yıl önce Türkiye’deki Board okullarını başlatan Mission Movement (önce ABCFM, sonra UCBWM) hareketinin başladığı ve Talas ve Tarsus’taki öğretmenlerimizin işe alındığı yermiş.

Doğrusu, babası Mr. Scott’un da Talas’taki görevine başlamadan önce, 1937-1940 yılları arasında TAC’de öğretmenlik yapmış olduğunu Roxanne’ın yazısından yeni öğrendim.

Yücel AKYÜREK TAC’61

ÖĞRENCİLERİNİ ÇOK SEVDİLER, TÜRKİYE’DE BİRLİKTE ÇALIŞARAK, NEREDE YAŞARSAK YAŞAYALIM, DÜNYA BARIŞINDA FARK YARATACAĞIMIZA İNANDILAR.

MANGAL PIZZA

Domino's Pizza®

ACIKINCA **KAFAN** Domino's GİDER

444 33 22

Kolay Sipariş

dominos.com.tr

Müşteri Memnuniyeti Ödülü
TMME
Türkiye Mükemmel Memnuniyet Ödülü
2013 Kazananı
Domino's Pizza
* Mükemmel Servis Restoranları

SEV LiveTV yayında!

Mezuniyet törenlerinin canlı yayınları ve okullarımızla ilgili birbirinden keyifli etkinlikleri istediğiniz zaman izleyebileceğiniz SEV Live TV şimdi yayında.

<http://www.sevlive.tv/>

As Osmaniye Gençlik
Kız Basketbol Takımı

Haydi Osmaniye..

Y A Z 2 0 1 4

teneffüs

BULUŞMA 57

teneffüs

Devler TAC'de

Beşiktaş Integral Forex ve Galatasaray Liv Hospital basketbol takımları Tarsus Amerikan Koleji'ni ziyaret ederek öğrencilerle sohbet ettiler ve fotoğraf çektiler. Organizasyon TAC mezunu eski milli basketbolculardan Necati Güler tarafından gerçekleştirildi. Necati Güler'in iki oğlu milli basketbolcular Muratcan ve Sinan'ın da Beşiktaş ve Galatasaray'da forma giydiğini belirtelim.

Haydi Osmaniye...

Gazeteci Çiğdem Çorum (TAC'95) Adanamedya'da Osmaniye Kadın Basketbol Takımı'nın Başkanı, işadamı Mehmet Serkan Erdem (TAC'90) hakkında yazdı.

Mehmet Serkan Erdem, Osmaniye'li. Henüz dokuz yaşında babasını kaybetmiş. Babasının yokluğu onu yıldırmıyor. Çok çalışıyor ve Tarsus Amerikan'ın sınavını kazanıyor. Okuldan sonra ihracat-ithalat işleriyle ilgileniyor ve başarılı bir işadamı oluyor. 'Memleketim için ne yapsam, ne etsem?' diye düşünürken, kadın basketboluyla yolları kesişiyor. İki kuzeniyle birlikte İkinci Lig'de oynayan As İstanbul takımının adını As Osmaniye Gençlik Kulübü olarak değiştiriyor ve başkanlığı üstleniyor.

Erdem, niye kadın basketboluna ilgi duyduğunu şu sözlerle açıklıyor: "Her şeyden önce, bizim bulduğumuz bölgede, Antakya, Ceyhan, Tarsus, Mersin ve Adana BOTAŞ olmak üzere kadın basketbolu çok popüler bir spor dalı. Kadın basketbolu, çok uzun yıllar önce, Cey-

han Belediyespor ve Adana BOTAŞ'ın başlattığı bir akımdan esinlenerek, halk tarafından çok sevilen bir spor branşı haline geldi. Ben özellikle pozitif ayrımcılık yapılmasından yanayım.

As Osmaniye Gençlik, iyi bir takım çalışmasıyla, yeni kurulmuş bir kulüp olmasına rağmen, yedi ay gibi kısa bir sürede play-off'lara, yani altılı finallere yükselilecek takımlar arasında yer alıyor.

Ama birinci lige yükselme maçını kaybediyor. Çiğdem Çorum aktarıyor: "Sonuç ne olursa olsun, yaptıkları iş kocaman bir alkış hak ediyor. Mehmet Serkan Erdem, hedefini hiçbir zaman küçük tutmuyor. Amacı, Osmaniye'yi elbirliğiyle Türkiye'nin spor başkenti yapmak. Olur mu? Bence olur. İnanıyorum. Başaracaklar. Çünkü kocaman yürekli harika bir liderleri var başlarında."

han Belediyespor ve Adana BOTAŞ'ın başlattığı bir akımdan esinlenerek, halk tarafından çok sevilen bir spor branşı haline geldi. Ben özellikle pozitif ayrımcılık yapılmasından yanayım.

Yeni Türk Mutfağı

Ayhan Sicimoğlu (TAC'70) **Mutfak ve Yaşam** dergisi'nin sorularını cevaplandırdı. Sicimoğlu'na göre, Türk mutfağını tanıtmanın yolu, ünlü aşçı Ducass gibi ustaları davet etmekten geçiyor. Söz kendisinde: "Yeni Türk Mutfağı yapmalıyız. Tüm eski beğendileri, tas kebaplarını yeniden yorumlamalı, modern haline getirmeliyiz. Ünlü ustalar buraya gelsinler ve yemeklerimizi yeniden yorumlasınlar."

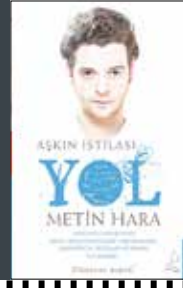
Gökyüzünde Balonlar

Ünlü çocuk kitapları yazarı Ayül Akal (ACI'71) *Gökyüzünde Balonlar* isimli kitabında, günlük hayata dair konuları, dokuz eğlenceli öyküyle bir araya getiriyor.

Sağlığına Format At

Yika Beynini ve Beynine Format At kitaplarının yazarı Barış Muslu (TAC), kısa bir süre önce yayınlanan yeni kitabı *Sağlığına Format At*'i yayınladı: "Uyarayım. Ezberinizi bozacağım."

Yol

Modern zamanların dervishi olarak görülen Metin Hara'nın (UAA'00), uzun süredir hazırlıklarını yaptığı üç kitaplık *Aşkın İstilas* serisinin ilk olan *Yol* yola çıktı.

İlham kaynağı semboller

L'Officiel ve **Trend** dergilerinde Mayıs sayısında moda tasarımcısı **İrem Yıldırım** (ACI'06) ile yapılan söyleşiler yer aldı. **L'Officiel**'deki kısa söyleşide soruları yanıtladı.

Sizi tanıyabilir miyiz?

İzmir'de doğdum. İzmir Amerikan Lisesi'nin ardından Yeditepe Üniversitesi'nde moda ve tekstil tasarımı bölümünde okudum. 2011 yılında Londra'da yaşadığım dönemde bir yandan St. Martins'te moda pazarlama ve marka yönetimi dersleri aldım, diğer yandan Swash adlı şirkette çalıştım. Türkiye'ye döndüğümde kendi tasarımlarımı yaratmaya başladım.

Nerede deneyim kazandınız?

İlk profesyonel tasarımı, Armaggan markası için hazırladığım, tamamen el yapımı ve doğal ürünlerden oluşan bir elbiseydi.

Neden sadece tişört ve sweatshirt'lere odaklandınız?

Modaya ayakkabı tasarımıyla adım attım. Bir yıl sadece ayakkabı tasarladıktan sonra, başta sadece kendim için yaptırdığım tişörtleri arkadaşlarım için de üretmeye başladım.

İlham kaynaklarınız?

İnsan ve görebildiği semboller en büyük ilham kaynağım.

Tasarımlardaki grafik desen çalışmaları size mi ait?

Bunlar, yıllardır biriktirdiğim resimler, semboller ve onların yeniden şekillendirilmiş halleri. Yeni koleksiyonlarda kalemini beğendiğim illüstratörlerle çalışmayı planlıyorum. İlerleyen dönemde yalnızca benim yaptığım illüstrasyonların yer aldığı tişörtler de koleksiyonda yer alacak.

Materyal seçimleriniz?

Asıl farkımın burada yattığını düşünüyorum. Ailem uzun zamandır tekstil üretimi yapıyor. Kendi üretimimiz olan yüzde yüz pamuklu, organik kumaşlar ve karışım kumaşları kullanmayı tercih ediyorum.

2014-15 Sonbahar-Kış koleksiyonunuzun moodboard'unda neler var?

Moodboard'um her zaman o sezon için hissettiğim duygularla paralel şekilde ilerliyor. Sanırım tasarımlar her zaman olumlu sosyal mesajlar içerecek.

ŞELİ DE ESKİNAZİS ÜAA'03 / VERDA DE ESKİNAZİS

Komşuda pişer, *artık size 'kesin' düşer*

İnternet ortamında bir pazar yeri düşünün. Konu yemek. Aklınıza gelen yiyeceği sipariş ediyorsunuz, kapınıza geliyor. Yemeksepeti ve benzerlerinden farklı. Çünkü arkada fast-food zincirleri veya restoranlar yok. Onun yerine amatör ama iddialı ev aşçıları var. Sitenin adı Favoreat.com.

O nlar hem kuzen hem genç iki internet girişimcisi... Şeli de Eskinazis (ÜAA'03) ve Verda de Eskinazis, herkesin çalışmak için can atacağı, dünyanın en büyük şirketlerinde, anahtar konumdalarken, birdenbire her şeyi bırakıp kendi işlerini yapmaya karar vermişler.

Yaptıkları, çok özet olarak, sanal âlemde, yemek konulu bir pazar yeri oluşturmak. Canınız, diyelim zeytinyağlı enginar istedi. Giriyorsunuz siteye, zey-

tinyağlı enginar yapan birkaç kişinin adresinizi bulup siparişinizi veriyorsunuz. Bu mahalledeki Rukiye Teyze de olabilir, İzmir'deki Hande Hanım da... İşin içinde sıcak ve lezzetli bir buluş var. Hatta bir adım daha atalım. Dünyada, bizim bildiğimiz kadarıyla bir benzeri daha yok. *Buluşma* olarak hemen soruyoruz: Bu fikir ve girişim nasıl doğdu?

Şeli Hanım, "Çevremizde sürekli olarak yemek yapıp satmaya çalışan insanları gördük," diyor: "Örneğin, annemin arkadaşlarını ya da insanların bloglarına yazdıklarını, mini sitelere yemek koyduklarını, iletişim adreslerini bırakarak sipariş aldıklarını gördük.

Biraz araştırınca bu alanda bir ihtiyaç olduğunu farkettilik.” Verda Hanım, hedef kitleyi şöyle tarif ediyor: “Vakti olmayan, becerisi olmayan, ev yemeğini tercih eden ya da daha butik şeyler yemek isteyenler...”

ENDÜSTRİYEL YEMEK GİREMEZ

Sitenin en önemli özelliklerinden biri, burada servis edilen yemeklerin endüstriyel olmaması...

Verda de Eskinazis, “Elmalı turtaya tarçın istemiyorum diyebilirsiniz,” diyor: “İnsanlar birbirleriyle iletişim içinde olarak, kendilerine özgü, farklı bir lezzet sunumu yaratabiliyorlar.”

Site, geçen yılın ağustos ayında açılmış. Şeli Hanım sürekli olarak değişik ihtiyaçlara cevap verdiklerini söylüyor ve devam ediyor: “Buna göre sitemizi güncelleştiriyoruz. Ödeme sistemlerini de yaptık. Ağustosta açıldık ama bunların hepsini yapmak ocak ayını buldu.”

Aslında bu, fazlasıyla süreklilik gerektiren bir iş.

Şeli De Eskinazis şunları söylüyor: “Başka bir şey görüyorsunuz, yeni bir model gözünüze çarpıyor. Böyle yapsak daha mı iyi olur? diyorsunuz. İnsanları dinliyoruz, neleri istediklerini öğrenmeye çalışıyoruz.”

Kuzenlere önemli bir noktayı soruyoruz: O kadar yemek arasından, hangisinin daha lezzetli olduğunu nasıl seçeceksiniz?

Cevap veriyorlar: “Her sipariş sonrasında puanlama ve yorum bırakma hakkı var. Buna istinaden de işlerini iyi yapanlar öne çıkıyor.”

Peki, değişik yörelere özgü yemekler de olacak mı?

Şeli Hanım, “Biz, özellikle böyle bir ayrımı site içinde yapmadık,” diyor ve devam ediyor: “Kategorileri ana kategoriler olarak ayırdık. Çünkü yemeği uçsuz bucaksız kategorilere ayırabilirsiniz. İnsanların kafasını çok karıştırmayalım diye düşündük.”

Gelelim yemek satanların cephesine... Satıcıların sisteme üye olmaları gerekiyor. Kendi vitrinlerini açıyorlar. Fotoğraflarını yüklüyorlar. Gönderim bölgelerini ve çalışma saatlerini açıklıyorlar. Sonuçta, burası, tamamen kendilerine özel bir dükkân haline geliyor.

Aklımıza geliyor, acaba Sahibinden.com’a benziyor mu? Verda Hanım, “Evet, onun gibi ama önemli bir fark var. Bizimkisi sadece yemekle ilgili,” diyor.

KADIN İŞ GÜCÜNE KATKI

Acaba böyle bir uygulama, kadın emeğinin değerlendirilmesine katkıda bulunur mu? Ev kadınları için ayrı bir kazanç kapısı olabilir mi?

Şeli de Eskinazis “Kadın iş gücüne önem veren sponsor firmalarla görüşüyoruz,” diyor. “Destek vermeyi düşünüyoruz. Tabii ki çok isteriz... Buraya yemeğini koyabilsin, satabilsin... En azından ev ekonomisine katkıda bulunsun... Bu insanlara dokunmak istiyoruz. Onlara gerekirse eğitim bile veriyoruz.”

Şeli Hanım, akademik disiplinden kendi güven duygusunun oluşmasına kadar ÜAA’nın kendisine pek çok değer kazandırdığını söylüyor. Okulda çok çalışkan bir öğrenciymiş. Okuldan

sonra da gönlünde yatan kurumsal bir şirkette çalışmakmış. “Aslında bu tür bir girişimciliği hiç mi hiç düşünmemiştim,” diyor. “Kendi işimi yapayım, risk alayım isteyen bir insan değildim. Boğaziçi’nde kimya okudum. Kurumsal bir firmada güzel bir pozisyon bularak hayatıma devam edeceğim kanı-sındaydım.” Sonra iki dev firmada, Henkel ve L’Oreal’de çalışmış.

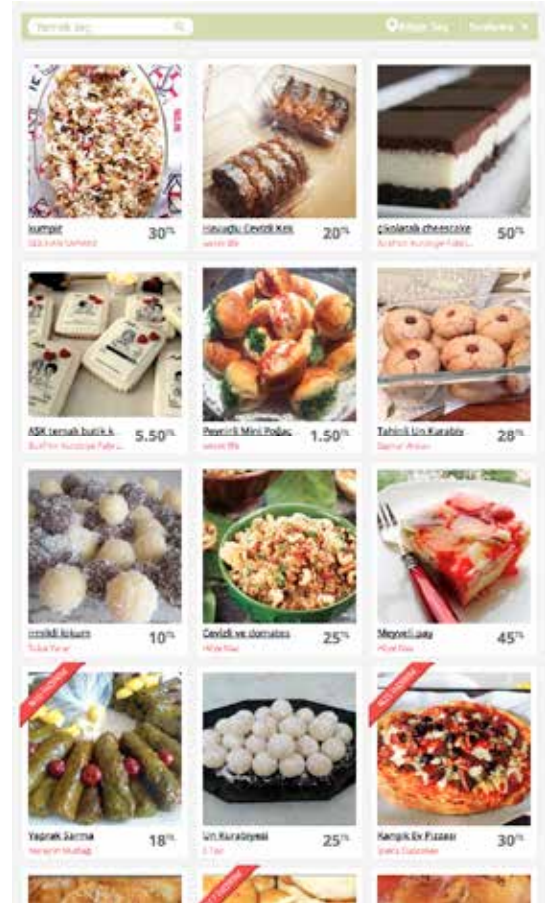
Verda Hanım, liseden sonra ABD’de, lider yetiştirme programlarıyla ünlü Tufts’ta ekonomi ve uluslararası ilişkiler okumuş. Ardından, Columbia’da MBA yapmış. Sonra da üç yıl McKinsey’de çalışmış.

Ve sonuçta iki kuzen için de girişimcilik ağır basmış.

Peki, acaba buna değer mi?

Şimdiden çok iyi geri dönüşler aldıkları düşünüldüğünde, ‘neden olmasın’ diyoruz. Bu kadar iyi eğitimin, titizliğin, yaratıcılığın sonunda ciddi bir başarı gelecek gibi görünüyor.

Ev ekonomisine katkı olsun... Bu insanlara dokunmak istiyoruz. Gerekirse eğitim bile veriyoruz.

Önce bebek doğdu, arkasından altızlar...

Bebeği doğduktan sonra, sifirkilometrebizdiklar.com adıyla bir blog yazmaya başladı. Çocuk kitapları yayınlayan yayınevlerine çeşitli işler yaparken, geçen yıl altı kitaptan oluşan **Burcu ve Berk ile** adıyla kendi çocuk kitabı serisini yazdı. Altıncı ve son kitabı geçtiğimiz aylarda tamamlanan serinin ilk baskısı bir ayda tükendi. Kendini bir anda çocuk kitabı yazarı olarak bulan Ongun, şimdi yeni kitapların peşinde.

Herhalde hepimizin hayatının dönüm noktası, çocuklarımızın doğumudur. Ama Defne Ongun Müminoğlu için bu biraz daha böyle. Çünkü doğumdan hemen sonra yaptığı işler, doğrudan bebekler ve çocuklarla ilgili...

İsterseniz öyküyü başından anlatalım.

Defne Ongun, TAC 1989 mezunu. Okuldan sonra dört yıl turizm okumuş, dört yıl da bu sektörde çalışmış. Daha sonra da uzunca bir süre, yine TAC'den mezun Tümer kardeşlerin kurduğu halkla ilişkiler şirketinde görev yapmış. Burada çok iyi vakit geçirmiş. Ajansın temposu hızlıymış, Defne Ongun da bu tempoyu çok sevmiş.

Ama sonra, yukarıda kısaca değindiğimiz gibi, Maya doğmuş.

Ve çalışan kadının bir numaralı sorunu olan, 'çocuğa kim bakacak' durumu gündeme gelmiş. Anneanne ya da babaanne mi dediniz? Maalesef onlar çoktan özgürlüklerini ilan etmişler.

SIFIR KİLOMETRE BIZDIKLAR

Defne Ongun, bunun üzerine, 'bu işlere biraz ara vereyim' demiş. Maya, biraz büyüdükten sonra, Sıfır Kilo-metre Bızdıklar adında bir blog kurmuş. "Amacım anne-babalıkla biraz dalga geçmekti," diyor. İlk yazılar da böyle olmuş. Fakat bir süre sonra, hep

kendinden ve çocuktan bahsetmenin sıkıcı olduğunu farketmiş. Yazılarda başka konulara yer vermeye başlamış. Doktorları davet etmiş, çocuk bakımı dergilerine köşe yazmaya başlamış. Bir süre sonra, eğitici kartlar hazırlayan bir firmadan teklif gelmiş. "Kartların içeriğini hazırlar mısınız?" demişler. Derken çocuklar için yapbozlar devreye girmiş. Altı karttan oluşan dört ayrı puzzle üretmiş.

Defne Ongun, bütün bunlardan sonra, bir gün yayınevine farklı bir projeye gitmiş. Çocuklara çeşitli konularda bilgi veren kitaplar yapmayı, bunları teker teker yayınlamayı teklif etmiş. Yayınevinin sahibinin, "Tek bir kitapla değil, altı taneyle birden çıkalım," demesiyle Ongun işe koyulmuş. "Zaten kafamda 10-11 konu vardı. Onlara beş tane daha ekleyip, *Burcu ve Berk ile* serisini 2013 yılında bastırdık," diyor. Birinci baskı ilk ayda tükenmiş. Bu arada, kitaplar için uzmanlarla birlikte çalışılmış. Ongun, "Onların desteği çok önemli. Çünkü ben hiçbir konunun uzmanı değilim," diyor ve ekliyor: "*Vücudumuz* kitabı hazırlandı, ama ben doktor değilim. Uzman doktorlarla görüşüyorum. Yazmadan önce çok okuyorum, araştırıyorum."

Peki, birinci baskı acaba nasıl bu kadar çabuk tükendi? Her şeyden önce, Defne Ongun hayli sosyal bir yazar. Bir arkadaşı onun için, "Kendisini tanıyanlar, okul olsun, küçük butik yayınevleri

olsun, kitap meraklıları... Yayınevinden çok ona geliyorlar," diyor. Tabii ki internetin de tanıtım konusunda çok yararı olmuş. Büyük AVM'lerin kitapçılarındaki yaptıkları etkinlikleri de buna eklemekte yarar var.

Defne Ongun etkinliklerle ilgili bir anekdot anlatıyor: "Bebek'te, Sihirli Sayfalar adlı kitabevi vardı. Gerçekten sırf çocuk kitabı satan butik bir dükandı. Gidip, sahibiyile tanışıp, çocuklara her gün belirli bir gün ve saatte, ücretsiz okuma günü yapmayı önerdim. Kızım Robert Koleji'nin yuvasındaydı. Oradaki arkadaşlarım, "Sen kızını getirirsen biz de geliriz," dediler. Öyle ücretsiz, birçok insan gelmeye başladı.

Gelelim okul yıllarına...

Ongun, çok çekingen bir çocuk olduğunu söylüyor. İlkokuldan sonra bir sene New York'ta kalmış.

"TAC'de, kabak çiçeği gibi açıldım," diyor.

Peki neydi TAC'yi TAC yapan?

Ongun, okulun getirdiklerini sıralıyor: "Soru sor, hakkını ara, not konusuna içine sinmediyse git hocanla konuş. Ben bunu hak etmedim de. Kendine güven, söylediğinin arkasında dur."

Son olarak, kendisine sektörün durumunu soruyoruz. İki çarpıcı rakam veriyor. Birincisi umut verici. Türkiye'de 2 bin civarında çocuk kitapları basan yayınevi var. İkincisiyse umut kırıcı: Efektif olarak hizmet verenlerin sayısı sadece 50 adet.

Ongun başka bir olaya değiniyor. Bazı muhafazakâr yayınevleri çocuklara farklı mesajlar veren kitaplar da yayınlıyor. Örneğin, bazı kitaplarda, bir kız çocuğunun hayatta bütün amacının büyüyip evlenip yuva kurması ve kocasının dediğini yapması olduğu vurgulanıyor. Ya da başka bir kitapta Ömer Seyfettin'e namaz kıldırılıyor. Ongun, yazdığı bir blogda bu konulardan bahsedince, 'cehennemde odun olarak yanacaksınız' gibi karşılıklar da aldığı olmuş.

Defne Ongun'un bunlara aldıracağı da yok. O, şimdilerde, *Burcu ve Berk ile* ve yeni projeler için harıl harıl çalışıyor. Yani yeni kitaplar yolda...

Beni müziğin olduğu yere götür...

Küçük yaşlarda tiyatroya büyük ilgi ve Şehir Tiyatroları'nda oyunculuk... Konservatuvar ve opera dersleri... Paris'te Ecole Normale de Musique'de öğrencilik... Marmara Üniversitesi'nde gazetecilik lisansı... Galatasaray Üniversitesi'nde siyaset alanında master... Caz, pop müzikte besteler, şiirler ve söz yazarlığı... Ve kısa bir süre önce çıkan ilk albümü: **Beni Güzel Bir Yere Götür**. Karşınızda Banu Savaş...

Bu kadar da fazla diyebilirsiniz. Ama Banu Savaş öyle demiyor. İlgi duyduğu alanlarda, hiç durmadan yeni bir şeyler yapmayı sürdürüyor. Şiir yazıyor, edebiyatı takip ediyor, konserler veriyor, siyasette olup bitenleri yakından izliyor.

İlk büyük merakı tiyatro... Ardından da opera... Opera-ya merakı nasıl uyanmış, biliyor musunuz? Bir gün Muhsin Ertuğrul'da provadan çıkmış, Harbiye'den Taksim'e yürürken bir CD satıcısına rastlamış. Satıcı, temel bir pazarlama taktiği uygulayarak, 'iki alana bir bedava' deyince, şansını denemeye karar vermiş. Maria Callas CD'leri almış. "Karma karışık, saçma sapan doldurulmuş, best of CD'leriydi," diyor. Ama bu kötü CD'ler, onu 13-14 yaşındayken Callas ve opera ile tanıştırmış.

Operaya ilgi uyanınca, 'acaba benim sesim yeterli olur mu' diye merak etmeye başlamış. Üsküdar'daki müzik öğretmenini, her zaman sesinin iyi olduğunu söylerlermiş. Yine de konservatuvara başvurarak, oradaki öğretmenlere sesini test ettirmiş ve opera söyleyecek kadar iyi olduğunu öğrenmiş. Yalnız, ailesi, ancak ikinci bir alanda daha eğitim görmesi şartıyla müzik yapma konusunda onay vermiş.

PARİS'TE ZORLU GÜNLER

Bunun üzerine üniversite yılları gelmiş. Savaş, "Önce gazetecilik okudum. Ama mesleği yapmadım. Gazeteciliği teori düzeyinde biliyorum," diyor. Aynı zamanda İstanbul Devlet Konservatuvarı'nın Opera ve Şan Bölümü'ne girmiş. Daha sonra seviye sınavını vererek, Paris'in ünlü müzik okulu Ecole Normale de Musique'e geçmiş. "Çok dürüst davranayım, zor

geldi," diyor. Sinir bozucu bir rekabetle karşı karşıya kalmış: "Her yıl üç bin civarında aday konkura giriyor. Çok az insan alıyorlar," diyor.

Bir de, Paris'te ister istemez yalnızlıkla tanışmış. Sözü kendisine bırakalım: "Avrupa'dasın ve yalnızsın. Herkes burada. Sen oradasın. Bana depresif bir şey gibi geldi. Bir yandan da çok beste yapıyordum. Gitar çalıyordum. Şarkı sözü yazıyordum. Şarkılarımı sanatçı arkadaşlarımla paylaşıyordum."

Banu Savaş bugün hafif müzik yapıyor. Caz da söylüyor. Tarzına gelince... Indie-pop olduğunu söylüyor. Opera söylemiş olmanın getirdiği bir rahatlığı da var. Ama bu rahatlık, yan gelip yatmak anlamına gelmiyor: "Caz da olsa, pop da olsa, her şarkıcının mutlaka her gün çalışması gerekiyor. Opera için ise daha fazla. Ben o disiplini aldım. Sahnede de, stüdyoda da çok rahattım."

Ve çok sevindirici bir olay: Banu Savaş, *Beni Güzel bir Yere Götür* ile şarkılarını ilk kez bir albümde toplamış oldu.

BEKLENENİN ÜSTÜNDE GERİ DÖNÜŞ

"Bu kadar iyi olacağını tahmin etmiyordum," diyor: "Promosyona hiç para vermedim. Müzisyenlerin bir araya gelip çok az para koyarak yaptıkları bir albüm bu. Promosyonumuz o kadar az ve yetersizdi ki, müzik eleştirmenlerine yollamayı bile unuttuk. Arkadaşlarım, 'Banu, seni yazmışlar' dediklerinde fark ettim. Kulaktan kulağa yayıldı. Bir klip de çekmiştik. Ben, televizyonlar bunu asla yayınlamaz diye düşünüyordum. Sonra arkadaşlar klibi televizyonda izlemişler, bana mesaj yolladılar."

Geliyoruz standart sorumuza: Banu Savaş'ın Banu Savaş olmasında ÜAA'nın rolü ne oldu?

Savaş cevap veriyor: "ÜAA çok keyifliydi, ama içinde yaşarken bunu tam olarak anlayamadık. O günlerin kıymetini bilemedik. Çünkü çocuktuk. Orada büyüdük. O yaşlarda da okul hakkında söylenip duruyorsun. Ama sonunda da açık fikirli biri olarak mezun oluyorsun. Düşüncelerini topluyorsun. Dünya vatan-daşı haline geliyorsun."

Banu Savaş, geçenlerde ilginç bir araştırma okumuş. Buna göre öğrenciler, okuldan mezun olduklarının 15. yıldönümünde tekrar bir araya gelme isteği duyuyorlarmış. "Bende de tamamen böyle oluyor gibi," diyor. "Şu anda tam 15. yılımız ve bugünlerde okulu çok özlediğimi fark ediyorum. Neyse ki sosyal medya var, insanlar birbirlerinden kolayca haberdar oluyorlar."

Bu dönemde aktif politika yapmanın önemine değiniyoruz son olarak. Bir sorumluluk hissettiğini söylüyor ve Nâzım Hikmet'in ünlü şiirinin sözlerini değiştirerek atıfta bulunuyor: "Sen yapmasan... Ben yapmasam..."

Her yaşa uygun bir yaz kampı

Çocukların yaşlılarıyla bir arada olduğu yurtiçi ve yurtdışındaki yaz kamplarına ilgi hızla artıyor. Dil geliştirmekten basketbola, sörfte matematik kampına kadar çok farklı alanlardaki etkinlik çocuklarımızı bekliyor.

YUSUF ERKMEN TAC'02

Kamp seçimi yaparken, ilk olarak etkinliklerin yaş gruplarına göre farklılık gösterdiğini unutmayın. Örneğin, 6-14

yaş grubunu kamplara gönderirken aranan özellikler değişiyor. Güvenlik, ilgi ve yönlendirme ön plana çıkıyor. Bu yaşlarda fazla akademik programlar yerine, eğlence ağırlıklı ya da eğlence ile akademik/kültürel çalışmaların dengesini sağlayabilmiş programlar tercih edilmeli. Aksi takdirde gençler mutsuz ve program verimsiz oluyor. O yazdan sonra da bu kamplara bir daha gitmek istemiyorlar.

14-16 yaşları arasındakiler ise dil ağırlıklı programlarda daha başarılı oluyor. Ergenlik dönemlerinde sosyal ve kültürel paylaşıma açık oluyor gençler.

Daha üst yaş grubunu oluşturan 16-18 yaşlarındaki gençler içinse akademik programlar ön planda. Artık üniversite planları yapmaya başlayan gençler için kendilerine bir şeyler katabilecek programlar önemli. Bu TOEFL ya da SAT çalışmaları olabilir. Bunun yanı sıra üniversite derslerinin de verildiği, hangi bölümü ya da mesleği sevebileceğine ilişkin ipucu veren yaz kamplarını tercih etmeleri yerinde olur.

1] ABD'DE İNGİLİZCE & EĞLENCE KAMPLARI

Amerika'daki dil okulları, hem İngilizce öğrenmek hem de eğlenmek için iyi bir fırsat. Özellikle Hazırlık sınıfını veya 9. sınıfı yeni bitirmiş öğrenciler için. (UCLA, Brown üniversiteleri zengin programlar sunuyorlar.)

2] ABD'DE AKADEMİK PROGRAMLAR

ABD'de 10. ve 11. sınıf öğrencileri için ise TOEFL ve SAT derslerinin (Amerikan üniversitelerinin kampüsünde) yoğun olarak verildiği akademik programlar mevcut bulunuyor.

3 | İNGİLTERE'DE FUTBOL KAMPI İngilizce programlarına çok sıcak bakmayan ve de spor düşkünü (özellikle futbol) gençler için İngiltere'de ünlü futbol kulüplerinin açtığı kamp programları var. Hem futbol antrenmanları yapıyor öğrenciler, hem de İngilizce derslerine girerek yabancı dillerini geliştiriyorlar. Ünlü teknik adamlar ve futbolcularla tanışıp onların antrenmanlarına katılma şansını da yakalıyorlar (Manchester United gibi kulüpler).

4 | RÜZGAR SÖRFÜ Alaçatı gibi sörfte uygun bölgelerde gençlik kampları düzenleniyor. Alternatif bir spor dalını öğrenmek için ideal. (Bu sene en popülerleri Çağla Kubat Wind Surf Academy Camp olacak gibi gözüküyor.)

5 | MATEMATİK KAMPI Kıbrıs'taki ODTÜ kampüsünde 10-12 günlük matematik kamplarında yoğun bir matematik ve geometri programı uygulanıyor. (Bu sene temmuzda Coaching İstanbul şirketi düzenliyor.)

6 | YURTIÇİ BASKETBOL KAMPLARI

İstanbul'da Şile'de, İzmir'de ve Antalya'da basketbol yeteneklerini geliştirmek isteyen gençler için harika bir fırsat. Eski Milli Basketbolcu Necati Güler ve basketçi iki oğlunun da yer aldığı Güler Legacy Basketbol Yaz Kampı'na ilgi yoğun oluyor.

7 | VAKIF ÜNİVERSİTELERİNDE

YAZ KAMPI

Son yıllarda en popüler olan yaz aktivitelerinden biri. Çok sayıda üniversite, yazları lise öğrencileri için kamplar yapmaya başladı. Yurtlarda kalan öğrenciler, üniversitelerin sınıflarında derslere girerek ve de çeşitli dersler alarak hedeflerini netleştiriyorlar. (Sabancı, Koç ve diğer birçok vakıf üniversitesi.)

8 | KÜLTÜR, SANAT VE SPOR KAMPLARI

İzmir Foça'da çok çeşitli el sanatlarıyla sporun birlikte yer aldığı yaz kampları düzenleniyor her yaz. Enstrüman çalmaktan tutun da takı tasarımına kadar çok sayıda aktivite atölyelerde yapıyor.

9 | ÇİN KÜLTÜR KAMPI Ankara'da ODTÜ'nün işbirliğiyle Çin kültür kampları düzenleniyor. Sanatıyla, kültürüyle bambaşka bir medeniyet tanımak isteyenler için değişik bir fırsat.

10 | KRİPTOLOJİ KURSU TÜBİTAK tarafından düzenlenen orijinal bir yaz kursu. Günlük hayatımızda farkında olmadan kriptoloji ile nasıl iç içe olduğumuzu gösteren bir program.

11 | İZMİR UZAY KAMPI İzmir'de klasikleşen uzay kampı, meraklı gençleri bilime yönlendiriyor.

teheffüs mezuniyet

YENİ MEZUNLAR, SEV AİLEMİZE HOŞ GELDİNİZ!

Sevgili 2014 Mezunlarımız,

Herkes bilir ki, okulun son günlerinde insan karışık duygular içerisinde. Mezuniyet heyecanı ve mutluluğuyla birlikte insanın içini hüznü de kaplar. Pek çok şeyi paylaştığınız, güzel anılarınız olan, ailenizden neredeyse daha çok gördüğünüz arkadaşlarınızla artık daha az görüşeceğinizin farkına varmaya başlıyorsunuz. Böyle bir dönem sonrasında umarız şimdi yaz tatilinizin keyfini çıkarıyor, hayatınızın yeni sayfası için enerji depoluyorsunuzdur.

Sizler Türkiye'nin en iyi liselerinden mezun oldunuz ve Sağlık ve Eğitim Vakfı okullarının mezun ordusuna katıldınız. SEV ilköğretim okulları ve liselerimiz olmak üzere toplam 15 bin mezunumuz var. Mezunlarımız Türkiye'de ve diğer ülkelerde çok değişik alanlarda, değişik pozisyonlarda görev yapmakta... Hepsinin ortak özelliği ise, bulundukları ortamda donanımları ve eğitimleri nedeniyle öne çıkıyor ve fark yaratıyor olmaları.

Mezunlar arasındaki güçlü bağ, yaşamınızın her aşamasında karşınıza güzel sürprizler ve fırsatlar sunacaktır. Bu bağ da, ancak sizlerin desteğiyle mümkün olabilir. Mezun olduğunuz okulun mezun ağıyla iletişimde olmanız çok önemli ve buna paralel olarak da vakfımızın üzerinden kardeş okul mezunlarıyla da iletişimde olmak size fayda sağlayacaktır.

Sizlerden ricamız, en önemli zenginliğimiz olan siz mezunlarımızın 'network'üne sahip çıkmanız ve daha da geliştirmeniz.

SEV web sitemiz'deki **Mezun Haber Merkezi**, tüm okullarımızın mezunlarının iletişimde kalmasını sağlamak için geliştirildi. **Buluşma** dergimiz yine aynı amaçla hazırlanıyor. Bu çalışmalar, sizler için yapılabileceklerin sadece birkaçı. Haberlerinize, önerilerinize, eleştirilerinize, özetle, ilginize ihtiyacımız var.

Bizler başarılarınızı her zaman gururla takip edeceğiz. Üniversite, iş hayatı ne kadar yoğun olursa olsun, lisede kurulan saygı, sevgi, dayanışma bağlarının yeri ayrıdır. Yıllar geçtikçe bu bağın önemini daha da anlayacaksınız.

Birikimlerinizi sizden sonraki SEV'lilere aktarmanız için kapımız size her zaman açık olacak....

İletişimde kalmak üzere diyor, başarılar diliyoruz.

Binnur Karademir
SEV Genel Koordinatörü

Ceyda Aydede
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

teneffüs / mezuniyet

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ 2014 MEZUNLARI

Dilara Ahman, Doğan Akad, Emily Su Akdoğan, Utku Akın, Selahattin Alper Aksüt, Rakel Rital Alaluf, Ege Alpaykut, Eyyüp Altan, Selen Amado, Deniz Amado, Yasemin Atabay, Ece Ateş, Özkan Atmış, Utku Aydın, Şive Bağdınlı, Bensu Baran, Bora Bardük, Beste Büsem Bayer, Selin Baysak, Utku Bildik, Nilsu Bilgen, Gökhun Boztepe, Zeynel Umut Canbaba, Canberk Coşar, Ali Berk Coşkuntuna, Aysin Çatıkkaş, Ceren Çelik, Elif Çelik, Aslı Çetin, Doğu Çiloğlu, Ayşe Devocioğlu, Kardem Dim, Mevhibe Ecem Diren, Ada Doğrucu, İlayda Doğrusöz, Deniz Dokuzer, Öykü Dugles, Alp Eren Elçi, Defne Erdinç, Yasemin Erdinç, Berk Soylu Eren, Gülce Ersan, Sera Naz Ersoy, Ece Erşan, Mert Ertin, Burcu Galip, Sare Genç, İsmet Genelioğlu, Deniz Gökçin, Kemal Gözegir, Yasemin Güldal, Arda Gülşen, Arda Gülyapan, Ayşegül Gündüz, Ege Alp Güneri, Rüya Gürgün, Irmak Gürsel, Irmak Güzel, Ahmet Emre Harsa, Berkan Hızıroğlu, Emre İnce, Selim Kabadayı, Can Berk Kanat, Kaan Karaca, Pelin Karaca, Okan Karagöz, Kayacan Kavaklı, Aylin Kavalcioğlu, Alara Kaynar, Alara Ekin

AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE

Commencement 2014

Keleşoğlu, Levent Kestelli, Kaan Kızıltoprak, Ceylin Kocagöz, Ayşen Kocakabak, Esra Koraltan, Ceren Korkut, Sıla Kumral, Tuna Kunt, Nisan Külâhçı, Leyla Kürşat, Anna İlayda Masautova, Canberk Meral, Bahar Gökçe Meşe, İdil Mutafoğlu, İpek Mutafoğlu, Mustafa Nalbantoğlu, Ceren Okumuş, Bora Olcav, İlkan Onar, Can Opçin, Emre Can Oral, Kayra Sıla Özalp, Esra Özbaş, Melisa Özen, Oğul Doğukan Özen, Berkan Özer, Pırıl Özgerçin, Barış Özkalemkaş, Hande Özkayagan, Çağlar Özkul, Timuçin Öztepe, İlayda Özvarlık, Emre Pehlivan, Ester Saba, Sedef Sağlam, Kaan Saraçoğlu, Feyza Sayman, Sevgi Seçen, Eda Seyok, Ahmet Uzay Sezer, Ece Sezgin, Sıla Sınık, Faruk Sipahioğlu, Deniz Aydın Sokullu, Zaferhan Soylu, Gürsen Selin Subaşı, Neslişah Ayşe Sungur, Rahmi Şahin, Hakan Şen, Uğur Çağlar Şenol, Ali Tankurt, İrem Taş, Sahra Tellioglu, İsmail Tiryaki, Emel Dilara Topanoğlu, Can Uçar, Melis Uysal, İdil Uz, Eren Ülkümen, Başak Ünligil, Selim Ünsal, Melodi Var Öngel, Emir Vurgun, Ardan Yaman, Nazlı Yazaydın, Lidya Yengül, Zeynep Yeniçeri, Can Yılmaz, Merve Yolcu.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ 2014 MEZUNLARI

Zişan İrem Çelebi, Şafak Çelik, Pırıl Gümürdülü, Ayça Dost, Ercan Özer, Arda Sertel, Sevde Ege, Utku Gökberk Şen, Emin Bilen Tümer, Sera Yalaz, Erciyes Çeteci, Emre Tanyeli, İlayda Sayın, Burcu Canataroğlu, Levin Aram Silvan Irmak, Ekrem Kağan Yılmaz, Peri Kından, Eray Özdemir, Berk Selekoğlu, Dilara Fettahoğlu, Utku Tek, Berk Öcal, Duygu Tekin, Burak Elbeyli, İlke Manolya Özdemir, Berk Yıldız, Deniz Esen, Oğuz Can Genç, Arda Tunçel, Hayrettin Gürlek, Metin Can Yiğit, Mustafa Çanakçı,

Cenur Menki, Canan Gisela Sevim, Viktor Kerim Sayek, Emre Yenigün, Karla Dişab, Erke Yılmaz, Mert Can Özcan, Nüket Gelegen, İpek Gök, Burak Bedük, Mehmet Can Milcan, Özgür Doruk İnmez, Asel Tambay, Gözde Bucak, Feyyaz Mert Kurt, Beliz Ezgi Bacaksızlar, İpek Güveli, Ayşe Seran Taftaf, Ecenur Boro, Beyza Tuyan, Esra Serttaş, Bora Demir, Nur Aktan, Cansu Milcan, Asya Jeyan Çat, Eylül Zeynep Akyürek, Merve Kanar.

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ 2014 MEZUNLARI

Aylin Ülkücü, İlayda Usluer, Erhan Cüceloğlu, Emel Kangi, Dilara Ege Çağatay, Serdarhan Usta, Pınar Subaşı, Ulaş Algül, Elif Oğuz, Eylül Kozol, Ayşegül Ege Akyüz, Nihat Can Sinayiş, Serra Çizmecı, Bilgi Nur Aydoğmuş, İrmak Uzuner, Utku Öner, Gökçe Gömeç, Caner Şahinli, Berke Cem Çekmece, Neriman Elif Işık, Ali Özkaya, Ezgi Özatalay, Cansu Uluçay, Ömer Hikmet Kama, Diba Öncel, Mert Bostancıoğlu, Nazlı Irmak Pekel, Ece Karabınar, Cevdet Mümtaz Berkan, Pınar Başak Seven, Semih Cantürk, Alp Kurbetci, İpek Boldağ, Defne Deniz Saylam, Ali Onat Ünner, İdil Ece Küçük, Buğra Han Egeli, Selin Yıldız, Emre Şekeroğlu, Ayşe Obalı, Ece Tanova, Sinan Tuna, Çağla Vardar, Tunç Şenman, Başak Ünsal, Doğan Aykaş, Ayşe Sena Kaya, Lerzan Tuğdem Berna, Deniz Tanyolaç, Adnan Alperen Demirci, Erdem Meral, Ezgi Sever, Berkay Çıtmacı, Abdullah Bedel Türker, İrem Caran, Efe Erkmen, Şeyma Busenaz Tunç, Emine Nihan Ulusoy, Kağan Ataman, Lara Erel, Can Acay, Begüm Naz Güngil, Hatice Zeynep Coşkunkan, Umut Serkan Arslan, Zeynep Yurdoğlu, Berke Mustafa Oral, Didem Kefman, Turhan Eker, Nazlı Ergüder, Sinan

Ege Koramaz, Hülya Sima Kaseyko, Berk Abay, Vanessa Toledo, Bora Nicolas Kural, Ayşegül Enginyurt, İlker Mehmet Ilica, Aylin Şençift, Yılmaz Doruk Emre, Ezgi Tekdemir, Onur Orhan, Birce Lal Yalçın, İsmail Cem Kaymakçı, Talha Cem Semerci, Tuğçe Çetin, Serra Naz Şalom, Öykü Barlas, Boğaç Aybey, Başak Nuhoglu, Viktor Cef İnselberg, Barkın Aydın, Defne İnhan, Anıl Güçer Aktürk, Elif Arife Baylar, Cesur Gedik, Deniz Beste Akdoğdu, Ceylan Kırmacı, Lale Aslıhan Ertuğlu, Teoman Deniz Yücel, Ceyda Bölükbaşı, Mert Dolapçioğlu, Yasemin Atiyas, Elif Öztimur, İmge Sena Yaltur, Güney Kızılateş, Egehan Başoğlu, Selin Onat, Deniz Eksin, Mustafa Saim Birpınar, Nuri Alperen Erkoç, İpek Düzel, Can Ertan, Ece Pıdık, Emir Berk Tutkan, Mert Kocabaş, Mehmet Uygur Gülkaynak, Duru Şahin, Kıvanç Şengün, Hale Tuba Yılmaz, Aslı Atabek, Ahmet Can Şen, Kaan Diren, Yiğit İpek, Uzun Baran Özsevimli, Sultan Cemre Ayhan, Cem Deniz Polat, Defne Büyükduman, Dilek Demiray, Gülnaz Ör, Kadri Efe Özyeşil, Berfin Özsoy, Ahmet Ömer Esen, Muhammed Mert Aygün, Serra Ece Köse, Mehmet Cem Erden, Onur Soysal, Ali Tarık Zadi, Orhan Alay.

Taşeron Yasası Tasarısı

Hazırlayan: ÇETİNKAYA AVUKATLIK ORTAKLIĞI

İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı... Geçtiğimiz ay Soma kömür madeninde hayatını kaybeden 301 kişinin yasını tutuyoruz hâlâ. Denetim hatası, yetkililerin sorumluluğu, işçilerin çalışma koşulları, sağlığı ve güvenliği ile ilgili gerçekler ile yüzleştik. Biz de bu faciada hayatlarını kaybeden maden işçilerimizi anmak adına, makalemizi taşeron yasası olarak da adlandırılan 'Tasarı' üzerine hazırladık.

Öncelikle taşeron kelimesinin İş Kanunu'ndaki anlamını kısaca belirleyelim. İş Kanunu uyarınca, işveren ile, işyerinde yürütülen mal veya hizmet üretimine ilişkin yardımcı işlerde veya asıl işin bir bölümünde, işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işlerde, iş alan arasında kurulan ilişkiye asıl işveren-alt işveren ilişkisi denir. Belirtelim ki, alt işveren bu iş için görevlendirdiği işçilerini sadece söz konusu işyerinde aldığı işte çalıştırabilir. Ayrıca, asıl işverenin, alt işverenin işçilerine karşı da belirli sorumlulukları bulunmaktadır.

Tasarıda özellikle asıl işverenin sorumluluğunun genişlediğini görüyoruz. Asıl işveren, iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında alt işverenin işçilerinin sağlığı ve güvenliğine ilişkin sorumluluklarını yerine getirdiğini ve işçilerine gerekli eğitimleri verdiğini kontrol etmek ile yükümlü tutuluyor.

Tasarı ile maden işçilerini korumak ve iş koşullarını düzeltmek adına düzenlemeler de getirilmesi planlanmakta. Bu düzenlemelerden belki de en önemlileri, yeraltında çalışan işçiler için getirilen yenilikler. Genel kural olarak en az otuz işçinin çalıştığı işyerlerinde en az altı aylık kıdemi olan işçilerin belirsiz süreli iş sözleşmelerinin feshi geçerli bir sebebe dayandırılmalıdır. Fakat Tasarı ile istisnai olarak yeraltında çalışan işçiler bakımından en az altı aylık kıdem şartı aranmayacaktır. Bununla beraber, kural olarak yeraltı işlerinde çalışan işçilere fazla mesai yaptırılamaz. Yine bir istisnai durum olarak, Tasarı uyarınca yeraltı işçileri haftada en fazla otuz altı, günlük ise en fazla altı saat çalıştırılabilirler.

Ayrıca, Tasarı ile sosyal güvenlik mevzuatından kaynaklanan davalarda, dava açılmadan önce Sosyal Güvenlik Kurumu'na müracaat edilerek yargı yoluna başvurulmadan önce idari aşamada uyuşmazlıkları çözmek hedeflenmiştir.

Umarız ki Tasarı, işçilere en azından hak ettiklerinin bahşedilmesine vesile olur.

forum

Üniversiteyi Çin'de okumak... Neden olmasın?

İngilizce ve Çince bilen elemanlara her zamankinden daha fazla rağbet var. Avrupa ve ABD'de ekonomiler sıkıntıya düştükçe, işsizlikten kaçanlar Çin üniversitelerini tercih ediyorlar. Türk öğrencilerin ve eğitim kurumlarının da Çin'e ilgisi artıyor.

Pekin Üniversitesi

Çin, yakın bir gelecekte dünyanın en büyük ekonomisine sahip olacak.

Ülkeyi bu başarıya götüren unsurlardan biri de, yükseköğretime verdiği önem, üniversitelerinin kalitesi...

Dünyadaki en başarılı üniversiteler sıralamalarında her yıl, ilk sıralarda mutlaka birkaç Çin üniversitesini görüyoruz.

Peki Çin'de okumanın avantajları neler?

Her şeyden önce, Çince öğrenmek. Ülkede en çok konuşulan dil Mandarin ve 1 milyar kişinin üzerinde kişi bu dili konuşuyor. Çin'de toplam altı büyük dil var.

Bir de Çinlilerin hayat tarzıyla ilgili bir dalda öğrenim yaptıysanız, iyi bir iş bulma şansınız artıyor.

ÇİNCE VE İNGİLİZCE BİLEN AVUKAT

Örnek mi? İngilizce bilen, üstüne Çince öğrenen bir genç, hukuk fakültesine girerse, dünyanın en iyi işlerinden birine sahip oluyor. Çünkü ülkede on binlerce yabancı şirket var. Ama Çin hukuku bilen Batılı avukat sayısı sınırlı.

Avrupa'da, krizden sonra lise mezunları arasında Çin'de okumaya gitmek bir trend oldu. Bir örnek vermek gerekirse, bugün üç bin Fransız şirketi Çin'de faaliyet gösteriyor. 30 bin Fransız genci de Çin'de yaşıyor.

Üniversiteden yeni mezun bir yabancı ayda yaklaşık 1.000-1.200 euro kazanıyor.

TÜRKİYE'DE ÇİNCE

Peki Türkiye'de önce Çince öğrenip sonra gitmek mümkün mü?

Çin'de eğitim konularında Türkiye'nin önde gelen kurumlarından biri, yılda yaklaşık 100-120 öğrenciyi Çin'de üniversite okumaya gönderen ve bu konuda resmi bir kuruluş olan Çin Eğitim Hizmetleri... Bu kurumun müdürü Mustafa Karslı, Türkiye'de iki devlet üniversitesinde (Ankara Dil Tarih ve Kayseri Erciyes üniversiteleri) Çince bölümlerin (Sinoloji) olduğunu söylüyor. Ayrıca, vakıf üniversitelerinden ise Fatih ve Okan üniversitelerinde Çince bölüm bulunuyor.

Mustafa Karslı'ya soruyoruz: Türk öğrenciler Çin'de en çok hangi branşlarda eğitim görmeyi tercih ediyorlar?

Karslı'ya göre ilk yıl, "Önce Çince öğrenelim, ondan sonra uluslararası ticaret, maliye ve iktisat okurum," diye gittiklerini söylüyor. Çoğunun sonradan Çin dili ve edebiyatı okuduğunu ve çevirmenlikle işe başladığını sözlerine ekliyor.

Türk öğrencilerin başarı katsayısı yüksek. Çabuk adapte oluyorlar. Öğrenciler için çalışma imkânı da var ama eğitim döneminin haricindeki aylarda çalışmalarına izin veriliyor.

Türk öğrencilerin büyük çoğunluğu tatillerini serbest ticari rehberlik yaparak değerlendiriyor. Özellikle Şangay ve Guanzo bölgelerinde bu işi yapan pek çok Türk öğrenci mevcut.

Mustafa Karslı, "Guanzo'da, Çin İhraç Malları Fuarı var örneğin. Çok büyük," diyor ve ekliyor: "Her yıl iki-üç bin işadamız oraya gidiyor. Bunun dışında, Şangay'da Expo var, yılda altı milyon kişi bunun için Çin'e gidiyor. Bizim öğrencilerimiz de buradaki işadamlarına rehberlik yaparak iyi gelir elde ediyorlar."

FİYATLAR BATI'YA GÖRE MAKUL

Gelelim işin maliyetine... Üniversite eğitimi 2.000 ile 3.500 dolar arasında. Barınma konusunda üniversite yurtlarında yer bulmak sorun olmuyor. İki kişilik odada tek kişi için 250 dolarla 350 dolar arasında bir ücret ödeniyor. Yurtlar modern.

Mustafa Karslı
Çin Eğitim Hizmetleri Genel Müdürü

Klimadan internete kadar öğrencinin her türlü gereksinimi karşılanıyor. Ayrıca, ev tutmak da mümkün. İki artı bir evlere 500-600 dolar kira veriliyor.

Çin’de İngilizce eğitim yapan üniversiteler de var. Bu üniversitelerde belli bir TOEFL puanı isteniyor. Çince eğitim için ise HSK adı verilen Çince dil sınavını geçmek gerekiyor. Bu sınav, Türkiye’de Okan Üniversitesi’nde yapılıyor.

Herkesin merak ettiği konu, binlerce karakterli alfabenin nasıl öğrenildiği... Mustafa Karslı şunları söylüyor: “Önce Latin harfleriyle öğretiyoruz. Buna Pinyin sistemi deniliyor. Pinyin, İngilizce temellendirerek Çinceyi yabancılara öğretmek için hazırlanmış bir sistem. Konuşmak Çincenin en kolay tarafıdır. Konuşulanı anlamak biraz zorlaşır. Sonra okumak gelir. Bilgisayarla yazmak Pinyin sayesinde bir hayli kolay. Elle yazmak ise Çincenin en zor tarafı.”

Karslı, öğrencilerin dokuz ayda 500 karaktere ulaşabildiklerini söylüyor. Dokuz ay, üç aylık kurlara denk geliyor. 500-600 karakterle de Çin’de iletişim kurmak mümkün oluyor. Bundan sonraki hedef üç binlik bir karakter öğrenmek... Karslı, “Çince gözünüzü korkutmasın. Grameri çok kolaydır. Fiil çekimi ya da kuraldışı fiiller yoktur örneğin,” diyor.

Sonuç olarak Çin, dinamizmiyle, akademik disipliniyle, lisans, lisansüstü ya da doktora için göz ardı edilmemesi gereken iyi bir alternatif oluşturuyor.

Tsinghua Üniversitesi

Fudan Üniversitesi

Shanghai Jiao Tong Üni.

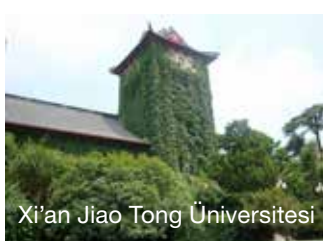
Nanjing Üniversitesi

Çin Bilim ve Teknoloji Üni.

Zhejiang Üniversitesi

Xi'an Jiao Tong Üniversitesi

Harbin Teknoloji Enstitüsü

Kitaplık

Hazırlayan: Burcu ÜNSAL

Yaz için yeni kitaplar, yeni yazarlar...

Tek Kanatlı Bir Kuş
Yaşar Kemal
(Yapı Kredi Yayınları)

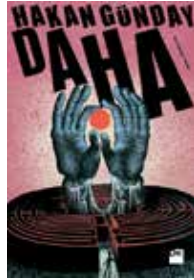
Yeryüzüne Dayanabilmek İçin
Tezer Özlü
(Yapı Kredi Yayınları)

Yeni Hayat
Orhan Pamuk
(Yapı Kredi Yayınları)

Yolun Sonundaki Okyanus
Neil Gaiman
(İthaki Yayınları)

Daha
Hakan Günday
(Doğan Kitap)

Deliduman
Emrah Serbes
(İletişim)

Beyoğlu'nun En Güzel Abisi
Ahmet Ümit
(Everest Yayınları)

Galiz Kahraman
İhsan Oktay Anar
(İletişim Yayınevi)

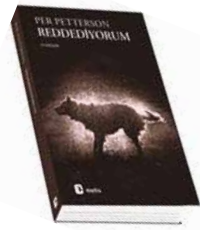
Muinar
Latife Tekin
(İletişim Yayınevi)

Kolay Para
Jens Lapidus
(Domingo Yayinevi)

189 Sayfa
Murathan Mungan
(Metis Yayınevi)

Reddediyorum
Per Petterson
(Metis Yayınevi)

REDHOUSE

Quiz Box

İlk iki seti "**synonyms**" ve "**antonyms**" ile büyük ilgi gören Quiz Box serimizin üçüncü seti **Quiz Box • Prepositions** çıktı. Kutuların her birinde 125 soru kartı bulunuyor. Quiz Box setlerimiz sayesinde eğlenceli oyunlar oynayarak İngilizce sözcük ve gramer bilginizi geliştireceksiniz.

Eğlenerek
öğrenin!

www.redhouse.com.tr

www.facebook.com/RedhouseYayinlari
www.facebook.com/RedhouseKidz

twitter.com/RedhouseKitap
twitter.com/RedhouseKidz

Ne giydiđiniz değil,
ne dűşűndűđűnűz ۆnemli...

Rase Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş.

www.rase.com.tr • rase@rase.com.tr • Tel.: (0216) 385 91 81